

Diari Oficial

del

Consell General

Núm. 8/2015 - 99 pàgines

Sessió ordinària del dia 14 de maig del 2015

El dia 14 de maig del 2015, dijous, es reuneix a la Casa de la Vall, (nou hemicicle), el M. I. Consell General, en sessió ordinària convocada d'acord amb allò que estableix el Reglament de l'Assemblea i amb l'ordre del dia que figura en el Butlletí del Consell General núm. 13/2015, que és el següent:

Punt Únic: Preguntes al Govern amb resposta oral, (segons llistat annex).

Un cop oberta la sessió, sota la presidència dels M. I. Srs. Vicenç Mateu Zamora i Mònica Bonell Tuset, Síndic General i Subsíndica General, respectivament, s'ha procedit a comprovar la presència dels membres, que ha quedat registrada d'acord amb la relació següent:

M. I. Sr. Miquel Aleix Areny
M. I. Sr. Gerard Alís Eroles
M. I. Sr. Josep Anton Bardina Pau
M. I. Sr. Ladislau Baró Solà
M. I. Sra. Mònica Bonell Tuset
M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot
M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny
M. I. Sr. Ferran Costa Marimon
M. I. Sr. Carles Enseñat Reig
M. I. Sr. Antoni Fillet Adellach
M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernàndez
M. I. Sra. Sofia Garrallà Tomàs
M. I. Sra. Rosa Gili Casals
M. I. Sr. Carles Jordana Madero
M. I. Sr. Pere López Agràs
M. I. Sr. Josep Majoral Obiols
M. I. Sra. Conxita Marsol Riart
M. I. Sra. Maria Martisella González
M. I. Sra. Meritxell Mateu Pi

M. I. Sr. Vicenç Mateu Zamora
M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud
M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells
M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora
M. I. Sra. Judith Pallarés Cortés
M. I. Sra. Meritxell Palmitjavila Naudi
M. I. Sr. Josep Pintat Forné
M. I. Sra. Patrícia Riberaygua Marme
M. I. Sr. Martí Salvans Abetlla

També hi és present el M. I. Sr. Antoni Martí Petit, Cap de Govern, acompanyat dels M. I. Srs. Jordi Cinca Mateos, Ministre de Finances; Gilbert Saboya Sunyé, Ministre d'Afers Exteriors; Jordi Alcobé Font, Ministre d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions; Xavier Espot Zamora, Ministre de Justícia i Interior; Maria Rosa Ferrer Obiols, Ministra de Sanitat, Afers Socials i Ocupació; Francesc Camp Torres, Ministre de Turisme i Comerç; Jordi Torres Falcó, Ministre d'Ordenament Territorial; Sílvia Calvó Armengol, Ministra de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat i Olga Gelabert Fàbrega, Ministra de Cultura, Joventut i Esports.

Assisteix també a la sessió el Sr. Josep Hinojosa Besolí, secretari general del Consell General.

(El M. I. Sr. Joan Carles Camp Areny, secretari de la Sindicatura, llegeix l'ordre del dia)

(Són les 16.02h)

El Sr. síndic general:

S'obre la sessió.

Passem a aquest únic punt de l'ordre del dia:

Preguntes al Govern amb resposta oral.

Us informo que s'ha presentat una pregunta amb caràcter urgent que fou admesa ahir a tràmit per la Sindicatura i que figura en el primer lloc del llistat.

Procedirem tot seguit amb la primera pregunta:

1- Pregunta amb declaració d'urgència al Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 13 de maig del 2015, relativa al període d'aportació de comentaris a la nota del FinCEN.

Fou registrada amb el número 481 i s'ha publicat en el Butlletí número 14/2015 del 13 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la nota publicada pel FinCEN de data 10 de març de 2015 on es fa esment a què les diferents mesures que es proposen estan subjectes a un període de 60 dies d'aportació de comentaris.

Un cop el període de 60 dies hauria conclòs,

Es demana: quins han estat els comentaris i/o al·legacions aportades pel Govern? I en cas de què no se n'hagin formulat els motius de la seva decisió.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern efectivament Sr. López, i com ja es dedueix de la seva pregunta no ha presentat al·legacions. No ho ha fet perquè entenem que no és la via de comunicació amb les autoritats americanes que ens pertoca, ni tampoc la més eficient per defensar els interessos d'Andorra en aquest afer.

En primer lloc, cal deixar clar que les sospites que posa de relleu el FinCEN són en relació a una entitat bancària en concret i a alguns dels seus dirigents. No són sospites ni contra l'Estat andorrà ni contra el conjunt de la seva plaça financera. Per tant, el Govern d'Andorra pròpiament no podia tenir una actuació pròpia del qui és interpel·lat i/o acusat, i per tant limitar-se a presentar passats 60 dies unes al·legacions. Entenem que el que corresponia no era utilitzar una via pública posada a disposició dels afectats i de persones interessades en general en l'afer BPA, sinó utilitzar els canals propis de comunicació i diàleg entre governs i autoritats supervisores. Així les diferents autoritats andorranes competents el que han fet és obrir vies de diàleg amb les autoritats americanes per valorar conjuntament la situació, reiterar la voluntat de cooperació d'Andorra en el marc dels compromisos internacionals subscrits per al nostre país i explicar les mesures que s'estaven implementant per minimitzar els efectes d'aquesta situació a la pròpia entitat, a la plaça financera i al conjunt del país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé en primer lloc, agrair les explicacions que ens acaba de donar el ministre de Finances i abans d'entrar en més matisos, fer una valoració una mica global de tot aquest procés. Al nostre entendre, i ens acabem de trobar davant d'un exemple, estem vivint un cas, el de la crisi patida per l'entitat Banca Privada d'Andorra, on estan faltant tot tipus d'explicacions i tot tipus d'informacions. Aquesta és una opció per la qual ha optat el Govern. Entenem que és una opció voluntària, molt al principi, molt en el moment en què va estellar la crisi se'ns va convidar a una sèrie de reunions que van tenir lloc a l'edifici administratiu, unes reunions que ara amb la perspectiva del temps doncs van ser ben bé a l'ús o diria al propi interès del Govern, en tot cas d'aquelles reunions no n'ha quedat cap mena de conclusió, no hi ha cap informe, no hi ha cap acta, no hi ha res que puguem explicar de tot el que es va explicar en aquells moments. I a hores d'ara, avui ho podem comprovar al llarg de la sessió que tenim de control, en què hi ha vàries preguntes que estan vinculades en aquest afer, doncs hi ha moltíssima manca d'informació, existeixen molts dubtes. També

vull recordar en aquest moment l'oposició per part del Govern, però per part del cap de Govern principalment, manifestada de manera airada en contra de què es fes una comissió d'enquesta parlamentària. Ho va manifestar aquí mateix en seu parlamentària quan es va fer la primera proposta i ho va fer també amb altres reunions, com per exemple amb motiu de la Junta de Presidents.

Ens trobem amb unes explicacions que vostè ens acaba de donar després de demanar quines són aquestes vies de diàleg que ha tingut el Govern amb el FinCEN perquè en aquestes reunions a les que abans al·ludia, tampoc se'ns ha explicat el contingut de les reunions que va fer l'INAF amb el FinCEN en el seu moment, i per tant, nosaltres ens sobta que al final d'un procés de demanda d'informació, un procés de 60 dies en el que s'obra, aquest procés acabi sense cap mena d'aportació per part del Govern.

En aquest punt volem dir que ens preocupa si això pot en algun cas, podria derivar cap a una demanda addicional, cap algun element d'indefensió per part de l'entitat que ha estat teòricament denunciada, comportaments presumptament irregulars, o si aquesta aptitud podria tenir algun element de justificació o deute de justificació de les decisions preses per l'executiu.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Començava ara explicant el Sr. López que aquesta manera de conduir tot aquest afer des de la vessant de comunicació, entenc era una opció voluntària per part del Govern. Efectivament, el Govern actua amb el millor criteri que creu i jo diria que el rellevant no és que sigui voluntària, que sempre les accions de Govern són voluntàries sinó que és necessària en aquest cas.

És necessària perquè aquest és un afer complex, d'abast internacional que acaba tenint moltíssimes derivades i sobretot pot acabar tenint conseqüències molt greus per al nostre Estat, per la plaça financera i pel conjunt de la nostra economia i per tant també del benestar també dels nostres ciutadans. I per tant, s'ha de ser molt caut i voler aportar un excés de visibilitat al que s'ha d'anar fent en el procés

d'aquesta resolució, el que pot acabar fent és perjudicar tot el procés.

Òbviament i així ho preveu la pròpia llei que es va aprovar en aquesta Cambra ara fa unes setmanes, el procés ha de ser transparent i quan els òrgans als quals se'ls hi ha encomanat preparar la resolució tinguin aquesta resolució a punt, doncs caldrà que vinguin aquí i expliquin amb tota transparència a la Cambra, com ho hauran també fet al Govern, quines són les decisions que han pres, per què les han pres i per què creuen que són les millors possibles. Però intentar anticipar aquests debats quan s'estan elaborant precisament aquests camins de solució, el que entenem és que el que acabaran fent és perjudicar al propi procés, i per tant, entenem que aquesta és la forma d'actuar i entenem que hem de continuar per aquesta via.

Pel que fa al fet d'aportar o no al·legacions, i si això pot acabar creant una situació d'indefensió, tingui l'absoluta certesa que això no passarà. No passarà, perquè li he dit en la meua primera intervenció, el Govern d'Andorra per la part que li toca i amb els interlocutors naturals del Govern d'Andorra, que en aquest cas és el Govern de Nord-Amèrica, el Govern dels Estats Units i els supervisors per la via també que els hi pertoca, que és tenint com a "partenaires" de tota aquesta qüestió els seus homònims en el país que ha generat aquesta nota, estan en permanent contacte. I, estan en permanent contacte, bàsicament, no únicament per explicar què és el que hi ha sinó totes les actuacions que s'estan duent a terme i, per tant, el que hauria acabat passant en el supòsit que s'hagués presentat aquest document que vostè insinua, és que senzillament hauríem presentat un resum del que ja se'ls hi ha anat explicant de manera molt puntual a mesura que s'ha anat decidint i s'ha anat fent, perquè és la manera també de demostrar, en aquest cas a Estats Units i a tots els interlocutors, que Andorra hagi de tenir en aquesta qüestió, de què aquí no estem davant d'actuacions fetes des de la improvisació sinó que tot això obeeix a un full de ruta que es va implementant i és molt important explicar el full de ruta, però tan important com explicar el full de ruta és anar explicant que es va, doncs, aquest full de ruta complint segons el previst i, per tant, hem tingut molta cura en què, en aquest cas, les autoritats americanes fossin conscients del que anàvem a fer i d'anar-los-hi demostrant que cada vegada que s'ha fet un pas responia a allò que se'ls havia anunciat que es faria.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara al torn de les repreguntes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En primer lloc per constatar que aquella etapa inicial d'unitat nacional en la qual se'ns va apel·lar de manera decidida a l'inici quan va esclatar la crisi de la Banca Privada d'Andorra doncs, sembla vençuda. Sembla que el Govern doncs -ens acaba de confirmar el Sr. Jordi Cinca- entenc que aquesta és una qüestió que cal tractar sense donar informació. Aquesta informació doncs, és sensible i simplement constatar que en un primer moment doncs, era una qüestió en la que havíem d'estar tots units. D'ençà que es va aprovar la llei de resolució vostè em parlava de l'AREB... jo no li parlava de l'AREB, jo li parlava de les actuacions que ha fet el Govern, de la resposta del Govern, d'unes actuacions que altres institucions vinculades al Govern, doncs, hagin fet en aquest procés i, en tot cas, per aquells partits o per aquells consellers que en un primer moment vam estar al costat del Govern, vam donar una sèrie de suport a les seves iniciatives que ara el Govern, doncs, mostra una certa reticència a donar informació o a entendre que hi ha certes informacions que no se'ns poden compartir, no deixa de ser una certa decepció.

En tot cas, ja que vostè ha fet esment a aquestes aportacions i que m'agradaria que en aquest torn de repreguntes que em digués quines són, ja que no ha emprat la via de les al·legacions en la nota del FinCEN. Quines són les informacions, -si pot ser informes i documents-, que el Govern o altres institucions vinculats haurien aportat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc, ja que vostè ha fet una introducció extensa abans de fer la pregunta que també intentaré respondre-li, i en relació a la unitat nacional a la que vostè ha al·ludit.

Miri, penso que el cap de Govern ho va fer i en tot cas jo ara ho reitero. L'actuació dels consellers, vostè entre els quals electes i que en aquell moment encara no havien estat ni tan sols formalitzats en el seu jurament en aquesta Cambra, va ser encomiable,

va ser agraïda públicament pel Govern i reitero aquest agraïment.

Crec que és de l'única manera que es podia actuar en aquell moment, un moment en què no teníem govern constituït, estàvem amb un govern en funcions i el Consell General encara no estava constituït. Amb posterioritat a això es va continuar amb la mateixa via d'actuació, i també els hi agraeixo, i també va ser així perquè ens faltava alguna cosa elemental que era tenir un marc legal per resoldre una situació única succeïda per primera vegada a Andorra sobrevinguda i que no teníem com resoldre... no teníem establert legalment com resoldre.

Des del moment en què ja tenim la Llei, el que hem de deixar és que aquesta Llei tingui els seus efectes, que els òrgans establerts en aquesta Llei puguin actuar i, de fet, ja no és que els grups parlamentaris hagin pogut participar més o menys en aquest diàleg del que vostè fa referència, sinó és que el propi Govern ha fet un pas enrere i tothom ha tingut de ressituar-se allà on pertoca en base al que està previst a la Llei.

Jo li he fet referència a l'AREB, efectivament, i li torno a fer perquè l'AREB és el que des de que es va aprovar la Llei i va quedar constituïda doncs, agafa el protagonisme central en tot aquest procés.

Però, el tema és -i vostè ho entén- molt complex i requereix, doncs, que aquestes persones amb els dies necessaris es facin una idea de la situació, entenguin tota la informació que s'ha anat recaptant al llarg d'aquests dos mesos amb els treballs que s'han fet dins del propi banc, amb els treballs que va conduir en el seu moment l'INAF i que a partir de tota aquesta informació doncs, puguin preparar una proposta de resolució. Evidentment, quan la tinguin, en tindrà coneixement el Govern però també el conjunt de la Cambra, insisteixo, perquè a més a més així ho preveu la Llei i així es va voler que ho preveïés la Llei.

Per tant, en aquest sentit, em sembla que s'estan seguint les coses segons el moment i segons els requeriments de cada un d'aquests moments.

I pel que fa a documentació... Miri, jo crec que vostè entendrà perfectament, perquè a més a més ha estat ministre de Finances i per tant sap quines són les limitacions que té en aquest sentit en quant a ús de la informació, per exemple, un supervisor com és la UIF, o en aquest cas el seu homònim americà el FinCEN, doncs, jo no tinc aquesta informació ni l'he de tenir... ni l'he de tenir. I és més, cometria un greu error primer tenint-la, i si la tingués doble error si a més a més de manera pública informés del contingut de la informació que s'hagin pogut intercanviar entre

dos unitats d'intel·ligència financera que estan sotmeses a uns paràmetres de secret molt importants i, a més a més, establerts internacionalment a través dels propis convenis que ha signat Andorra perquè així sigui, perquè això és el que dóna la seguretat de què aquestes institucions poden actuar i que ho fan salvaguardant doncs, les seves competències.

Les converses que hagi tingut l'INAF amb el supervisor americà, la UIF amb el supervisor americà són alienes al coneixement del Govern i així ha de continuar sent. Si d'aquestes informacions hi ha algun element que pot ser d'interès en el procés judicial o que pot ser utilitzat en aquest sentit, aquests organismes ho determinaran i el faran arribar allà on pertoqui, sigui la Fiscalia, sigui la Batllia. I el Govern, en tot cas, s'ha de moure en l'àmbit de coneixement...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

... que li permet les seves competències i en aquest sentit es limita a l'intercanvi d'informació de parers i amb el reiterament dels compromisos d'Andorra que hi ha, en aquest cas, el propi ministre d'Afers Exteriors ha fet en les seves reunions o en les seves converses amb el tresor americà.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta Sr. Pere López...

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies.

Bé, en part sí que m'ha contestat però en alguna part el ministre no m'ha contestat i veig que confirma que des d'ençà que es va aprovar la Llei doncs, s'ha tallat la informació als grups parlamentaris, però aquesta informació no es talla als grups parlamentaris, al nostre país ja fa més de dos mesos que es va publicar una nota del FinCEN; hi ha una situació d'incertesa, de neguit de treballadors, avui hi ha persones que assisteixen aquí a aquesta sessió, clients, empreses que depenen d'aquesta entitat de crèdit i jo penso que quan el Govern opta per aquesta estratègia voluntària que el ministre ha reconegut de no donar informació i de no avançar en aquest sentit, doncs, ens està posant a tots en situacions de certa manca d'informació, de certa

incertesa que altres qüestions podrem tractar posteriorment.

Insisteix en parlar de l'AREB, i vull parlar de les actuacions que fa el Govern i en tot cas, en aquest sentit vull preguntar-li concretament si el Govern entén que no calia aportar al FinCEN cap element o cap document d'al·legació i concretament si aquest fet està convençut de què no pot resultar perjudicial tant per la Banca Privada d'Andorra o bé pel banc pont que és derivació de la Llei, o bé per la plaça financera andorrana?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla, Sr. López, que aquesta pregunta ja me l'ha fet i ja li he contestat. Efectivament el Govern ha presentat al·legacions, li sembla que això és el que correspon vist el paper que ha d'assumir el Govern; fent-ho no està deixant en indefensió a ningú, al contrari, perquè en lloc de presentar al·legacions al cap de seixanta dies des de la mateixa setmana en què es va succeir la publicació de la nota del FinCEN, doncs, es van establir els ponts de diàleg amb el Govern d'Estats Units per anar complimentant, tenint la documentació necessària, complimentant els passos que creïem que tenien de seguir per sortir de la millor forma possible d'aquest afer i pensant -quan parlàvem de la millor forma possible- no únicament amb l'entitat, també amb l'entitat, amb els seus clients, amb els seus empleats i de retruc amb tot el país perquè aquest és un afer de país.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Si no hi ha més preguntes, passem a la segona de les preguntes presentades.

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a les accions o canvis legislatius que preveu el Govern de cara a anticipar una

hipotètica arribada massiva de persones a la borsa de treball.

Fou registrada amb el número 417 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

La crisi del cas BPA que va començar amb la declaració del FinCEN americà del 10 de març ha trasbalsat Andorra i encara avui no sabem quines seran les conseqüències econòmiques i socials que tindrà en els mesos i anys a venir.

Pel que tenim constància, sembla que l'entitat bancària està ara en procés de resolució. Ara bé, a dia d'avui desconeixem el seu futur i amb ella la situació dels seus treballadors.

Tot i que la disposició addicional setena de la Llei anomenada BPA preveia que l'entitat pont donés ocupació laboral al personal d'aquesta entitat amb preferència a qualsevol altre tercer, conservant a tots els efectes l'antiguitat que tenien a Banca Privada d'Andorra, SA, és difícil anticipar si tots els treballadors podran conservar la seva feina.

Considerant la precarietat laboral i social de la legislació andorrana, els consellers socialdemòcrates estem preocupats per aquesta situació. Evidentment desitgem sincerament que cadascun dels afectats se'n surti de la millor manera i que no calgui cap actuació especial urgent, però és evident que el Govern té l'obligació de preveure les pitjors casuístiques i ha d'anticipar la situació d'aquells que puguin quedar-se sense feina.

Atesa aquesta informació es pregunta: té previst el Govern plantejar alguna acció concreta o algun canvi legislatiu de cara a afrontar una hipotètica arribada massiva de treballadors a la borsa de treball?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

La pregunta formulada per la M. I. Sra. Rosa Gili va adreçada concretament al cas de la BPA i en aquest sentit el Govern vol manifestar que esmerça els seus esforços i treballa en la perspectiva que l'entitat esmentada pugui ser reconduïda de tal manera que

la gran majoria del personal que hi treballa pugui ser re-col·locat a una nova entitat bancària amb la finalitat que es produeixi una transmissió d'empreses pel que fa al personal i conseqüentment una subrogació de la titularitat dels drets i les obligacions laborals amb els treballadors perquè puguin conservar les mateixes condicions de treball i d'antiguitat. Alhora, cal tenir present que la disposició -com bé ha esmentat la Sra. Gili-, la Disposició addicional setena de la Llei 8/2015, del 2 d'abril de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució de les entitats bancàries, reconeix els drets dels treballadors en el sentit que l'entitat pont que es pugui crear ha de donar ocupació laboral al personal de l'entitat en preferència a qualsevol altre tercer i n'ha de conservar a tots els efectes l'antiguitat. Però en el suposat cas que cap d'aquests dos supòsits s'acabi produint o que no es produeixi el Servei d'Ocupació del departament de Treball i d'acord amb els principis establerts al Decret del 22 de juny del 2010, que ja és vigent, i també ateses les circumstàncies excepcionals del cas que tractem, preveu l'adequació de programes existents a aquesta realitat, adequar-los mitjançant la seva modificació i introduir-hi les mesures que siguin necessàries o bé, també una altra opció, amb la creació d'un nou programa de foment de la contractació. En qualsevol cas es preveu reforçar els recursos humans i materials de què es disposa per facilitar els tràmits d'inscripció a les persones en recerca de treball.

Cal tenir present que les persones a les que s'adreçaria aquest programa són majoritàriament altament especialitzades en l'àmbit administratiu i financer i que en l'actualitat existeix una cinquantena de places d'oferta de treball per a persones amb un perfil professional semblant. Cal assenyalar també que des del Servei d'Ocupació i tractant-se d'una situació excepcional per afrontar una entrada massiva de treballadors a la borsa de treball també s'ha plantejat la possibilitat que el programa vagi acompanyat del suport d'un servei extern de re-col·locació que oferiria un acompanyament professional en el procés de cerca de feina o de reorientació laboral potenciant les seves habilitats i opcions de carrera atenuant el component emocional que suposa aquest procés i millorant l'accés al mercat laboral no publicitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Gràcies Sr. síndic.

Quan l'economia anava bé, es deia que no calia assegurança d'atur perquè era innecessària, tothom tenia feina.

Si algú la perdia, en retrobava ràpidament i sinó com que en línies generals això acostumava a passar a treballadors estrangers, aquests retornaven al seu país i s'acabava el problema.

Vam tenir la sort durant molt de temps de poder presumir d'una taxa d'atur nul·la.

Malauradament la bonança va acabar i va arribar la crisi, la mateixa crisi que encara avui estem vivint. Es va anar acostant donant indicis de la seva arribada i es va anar instal·lant de manera progressiva.

Malgrat això, els governs conservadors que han anat governant aquest país, i evidentment destaco el govern de Toni Martí amb el seu grup parlamentari, no van considerar adient instaurar una assegurança d'atur.

Aquesta existeix en totes les democràcies consolidades que ens envolten i es sol basar en un principi de responsabilitat solidària del conjunt de treballadors i empresaris mitjançant la seva participació en la cobertura del risc a través de les cotitzacions a la seguretat social.

De fet, l'única acció feta per afrontar el fenomen de la desocupació involuntària, la va fer el Govern Socialdemòcrata, creant el 16 de setembre de 2009 una prestació específica que es va anar desenvolupant després però el punt de partida va ser aquest. Per manca de majoria al Consell General, aquell govern no va tenir la possibilitat de legislar en aquest àmbit.

Per tornar a temps més actuals, el passat 24 de juliol 2014 es votava en aquesta sala la modificació de la Llei 17/2008 de la Seguretat Social.

El Grup Parlamentari Socialdemòcrata, per tercera vegada, instava a través d'esmenes a la llei a crear l'assegurança d'atur.

Com tothom sap, no va ser possible perquè Demòcrates per Andorra no van deixar prosperar les esmenes. La proposta es va tombar i les raons que va exposar Xavier Montané, conseller Demòcrata i president de la Comissió Legislativa de Sanitat i Medi Ambient no van ser res més que excuses de mal pagador. "Calia estudiar-ho amb més profunditat, i no a través d'una esmena" deia el conseller.

Tot i tenir en la darrera legislatura, la majoria absoluta mai vista en aquest país, els consellers

demòcrates no van trobar ni el temps ni les ganes de treballar en aquesta qüestió i tampoc ho va fer el govern. Si s'hagués presentat en una altra forma, en una llei específica per exemple, hi hauríem estat d'acord, però els Demòcrates van preferir ignorar la qüestió.

No tenir assegurança d'atur no és l'única manca d'aquest país, altres situacions també poden ser dramàtiques per aquells ciutadans que es queden sense cobertura sanitària al cap de 120 dies d'haver perdut la feina, i això en el millor dels casos.

També ens preocupa la dada d'avui a la premsa que diu que el mes d'abril es tanca amb 97 persones més en situació d'atur.

Per ressituat-nos en la motivació d'aquesta pregunta, està clar que pocs albiràvem la crisi de país que va arribar immediatament després de les eleccions amb l'afer BPA.

Ens preocupa la situació de les 270 famílies dels treballadors de la BPA, i tot i que no ho desitgem, sabem que tot aquest afer pot afectar d'altres empreses i per tant, més famílies. El mateix ministre Cinca, reconeixia ahir en la seva roda de premsa que poden haver-hi repercussions negatives en el consum arrel de la crisi BPA.

Lamentem un cop més la successió de governs del curt termini, d'aquells de qui dia passa any empeny i que de tant en tant han d'actuar per força amb improvisacions d'última hora sovint motivades per la urgència de la situació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica...

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, les manifestacions de la Sra. Gili, últimes de la precipitació i d'actuar a última hora evidentment són les seves apreciacions personals. El que sí és cert, el que s'ha fet des del Govern encapçalat pel Sr. Antoni Martí és treballar en el Reglament regulador de prestacions econòmiques d'atenció social que és ampliar les persones que es podien acollir a la pròrroga d'aquest tipus de prestacions per desocupació que es va reduir de 55 a 50 anys. És evident que es podria regular, podríem legislar sobre una prestació d'atur per desocupació amb les conseqüents provisions de fons que calguin però això és una feina que aquesta legislatura, tot just acaba de començar i que es podia fer molt abans i també en

els governs anteriors en els quals han tingut responsabilitat de govern, també ho podien haver afrontat en aquell moment.

El que sí és cert és que avui i d'acord amb la responsabilitat de l'Estat qualsevol persona que es trobi en situació de desocupació, no només els empleats de Banca Privada d'Andorra, avui es poden inscriure al Servei d'Ocupació, acollir-se als plans de formació i de recol·locació de les persones i si per les seves raons econòmiques no poden viure hi ha molts mitjans perquè puguin acollir-se a diferents prestacions perquè tinguin les seves necessitats garantides i realment cobertes. A partir, d'aquí podem fer la legislació que vulguin però jo crec que és responsabilitat més de, en aquest cas, de què han estat governant també, en el cas de la Sra. Rosa Gili que no de... a títol individual.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, només voldria recordar-li a la Sra. ministra que durant el Govern Socialdemòcrata no hi va haver pressupost, hi va haver una majoria relativa i per tant va ser impossible de legislar res, això d'entrada.

Segona, em sembla molt bé tot el que proposa, cursos d'ocupació, tot això està fantàstic però jo crec que el que fa falta justament és que aquests treballadors puguin tenir uns recursos i, torno a repetir que no desitjo que ningú es quedi sense feina, però crec que el que faria falta és poder-los-hi donar recursos econòmics per tirar endavant i per superar el mal moment que pugui arribar.

La Sra. ministra ha parlat d'uns 50 llocs de treball que potencialment podrien aspirar els treballadors de la BPA però jo li recordo que són 277 els treballadors que estan ara amb una incertesa de futur. Entenc que l'assegurança d'atur hauria sigut una, és una sortida de dignitat, perquè cadascú ha cotitzat o comença a cotitzar per justament poder afrontar un problema com el d'ara, donaria un cert temps i bé em sembla una evidència, vist que és una generalitat en tots els països que ens envolten. I per tant, tot i que ja m'ho ha dit una miqueta la Sra. ministra, però m'agradaria que m'expliqui realment, bé que em precisi clarament si tenen previst tirar endavant una assegurança d'atur aquí a Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sra. Gili, que no haguessin tingut pressupost durant aquells dos anys no vol dir que no tenien iniciativa legislativa. Si haguessin adoptat una llei que ho regulés al següent pressupost que s'hagués aprovat evidentment ho hagués hagut de contemplar. Per tant, aquest argument per mi no és vàlid.

Pel que respecta a què els treballadors disposin de recursos econòmics ja li he dit abans que potser no és per la via d'una assegurança de prestació d'atur però sí per altres vies tindran la seva, garantits els seus recursos econòmics. I recordar també que el que és l'assegurança d'atur és una atenció contributiva i, per tant, en la situació econòmica en la que avui en dia estem vivint aquí a Andorra, jo no sé si s'han fet els números i s'ha valorat l'oportunitat o no d'incrementar encara més tot el que són les cotitzacions contributives per generar un fons per les prestacions d'atur?

En tot cas si s'ha de fer o no en aquesta legislatura penso que és un tema que, abans de dir sí o no, s'haurà de valorar realment, però vull recordar que no és la primera vegada que, suposant que passi, que ens trobarem en una situació d'aquestes. Hi havia tot el sector de la construcció en el que hi va haver una pèrdua de llocs de treball molt important. Es van adoptar una sèrie de programes que més o menys van anar funcionant i tot això ja està previst avui dia en la Llei. El que sí s'haurà d'acabar fent és una llei marc que reguli el que és tot el servei d'ocupació, això sí que és així. En quant a l'altre, bé tanta iniciativa legislativa tenen vostès com nosaltres i a partir d'aquí ho tindran vostès com nosaltres, i a partir d'aquí s'haurà d'anar valorant. No vull dir res més que això.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies,

Sí, és cert, tenim iniciativa legislativa, en això té raó però bé quan ja fa tres vegades que presentes el mateix, és veritat que comencem a perdre l'esperança. Però bé aquí estem i si realment veiem una espurna d'esperança doncs no descartem fer-ho ja que no, bé si es constata realment que el Govern Demòcrata no té sensibilitat en aquest sentit.

A veure, vostè ha parlat del sector de la construcció, que es van fer actuacions. Està molt bé però justament també en aquell moment hagués estat molt bé també que hi hagués aquella assegurança d'atur. De fet, ja li he dit en la meua intervenció d'abans. Justament crec que hagués estat adequat fer-ho en un moment en el qual les coses anaven bé, se n'haurien pogut beneficiar en aquell moment totes les persones del sector de la construcció i ara tots els que ho puguin necessitar evidentment. Dóna la impressió que el plantejament del Govern està més aviat basat en l'assistència social i això és el que lamentaria.

A veure, una de les preguntes que, una altra repregunta que voldria fer és: voldria saber si el Govern té previst allargar el període de cobertura sanitària pels aturats que en aquest moment és de 120 dies que entenem que és bastant insuficient per tot aquell que es queda sense recursos i per tant també voldria saber si tenen previst allargar-ho?

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, insisteixo, vostès quan governaven tenien iniciativa legislativa i també haguessin pogut adoptar un text legal que ho regulés.

Vostè diu que el Govern de DA no té sensibilitat, bé doncs disculpi'm però penso que no és cert. És fàcil parlar, el difícil és actuar. I des del Govern de DA i del Grup Parlamentari de DA, ja en l'anterior legislatura, s'ha treballat per garantir que totes les persones que es trobin en situació de desocupació o mancança de recursos econòmics, que se'ls hi pugui facilitar aquests recursos econòmics ja sigui a través del dret que tinguin a través de la Llei de la seguretat social, de les prestacions de les seves cotitzacions, bé sigui a través i especialment de la Llei de serveis

socials i sociosanitaris amb les cobertures que hi ha, i també amb la possibilitat d'afiliació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Sempre i quant passi pel servei d'ocupació evidentment i s'inscriguin. Per tant ampliació de la cobertura sanitària. Per tant no digui allò que no és cert.

Només sí aprofitar per dir que s'està treballant ja en aquests moments en un Pla estratègic de mesures d'ocupació, que està en un estat embrionari. També vull recordar que aquest Govern tot just fa un mes que ha assumit les seves funcions.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Dos coses. Primer volia recordar que la pròrroga en la qual en poden gaudir els treballadors de 50 anys va ser a través d'una Proposta d'acord que es va aprovar aquí al Consell General.

Tot i així en el que volia entrar és en què hem vist que les famílies que es poden veure afectades són famílies d'un nivell de classe mig, mig-alt, en les quals els compromisos econòmics acostumen a ser molt alts i tenint en compte que l'ajut econòmic de la prestació és de 400 i escaig euros, vostè creu que amb la Llei de serveis socials i sociosanitaris es podria donar cobertura a les necessitats que puguin tenir aquestes famílies treballadores de BPA?

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Jo vull recordar que l'objectiu del Govern és treballar perquè la gran majoria de les persones que treballen a la BPA, en el suposat cas que no es produeixi cap dels supòsits de la transmissió d'empresa o a l'entitat pont, el treball va en la línia que puguin ser reubicades via transmissió d'empresa o via entitat pont i conservant els mateixos drets i deures que tenien. Aquest és l'objectiu pel qual està treballant el Govern, comencem per aquí.

Punt número dos. Vostè mateixa ha dit que són famílies de classe mitja o alta, i jo li he dit també que són persones altament qualificades amb una qualificació molt específica i que també, pels estudis que hi ha seran més fàcils de reubicar al mercat laboral.

El que s'ha de fer és ajudar-les en la seva recol·locació en el mercat laboral en les millors condicions possibles. En el suposat cas que hi hagi, perquè no tothom que treballa a la banca també cobra salaris elevats i tothom també té les seves obligacions, en el suposat cas que hi hagi persones que tinguin necessitats a les quals s'hagi de subvenir per part d'altres ajudes de l'Estat, evidentment hi serem, i serem al seu costat per ajudar-les i perquè puguin tirar endavant i s'hi dotaran els recursos que calguin.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure la Sra. ministra parla molt de què ja veurem, que en aquest cas jo crec que ja li he dit en la meua intervenció inicial, jo crec que l'obligació del Govern és anticipar. Ara tenim una situació complicada, ens ha donat idees però bé, nosaltres pensem que potser no són suficients.

Sobre la Llei de serveis socio-sanitaris ja vam donar la nostra opinió en la legislatura passada. No entenem que porti gran cosa sinó que va ser un reordenament i a més a més amb uns criteris que no compartim però bé, crec que avui no és el moment de parlar més d'això.

A veure, jo el que li voldria demanar ara a la Sra. ministra és que ens digui què pensa de les demandes dels empleats de la BPA que han fet arribar en quant a la seva situació? Si pensa fer,...bé si té previst algun canvi en el Codi de relacions laborals o en alguna altra legislació?

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, agraeixo que la Sra. Gili digui que li hem donat idees, no sé si es volia referir a això perquè penso que a ella difícilment se li'n poden donar, d'idees, perquè en té moltes i de molt bones. Per tant, li agraeixo que ens digui que li podem... que li hem donat idees.

A veure Sra. Gili, miri, d'entrada vull insistir... nosaltres treballem amb la perspectiva de què les persones conservin el seu lloc de treball. I aquest és l'objectiu prioritari del Govern, i no pararé d'insistir en què això va per aquí.

Si realment això no funcionés, hi haurà els recursos que calguin per ajudar i acompanyar aquestes famílies i es dotarà dels recursos que siguin necessaris.

Si vostè el que em planteja ara és que necessitem procedir a una modificació del Codi de relacions laborals, també li puc dir que conjuntament amb el grup parlamentari, en breu... bé, ja ens hem posat a treballar, ja hi ha molta feina feta de l'anterior legislatura per presentar en aquesta Cambra una proposició de llei que la instarà a través del grup parlamentari, de modificació del Codi de relacions laborals on tindrem tots l'oportunitat de debatre qüestions com les que vostè ens està plantejant aquí. Però suposant que hi hagués empleats de BPA que es quedessin sense feina, com vostè sap, és impossible materialment aprovar ara, una modificació del Codi de relacions laborals davant la imminent necessitat suposant que s'hagués de modificar la llei. Per tant, i també a mi em sembla que el mateix que es va fer quan va haver-hi pèrdua de llocs de treball amb el sector de la construcció, és el que procedeix fer exactament ara, i no establir diferències entre uns treballadors o els altres, perquè al cap i a la fi l'obligació del Govern i d'aquesta Cambra també, és vetllar per l'interès general de tothom sense cap tipus de discriminació per raó de la seva condició econòmica, social, etcètera...

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passaríem a la següent pregunta..

Ja... bé, dos preguntes Sra. Judith Pallarés, Sr. Pere López, i ho tanquem.

La Sra. Judith Pallarés:

Gràcies Sr. síndic.

A mi m'agradaria demanar a la Sra. ministra en relació a aquest afer si han tingut previst o si preveuen que existirà un desplaçament en el que són els llocs de treball, o sigui, les contractacions. Ja que segurament des de les persones que no aconsegueixin trobar feina o que surtin de la BPA són persones altament qualificades en qüestió d'idiomes, i també en altres formacions. És molt probable que moltes de les empreses del país que puguin tenir a disposició llocs de treball que no són molts, ja que cada dia s'estan destruint més llocs de treball, també com a conseqüència col·lateral a l'afer BPA, això ja està succeint i llavors és molt probable que moltes empreses, hotels, comerços... contractin persones més qualificades per treballar i existeixi un desplaçament d'un altre nucli de persones que estan actualment amb feina que siguin les que finalment es quedin amb un atur molt més permanent i de molt més llarga durada, perquè necessitaran un altre tipus de formació.

Ho tenen previst això?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra...

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, si es produeix tot això, difícilment, persones altament qualificades que provenen del món de les finances, d'una entitat bancària o d'un sistema financer aniran a ocupar determinats llocs de treball que requereixen un altre tipus de qualificació, i jo crec que això s'haurà de veure suposant que arribi en el seu moment el que acaba succeint aquí.

Miri, pel que respecta a d'altres contractes laborals que puguin tenir aquestes persones doncs es regiran pel Codi de relacions laborals. També he de dir que des del Govern hi ha els programes d'ocupació i que hi ha una sèrie de persones que s'ocupen a la pròpia Administració pública a través o bé de Govern o de comuns i d'altres entitats públiques, i aquí hi ha dotació pressupostària suficient per poder anar pal·liant i anar fent front a aquesta situació. I en tot cas, i vostès que vénen especialment del món lliberal, el mercat acabarà regulant les necessitats dels llocs de treball que hi hagi, i això és així, i l'únic que podem fer és mirar que tothom que estigui en el país pugui accedir a un lloc de treball digne, però això és obligació absolutament de tots. I també dir que clar, que això anirà vinculat en el seu moment amb les quotes i amb la demanda d'ofertes de llocs

de treball que hi hagi per part de l'empresariat, però evidentment això s'haurà de veure en el seu moment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López...

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. ministra ha insistit varies vegades en què es treballa en un escenari de què l'entitat continuï i que els treballadors continuïn el màxim possible doncs hi treballin, tots hi treballem en aquest escenari. Part de la motivació del vot favorable a la llei per a la resolució d'entitats de crèdit prové d'aquest desig, el que també volem manifestar, i si tots ho fem amb la mateixa energia perquè algunes actuacions de descrèdit per part de l'executiu cap a la Banca Privada d'Andorra o cap a possibles continuacions potser no hi contribueixen a què aquests llocs puguin quedar al màxim garantits.

Tanmateix ha insistit en què s'aportaran recursos, que hi ha recursos. Jo crec que la ministra convé que sigui clara amb aquest punt davant dels treballadors que poden perdre la seva feina. El que hi ha ara només el que vostè els ha ofert són cursos de formació, cursos de reciclatge i prestacions socials de beneficència i d'atenció social, és a dir, les persones que tinguin un nivell de vida econòmic normalitzat i que per la seva qualificació, o per la seva dificultat de recol·locació no poguessin trobar feina doncs, es trobarien sense recursos econòmics des del moment del seu acomiadament i no tindriem cobertura sanitària al cap de 120 dies com succeeix amb tots els treballadors. Aquest és un element que ens ha de servir de reflexió però en tot cas, convé que la ministra ens expliqui i que digui clarament que aquests recursos no existeixen. És a dir que el que s'està oferint són recursos, cursos de formació i en tot cas, anar a la cua de les prestacions socials d'assistència social.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres si proposem ampliar els programes que ja són vigents o de crear-ne un d'específic d'acord amb el reglament per al foment de les polítiques d'ocupació, inclouria aquest programa i inclouria mesures incentivadores econòmiques en forma de subvenció per les empreses contractants tal com es va fer en el moment dels treballadors de la construcció.

Dir-li que em consta que en el seu... quan vostès governaven la partida pressupostària destinada per a aquest concepte de 200.000 euros, enguany és de 2.700.000 euros dels quals n'hi ha de compromesos, un milió sis-cents euros aproximadament, per tant, continua havent-hi disponibilitat pressupostària per dotar-nos dels recursos que calguin i amb la immediatesa que calgui i si cal, amb contractacions externes per re col·locar les persones al mercat laboral que penso que és l'objectiu final que hem de perseguir, no? Perquè al cap i a la fi el treball dignifica.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem...

Sr. Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, per un complement així de resposta també, donat que s'aprofita la pregunta per fer un llistat de semblaria ser insensibilitats progressives dels governs de cada dia, de dia passa any empeny. Bé, el govern que va empènyer tots els dies des de què es va produir la crisi tot i estant en funcions, és el que ha permès avui en dia que hi hagi un marc on encara sigui possible tenir una millor solució que la liquidació judicial que era l'única que existia quan es va produir la crisi. He d'agrair a tots els grups que ens van donar suport i bé, a tots els grups que no són tots els que estan presents a la sala, però he d'agrair al Partit Socialista el seu vot favorable al seu vot favorable a aquesta llei, perquè va contribuir a què això també fos possible, però no em denegarà també de què tenim alguna responsabilitat al respecte de què estiguem a una millor situació avui que fa un mes. També li agraeixo al Partit Liberal el vot en aquell, perquè són les dues úniques forces d'aquesta Cambra a part la Demòcrata, que ens va donar suport, eh? Perquè no tothom ho va fer.

Permeti'm recordar també que gràcies a una Proposta d'acord que es va votar en aquesta Cambra per unanimitat es va baixar també d'edat llindar de 55 a 50 anys. Per tant per un Govern insensible i un Grup Demòcrata insensible doncs ja suposo que també és una millora. Aquest Govern de la legislatura passada va ser el responsable també de què hi hagi una cobertura sanitària avui a totes aquelles persones que perden la cobertura a partir del 120è dia a una tarifa d'uns 90 euros al mes, si no m'equivoco, que no existia, i que per tant permet donar una cobertura sanitària, on cap Govern abans no l'havia donat. I permeti'm també recordar que aquest és el primer Govern que ha dedicat 3,7 milions d'euros en un pressupost a polítiques d'ocupació i que ha donat feina a més de 1.000 persones durant els últims 3 anys i que ha aconseguit baixar el nombre d'inscrits al Servei d'ocupació, de 1.200 fins a 600, deixant-ho en plena crisi per sota del nivell que va heretar l'any 2011.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la tercera de les preguntes:

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a les empreses afectades en la seva operativitat per la crisi de BPA.

Fou registrada amb el número 418 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vàries empreses del país amb comptes a Banca Privada d'Andorra han vist dificultada la seva operativa de pagament en relació a les seves despeses de funcionament corrent.

El Govern va aprovar el "Decret d'aprovació d'un programa extraordinari de finançament d'empreses i negocis de clients de Banca Privada d'Andorra, SA" amb data 26 de maig que establia les condicions d'accés a la línia de finançament destinat a resoldre els problemes de liquiditat d'empreses i negocis que operen amb Banca Privada d'Andorra, SA avalada pel Govern en un import total màxim de 45.000.000 €.

Vist l'exposat, demano: quin pot ser l'impacte de l'aplicació de l'esmentat decret tant pels empresaris que s'hi han acollit com pel Govern d'Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, Sr. López, el Govern davant la impossibilitat d'operar amb normalitat per part de l'entitat BPA, pel fet de no tenir corresponsals i els consegüents problemes de liquiditat que d'això se'n deriven, va preveure que aquesta situació tindria efectes en el funcionament de les empreses que tinguessin concentrada la seva operativa bancària en aquesta entitat.

Per aquesta raó va posar en funcionament les línies de finançament perquè les empreses tinguessin fórmules per suplir la disponibilitat que tenien en els seus comptes però que no podien utilitzar.

Per tant, en relació al que vostè pregunta, els efectes per a les empreses dins d'una situació naturalment no desitjada, crec que només poden ser positius. S'assegura que aquestes empreses tinguin circulat necessari per treballar amb normalitat i s'evita posar en perill empreses i llocs de treball. Pel Govern l'efecte globalment també és positiu perquè minimitza les conseqüències econòmiques i socials que tindrien de sobte moltes empreses que veïessin posar en perill la seva activitat.

Des d'una vessant econòmica i financera, pel Govern el decret suposa un increment momentani del seu endeutament formalitzat i un cost de finançament per la part d'aquesta línia que s'utilitzi. I per les empreses que funcionaven amb fons propis, un cost de finançament per l'autorització de la línia de finançament. No així per aquelles empreses que ja tenien una línia i que per tant ja estaven pagant un cost pels diners que en aquest cas l'entitat els hi havia prestat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, en primer lloc, i evidentment, celebrar que el decret en el seu moment fos aprovat, perquè altrament instaurades les mesures cautelars existents, doncs, aquelles empreses que o bé operaven exclusivament o molt prioritàriament amb Banca Privada d'Andorra, doncs, no haguessin pogut fer front a mesura que s'atansava el final de mes, al pagament de despeses més importants que les imposades per les restriccions de 2500 euros per setmana. Per tant, per parlar clar, doncs, a final de mes no s'haguessin pogut pagar les nòmines d'aquestes empreses o no s'haguessin pogut pagar els proveïdors que haguessin prestat serveis amb antelació.

Coincidim també amb les coincidències positives que té això per l'economia del país i per aquestes empreses que puguin operar amb normalitat. Però m'agradaria parlar de la segona part de la seva intervenció que és en relació al cost financer, al cost que pot suposar per l'Estat i l'existència d'un segon cost de finançament per aquelles empreses que tenint ja un finançament sigui aquest finançament amb fons propi, és a dir que no cal que tinguessin una línia de finançament. O sigui que encara que aquest finançament fos amb diners amb comptes a la Banca Privada d'Andorra, doncs, ara s'han hagut d'endeutar i tenen un cost per finançament per fer aquells pagaments i per tant se'ls hi ha imposat.

Vull també recordar que aquest decret va ser aprovat el 26 de març, tot i que el Govern crec que ho va anunciar uns dies d'antelació, en aquell escenari del que parlava abans, a l'escenari de la unitat nacional i el de la suma d'esforços que ha quedat clar que és un escenari que ja ha vençut. I en aquest sentit entenem que en el sector bancari s'hauria d'haver exigut un major esforç en aquest moment. I m'explicaré clarament.

Aquí hi ha tres agents que hi participen, el Govern, les entitats de crèdit altres que la Banca Privada d'Andorra, i les empreses que tenien comptes a la Banca Privada d'Andorra que no han pogut fer els seus pagaments per la Banca Privada d'Andorra i que ho han hagut de fer per les altres entitats. Aquestes empreses han pogut pagar, tenen un cost d'endeutament del 2% de poder derivar, tot i que teòricament podien haver pagat amb diners que tenien a la Banca Privada d'Andorra, per tant hi ha hagut un cost afegit, un segon cost d'endeutament. Insisteixo, que no cal que siguin amb diners d'endeutament, encara que tinguessin diners això té un cost de finançament. Per l'entitat destinar aquests diners, diners que tenen bloquejats a Banca

Privada d'Andorra, i aquest cost financer se'ls ha hagut d'incrementar.

El Govern avala les operacions, i les altres entitats de crèdit, sense córrer cap mena de risc de cap tipus, perquè no és una operació tradicional de finançament, en el que a vegades hi ha un sobrepreu pel finançament degut a què hi ha un risc per part de l'entitat de crèdit, en aquest sentit, les altres entitats de crèdit no tenen cap mena de risc perquè és el Govern que avala les operacions i perceben aquest 2% de remuneració.

Per tant, ens preocupa, doncs, perquè encara que pugui semblar poc, vostè em confirmarà la xifra d'operacions que s'hagin pogut concertar, però em sembla que hauria parlat d'uns 35 milions d'euros, aquest cost de finançament del 2%. Doncs, estariem parlant d'un volum d'interessos d'aproximadament 700.000 euros anuals.

Per tant, motius d'aquesta meva intervenció és preguntar el perquè de les condicions que es van acordar, especialment vinculades tant a l'aval, ofert pel Govern, com a les condicions de finançament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Bé, en primer lloc, dins l'exposat que ara ha fet el Sr. López, ha fet una referència que el decret efectivament ja és així, és del dia 26 de març, penso que això posa de relleu la celeritat en què es va actuar. Les restriccions són si mal no recordo, del dia 16, i en menys de 10 dies s'havia establert tot un mecanisme que s'havia anunciat efectivament uns dies abans, doncs, perquè les empreses tinguessin la tranquil·litat i tinguessin la confiança que no arribarien a final de mes a una situació precària.

I doncs, es van muntar tots els mecanismes perquè això fos una realitat. No és evident muntar tot aquest mecanisme, perquè no es tot tan senzill com només posar els avals. I per tant, em sembla que ja és destacable el fet que es fes amb aquesta rapidesa.

D'altra banda, en relació al paper o no de les altres entitats.

Això es podia haver fet de dues maneres, i a demés li he de dir, i em sembla que ho he explicat en algunes ocasions, que la idea inicial era fer-ho d'una altra, era senzillament que tot el moviment es desplaçés a les altres entitats bancàries, i d'aquesta manera donar cobertura a aquestes empreses que s'havien

trobat atrapades perquè tenien tota la seva activitat concentrada a la BPA.

Finalment es va optar per una fórmula segurament més complexa, però que a mi em sembla que és una fórmula justa quant a intentar mantenir el màxim d'operatiu i amb el màxim d'esperança quant al futur a la pròpia entitat BPA, als seus empleats i al vincle dels seus clients amb l'entitat BPA, que és amb l'entitat que ells han fet confiança.

I per tant es va optar que només anessin les operacions internacionals a les altres entitats. Això era imprescindible, era inqüestionable que havia de ser així, perquè BPA, per falta de corresponsals no podia fer operacions internacionals. I per contra, que tot allò que és operativa nacional es canalitzés a través de la BPA, malgrat tenir aquestes restriccions. La qual cosa ha obligat, perquè ens entenguem i de manera molt col·loquial, gairebé a muntar un banc dins del banc, a petita escala, perquè es puguin dur a terme aquestes operacions.

Per tant, em sembla que s'ha fet un esforç notable i s'ha fet tenint molt en compte la pròpia entitat BPA, els seus empleats, i naturalment, els seus clients.

Vostè em parla del cost. Efectivament el cost és Euribor + 2, vostè ho ha dit molt bé. D'altra banda el Govern té línies de finançament i per tant els avals van dins d'aquestes línies de finançament. En general, les línies de finançament del Govern són d'Euribor + 1,5. I per tant, pel que s'utilitzen les que ja existien, doncs, el Govern les paga a Euribor + 1,5, i el finançament aquest és Euribor + 2.

Efectivament és un cost, vostè ho ha dit, i això no es pot negar, però aquí estem intentant davant d'una situació d'emergència, d'una situació molt complexa donar sortides, i donar-les de forma equitativa, de manera que l'Estat hi posa els mitjans, però el que tampoc pot fer és assumir tots els costos. I per tant, al final efectivament, a aquests empresaris els hi acaba costant, especialment, als que tenien disponible, doncs, un cost de finançament, insisteixo, Euribor + 2.

Vostè em demanava per les xifres, les hem anat actualitzant, però no em costa res, només faltaria, actualitzar-les a data d'ahir, en aquest cas. El nombre total d'operacions demanades ha estat de 30.992.000 euros. El màxim garantit o autoritzat seria 27.521.000 euros, i fins ahir el màxim disposat, que no té perquè coincidir amb el que s'està garantint, ha estat de 13.279.000 euros. Si després té interès, podem fer el desglossament quant a operació operativa internacional i quant a operativa nacional. En tot cas ja li dic clarament decantat cap a l'operativa nacional i poc significativa l'operativa internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com molt bé ha explicat el ministre hi ha un cost financer pel Govern. Hi ha un cost financer per les empreses que s'han acollit a aquest programa, tot i tenir recursos a la Banca Privada d'Andorra. I també com es desprèn de la seva intervenció, no només no hi ha cap cost financer per les altres entitats de crèdit sinó que les altres 4 entitats de crèdit que no són Banca Privada d'Andorra, doncs, tenen uns ingressos sense risc, perquè les operacions estan avalades pel Govern. M'agradaria que aquesta exposició que acabo de fer, el ministre em confirmés si estic en el cert o bé no ho he explicat del tot bé.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Pel que fa a les altres entitats a les que vostè es refereix, les altres quatre per tant de la plaça, estan assumint l'operativa. Efectivament això es fa a través d'un sistema de compensació que s'ha creat avalat pel Govern i per tant, no hi ha altra cosa que això, que l'operativa, per un import global, fins a la data de 2.949.000 euros, i no estem parlant d'una altra xifra que aquesta. No és un cost o una quantitat enorme.

Miri jo crec que això ens ho hem de mirar d'una altra manera. De fet, quan vam presentar el projecte de llei, vam preveure i així es va aprovar que hi hagués la possibilitat de què el Govern arribés a implementar una línia de fins a 100 milions d'euros. Per què? Doncs perquè li he de dir amb tota franquesa, teníem por o teníem la inquietud que hi poguéssim haver moltes empreses que tinguessin aquesta necessitat i per tant, vam preveure una quantitat molt folgada. Estem al tomb d'aquests 30, 31 milions d'euros, la veritat és que des de fa 2, 3 setmanes la xifra no es mou està molt estabilitzada. Per tant al final el que això vol dir a la vista de la implantació

important que té la BPA al país i també amb la banca comercial del país i amb la banca d'empreses, vol dir que un nombre molt significatiu d'aquestes empreses no tenien única i exclusivament el seu moviment a través de BPA sinó que compartien diverses entitats bancàries i si més no, moltes d'aquestes empreses han trobat alternatives en el propi mercat per no tenir d'acollir-se en aquestes línies. Per tant, al final penso que el decret cobreix el que pretenia, i és que aquelles empreses que no tinguessin alternatives, que no poguessin dins de la dinàmica lògica de mercat trobar solucions a les seves necessitats de circulat, doncs el Govern les ajudés. I així s'ha fet, amb un cost pel Govern i també amb un cost en aquest cas per l'entitat o l'empresa que es troba en aquesta necessitat.

Pel que fa al cost del Govern, que en tot cas entenc que pot preocupar, doncs és un cost que penso hem d'assumir. Abans es parlava de subsidi d'atur, i per tant implícit en aquest subsidi d'atur, entenc que hi ha el convenciment que l'Estat quan cal, cal que faci aquests esforços, quantificats, mesurats des de la transparència, fiscalitzats, però necessaris i més amb situacions puntuals i d'emergència com aquesta. I això és el que s'ha fet. I a un cost, insisteixo fàcilment fer el càlcul, Euríbor + 2% per 2 milions i escaig d'euros, doncs per un funcionament d'ara, un mes i mig, podem treure més o menys el cost del que estem parlant. Penso que res que ens hagi de preocupar i en canvi un servei segur, molt més gran que el cost que acaba suposant per l'Estat i per les pròpies empreses.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé veig que el ministre no m'acaba de contestar, tot que al final sí que ho ha fet. Hi ha cost per l'Estat, hi ha cost per les empreses que s'acullin a aquest programa i per les altres quatre entitats de crèdit, doncs hi ha una certa gestió. És evident però que també obtenen uns ingressos importants pels interessos que cobren. El que volia demanar al Govern si els mecanismes d'informació de què disposa prop de l'INAF, que entenc que són així, però volia contrastar-ho amb vostè. Són fiables per evitar que el Govern hagi d'assumir més costos per l'execució d'aquests avals, és a dir que aquesta informació de què s'ha donat finançament a

empreses que tenien o bé recursos o bé diners de finançament a Banca Privada d'Andorra, és segura, és fiable perquè quan aquestes situacions de finançament es reverteixin doncs no calgui aplicar aquest aval de les operacions per part del Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Entenc que s'han establert els mecanismes perquè això no passi no únicament a través de l'INAF, que en aquest cas té una responsabilitat molt reduïda que és aquella que és pròpia de què ells són els únics que poden disposar d'informació de les altres entitats, i per tant, ni el Govern ni ningú disposa d'aquesta informació, i això sí que es canalitza a través de l'INAF, però en general, la majoria dels dossiers s'han complementat amb la pròpia informació que ha aportat el propi client. I jo em permeto, i més en una situació com aquesta creure que la immensa majoria d'aquests clients han aportat la informació veraç i el que es fa, les comprovacions necessàries, es fa un seguiment que en aquest cas no es fa des de l'INAF, es fa des d'intervenció de l'Estat i per tant, hem de pensar que no hi haurà situacions com les que vostè diu. Pensi que en general, el que s'està fent és replicar els saldos que té aquella persona en els seu banc, sigui amb saldos líquids, sigui amb actius a BPA de manera que això contra garanteix allò que li està deixant en aquest cas el Govern, si són operacions per l'àmbit nacional, i per tant es canalitzen a través de la mateixa BPA. I en el supòsit que siguin empreses que no tenien disponible i que estaven utilitzant una línia de crèdit, doncs no es va més enllà de la línia de crèdit que hi ja el propi banc tenia establerta i que per tant en principi també tenia garantida. Podia haver-hi potser algun cas en què aquestes línies de crèdit fossin amb garantia personal i que s'anés posant en una situació complexa si el negoci no funcionés d'una manera correcta. Però en tot cas, penso que això està ben encaixat, ben tancat i que no hauria d'haver-hi problemes majors. De fet, li he de dir que les poques operacions que s'han denegat és perquè es sortien d'aquest esquema, demanaven finançament més enllà del que ja els havia concedit en el seu moment la BPA, o bé demanaven un finançament disposant de diners amb altre entitats i per tant s'entén que l'Estat no ha de sortir en aquest cas sinó que aquesta empresa el que ha de fer és utilitzar els seus recursos.

Per tant, penso que en aquest sentit podem estar tranquils però evidentment es fa un seguiment i a hores d'ara, puc dir que tot està funcionant correctament. Veurem el venciment de les operacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

En volia fer dos però m'adapto al que diu el síndic, intento fer-les conjuntament.

Amb totes les explicacions que ens acaba de donar el Sr. ministre en aquestes garanties, aquesta intervenció de l'INAF, que sí que hi és per quan és l'INAF que assegura que hi ha aquests recursos a BPA. El que li volia demanar en una primera instància, és: per què aquestes operacions estaven avalades? Si hi ha aquesta garantia de què hi ha aquests recursos a l'altra banda, és a dir per què aquesta necessitat d'aval del Govern quan el que estan fent les altres entitats de crèdit és deixar uns diners a algú que sabem que té diners o que té finançament? I per tant, insisteixo en el que no hi ha cap mena de risc per part de l'entitat que està fent aquesta operació, per què aquest aval?

I segona pregunta: per què existint aquests controls que vostè m'ha dit que són tan eficaços, existint aquest aval del Govern, no s'ha exigit a les altres entitats de crèdit, a les altres quatre? I aquestes operacions jo diria que fossin a cost zero. És a dir, estem parlant que avala el Govern, que tenim una garantia via l'INAF que hi ha recursos a l'entitat, i que per tant aquests diners no tenen cap possibilitat de pèrdua. I per què les empreses que han hagut per poder fer els seus pagaments recurrents, optar per aquesta via, se'ls imposa aquest cost financer addicional al que ja suporten? Per què el Govern ha d'assumir avals i despeses tant de finançament com de garantir aquestes operacions, i insisteixo, les quatre altres entitats de crèdit no aporten res, no aporten avals, no aporten garanties, i a sobre tenen una remuneració del 2%?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Insistir amb el que he dit abans, les altres entitats de crèdit només intervenen amb les operacions d'àmbit internacional, les altres estan en el marc de la BPA, i això és important de dir, primera.

En segon lloc, les altres entitats no tenen aquestes garanties que estan dipositades a la BPA, no les poden articular des del que està dipositat a la BPA, i per tant aquí és on apareix el Govern, que és qui està garantint aquestes operacions, que en alguns casos el Govern té contra garantides amb els comptes de BPA i en altres no. Però vostè considerarà amb mi que el Govern perquè està treballant amb diner públic el que ha de fer és blindar el màxim que pugui aquell esforç que està fent, garantint les operacions que en aquest cas està avalant en aquestes persones que malauradament han quedat atrapades en aquesta situació, però que tampoc és una situació que hagi d'acabar repercutint amb un cost per l'Estat perquè no en té responsabilitat. I per tant, el que hem de fer és fer viable que aquestes empreses puguin continuar operant i això és el que es fa. En aquest cas doncs, en un preu que s'ha volgut que sigui de mercat tirant la baixa. Vostè coneix el mercat, vostè per la seva pròpia formació i professió sap perfectament a quant avui en dia es pot finançar una empresa, i em sembla que tot s'ha fet dins dels paràmetres més que correctes pel que és el finançament i el cost del finançament del circulat. Insisteixo, al final les coses som com som, ningú té cap mena d'obligació de finançar ningú en l'àmbit privat, i el que està fent el Govern és fer possible que això sigui així. Doncs evidentment, fent d'intermediari i interposant i assumint un risc perquè ens sembla que el moment ho mereixia.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la quarta de les preguntes presentades.

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a la situació en què es troben els clients de BPA.

Fou registrada amb el número 419 i s'ha publicat en el Butlletí número 1372015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

L'actual situació d'indisponibilitat dels seus saldos en què es troben molts dels clients de Banca Privada d'Andorra (tant per les restriccions imposades com per les limitacions relatives a l'operativitat amb corresponsals internacionals) els està generant una lògica preocupació sobre el futur dels seus estalvis.

Vist l'exposat, demano: quines són les previsions de què disposa el Govern quant al calendari i les condicions en què aquestes restriccions i limitacions deixin de ser efectives i quin impacte sobre els seus saldos bancaris preveu que es puguin produir?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Té la paraula el ministre, Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Com vostè sap perfectament, Sr. López, les restriccions estan íntimament lligades als problemes de liquiditat que té el banc pel fet de no disposar de corresponsals i, per tant, no poder executar les operacions pertinents en la gestió del seu balanç, del balanç del banc, per fer front a les ordres de disposició; i d'altra banda, tampoc poder operar amb normalitat en la gestió dels productes de fora de balanç que tingui el propi banc i tinguin els seus clients.

Així doncs, mentre no culmini el procés de resolució i fruit del mateix els corresponsals entenguin que poden restablir la seva operativa vinculada als actius que fins ara gestionava BPA, difícilment es pot preveure que s'aixequin les restriccions.

Precisament aquí radica la dificultat de tot el procés que s'està seguint. Cal fer el necessari perquè per implementar una resolució que permeti bàsicament preservar el valor de l'entitat i així aconseguir que tots els seus clients recuperin els seus saldos íntegrament i salvaguardar al màxim els llocs de treball. Aquesta és la premissa de sortida.

Això no serà possible si no es restableix la confiança del mercat, és a dir, en aquest cas: corresponsals, dipositaris, custodis i aquests tenen la certesa que tornant a operar en aquests actius no es veuran afectats per la contaminació que els hi produiria treballar amb diners sospitosos de la procedència il·lícita.

Així doncs, estem davant d'un procés complex, llarg i avui seria temerari i irresponsable llençar previsions sobre l'impacte en els saldos bancaris.

El que sí que li puc assegurar és que el Govern té el convenciment que el camí que s'està seguint és l'únic que pot permetre, a hores d'ara, garantir l'objectiu bàsic, i és que els saldos dels clients no es vegin afectats.

Com molt bé deia abans el ministre d'Exteriors, el Sr. Saboya, si haguéssim entrat en un altre procés que seria el de la liquidació judicial, sens dubte a hores d'ara ja podríem afirmar que no es podrien restablir aquests saldos bancaris amb la seva integritat; a hores d'ara, aquesta és una expectativa raonable i que guia totes les actuacions que s'estan duent a terme.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, al·ludia en motiu de la primera de les preguntes, a la manca d'informació per part de l'executiu i, en aquest cas jo diria també, que faré referència a un cert, a varis calendaris que hi han hagut. Ara, el Sr. ministre és prudent i tot i que la pregunta crec que li demanava per les seves previsions quant a calendari, no s'ha pronunciat. Jo recordo, no fa pas gaire en una roda de premsa posterior a la sessió del Consell de ministres en la que vostè doncs parlava d'un mes, és a dir. Fa ja bastantes setmanes que parlava que l'afer de BPA esperava que en un mes estigués resolt.

Com vostè entendre els clients de Banca Privada d'Andorra, molts d'ells ciutadans, empresaris, persones que viuen al nostre país mereixen un mínim d'explicació i de claredat.

Ja han passat més de dos mesos des que va succeir la publicació de la nota del FinCEN. És veritat que tenim un organisme com l'AREB que resol, però un mecanisme en el qual el ministre de Finances, jo li demanava en la pregunta amb la informació de què disposi, doncs, el president de l'AREB i dos dels seus membres són nomenats per vostè, per tant, jo penso que ha arribat ja el moment, i avui és la primera sessió de control en seu parlamentària, que el Govern doni unes indicacions precises, en termes de calendari, d'impacte sobre els saldos bancaris que els clients poden tenir, perquè altrament la situació d'incertesa, de preocupació que tenen aquests clients

i que vostè entendre que és ben legítima, i amb aquest cert ball de previsions i de calendari, i amb aquests discursos una mica ambigus doncs, cada dia es va produint, i a vostè segur que li passa que els ciutadans i els empresaris, i els clients de la banca estan cada dia més nerviosos i més preocupats. Per tant, ens sembla que el Govern hauria de ser més concret amb aquestes qüestions. Què correspon a qui? I no amb altres tipus de declaracions a mitjans de comunicació o fins i tot en rodes de premsa posteriors a la reunió de Consell de ministres, fer explicacions clares i concretes al voltant del que he preguntat amb motiu de la meva pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm començar pel final. Entenc que el fet de què correspongui a qui, només faltaria donar resposta a totes les preguntes que des de qualsevol dels grups parlamentaris es vulguin informar al Govern. Doncs com deia, correspon donar resposta a aquestes preguntes, això no hauria de ser incompatible amb que a les rodes de premsa també es pugui donar resposta -i em sembla que aquest Govern en fa mostra cada dimecres de tot allò que se li pregunta-, i per tant, ho continuarem fent si a vostè no li sap greu.

D'altra banda: calendari. Si vostè repassa totes les rodes de premsa veurà que no n'hi ha de contradiccions en el calendari. El fet de què es tingui un calendari el que no s'ha de fer és confondre amb la pregunta que vostè m'estava fent. Vostè em diu: quin impacte sobre els seus saldos bancaris es preveu que es pugui produir? I quan s'acabaran aquestes restriccions? Això és una pregunta molt concreta que forma part d'un calendari global però que no forma part del calendari que jo he anat avançant en aquestes rodes de premsa que té varies fases i encara ahir -no cal remuntar-se a fa un mes- encara ahir vaig tornar a dir que ara estem ja en una fase en la que el que cal esperar és que en els propers dies, setmanes -dos, màxim tres setmanes- l'AREB faci pública, i quan dic pública vull dir el Govern i el Consell General, insisteixo, perquè així ho preveu la Llei, quina és la fórmula de resolució que creu més idònia per aquesta situació. Aquest és el calendari pel que avui per avui ens hem de referir en relació al pas previ per poder donar resposta a la pregunta que

vostè formula que és impossible de resoldre, que és impossible de respondre si no se sap quina és la fórmula de resolució.

Per tant, per això li deia que em semblaria, per la meua part, temerari i irresponsable que jo ara avancés quan s'acabaran les restriccions ni que sigui intuïtivament ni quin serà el resultat per als clients quant a l'impacte que puguin patir, o no, els seus saldos. Seria temerari perquè qualsevol cosa que pogués dir no seria sustentable ni seria suficientment vàlida a la vista de què encara no està dibuixada la fórmula de resolució, és més, si digués segons què sense tenir la capacitat d'assegurar-ho el que faria és generar més incertesa.

Per tant, quina és la millor garantia tot i saber que el temps es fa llarg? Doncs, la millor garantia és anar complint amb els passos que s'han anunciat i anar-ho complint dins d'uns paràmetres lògics amb el calendari també que s'ha anat anunciant; això és el millor que podem fer i és el millor que podem transmetre. I, permeti'm que em remeti a alguns processos amb totes les diferències i sense voler-nos comparar perquè el nostre país és molt petit i, per tant, cal tenir molta cura i per tant els impactes també acaben sent exponencials però, escolti, jo crec que això -i sé que es fa molt llarg i especialment pels afectats- s'està fent amb una celeritat bastant més gran que la que s'està fent a qualsevol altre lloc, processos, insisteixo, similars. No per anar més de pressa ho farem més bé; ho hem de fer tot el de pressa que es pot fer però fent-ho de manera que garanteixi, amb la mesura del possible, aquest objectiu que li he definit abans: els saldos dels clients no s'han de veure afectats i per aconseguir que això sigui així hem de seguir unes pautes i un calendari.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem a les repreguntes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No em sap gens de greu, que es facin explicacions a la roda de premsa del Consell de ministres, tot el contrari perquè a més és tot sovint, però, sí que em sembla que en algun moment s'ha pronunciat amb una certa alegria sobre previsió de calendaris i tot i que vostè ara vol dir que vostè no s'ha contradit, vostè ha parlat... fins i tot ha parlat obertament de possibilitats d'adquisició per bancs estrangers, ha

parlat a mitjans públics i es pot consultar fàcilment a una entrevista a Ràdio Nacional, ha parlat de previsions de calendari d'un mes i, per tant, em sembla més bé la prudència que manifesta ara que no donar calendaris que s'incompleixen i que generen una preocupació afegida i un estat afegit sobre els clients al que ja tenen i que vostè també comparteix que és perfectament legítim que així sigui. Per tant, em sembla que en algun moment potser també és una situació, i tots ens hem referit varies vegades, que és una situació nova, és una qüestió que segurament en algun moment a tots ens ha pogut passar en major o menor mesura però vostè ha fet algunes afirmacions que a alguns clients els ha provocat una certa confusió, tant de clients com treballadors, perquè vostè ha parlat de possibles vies de sortida, possibles elements quan no hi havia res de tancat, almenys que sapiguem nosaltres no sé si vostè ara ens pot aportar alguna informació sobre aquestes qüestions que sí hauria comentat en rodes de premsa i en mitjans de comunicació que puguin donar una major tranquil·litat als clients sobre el futur i el bon final dels seus estalvis. En tot cas i tornant al tema del calendari, allà fins on pugui ser possible i amb la informació que vostè disposa a hores d'ara, si pot concretar una mica més els següents passos a venir, com a mínim els següents passos i etapes de forma concreta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

Tal i com vaig dir, -i m'alegro que em segueixi a les rodes de premsa-, en la roda de premsa d'ahir el que pertoca ara, el següent pas és tindre la resolució de l'AREB i les meves previsions són que les properes dos setmanes, màxim tres setmanes -em sembla que ahir vaig utilitzar uns altres termes, finals de maig principis de juny, em sembla que ho vaig dir així-, per tant, dos-tres setmanes tinguem aquesta proposta de resolució.

No en tingui cap dubte perquè som perfectament conscients de la necessitat d'anar el més ràpid possible que si ells si ho poden fer en 10 dies no ho faran en 15 però en tot cas ja estan immersos en això.

Després d'haver-se complert, alguna de les fases i el calendari que havia anat anunciant i -que insisteixo, el fet que jo anunciï una fita no vol dir que aquesta fita ja s'hagi de donar com a solució de tot el

problema, les coses van per passos-, i després de tenir ja un primera d'informació l'AREB, no el Govern, l'AREB que és a qui li pertoca analitzar-la- ara ens farà una proposta de resolució i aquesta proposta de resolució evidentment estarà sustentada amb tota aquesta informació i per tant, serà suficientment complimentada entenc tant perquè vostès en tinguin l'absoluta claredat i coneixement igual que el Govern.

Per tant, en aquest sentit em sembla que no hi ha res més a dir i, insisteixo amb el que l'hi deia abans. Vostè em diu: "a vegades ha sigut massa agosarat". Potser que ho hagi sigut i si ho ha sigut, doncs, em sap greu sobretot si he arribat a generar confusió.

Jo crec que he sigut extremadament prudent i, davant de la insistència lògica, davant dels mitjans de comunicació i dels ciutadans de dir; escolta, però realment hi ha bancs interessats? Realment hi ha... Sempre he dit el mateix, miri si he sigut prudent, sempre he dit el mateix, per bancs que es puguin interessar entre estar interessat i poder acabar tancant una operació, hi ha un gran camí i no és generar cap expectativa dir que evidentment -és que això és de calaix-, que hi ha entitats que s'interessen per saber quina és la situació de la BPA i si en un moment determinat podran postular per poder en una suposada resolució encaminada a la venda participar-hi, doncs, anunciar que hi ha aquest interès. Em sembla que al final no deixa de ser una manera de valoritzar l'actiu que és avui en dia BPA i d'una altra banda, doncs, també advertir que el fet que hi hagi interès no vol dir que hi hagi la certesa de que es podran tancar aquestes operacions també em sembla una evidència. Entre altres coses perquè insisteixo...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic...

Tot això al final és intentar doncs donar resposta sense agafar cap mena de compromís que no es pot agafar amb anticipació al que cal per poder desencadenar tot el procés i és que hi hagi una proposta ferma de resolució i això és el que tindrem els propers dies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última repregunta Sr. Pere López...

El Sr. Pere López:

És possible fer-ne dos?

Gràcies Sr. síndic.

Perquè ens entenguin una mica més les persones que puguin estar seguint aquesta sessió del Consell General i, en tot cas els clients que segurament són les persones més interessades per aquesta qüestió, quan vostè parla que en dos o tres setmanes tindrem una primera proposta de resolució, pot concretar una mica més? Perquè segurament els que coneixem la llei podem entendre que és però segurament aquelles persones que s'estan preguntant pel futur del estalvis l'expressió "primera proposta de resolució" no sé si els hi diu massa cosa, no sé si podria explicar una mica més quina és aquesta següent etapa que ha de venir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Pot posar ja directament la segona pregunta també Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

D'acord.

Vostè parlava d'aquests intents de valorització respecte a possibles interessos d'entitats de crèdits de la qual vostè se n'ha pronunciat als mitjans de comunicació en tant que ministre de Finances... Vostè té alguna informació en aquest sentit o algunes informacions que pugui aportar?

En tot cas, insisteixo, l'hi he sentit comentar aquesta qüestió en algun mitjà públic, per parlar concretament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Començo pel final.

Efectivament, com que no tinc cap dubte de què m'escolta, també sabrà que sempre he dit que aquests interessos mai s'han d'adreçar al Govern perquè no és qui té la potestat de negociació i, per tant, s'han d'adreçar als organismes que s'han d'adreçar. Fins ara aquests interessos es podien haver adreçat a l'INAF i ara en tot cas, jo crec que el

prudent, quan hi hagi aquesta fórmula de resolució s'han d'adreçar o s'hauran d'adreçar a l'AREB.

Vostè em diu: pot especificar quines... cap a on ha d'anar aquesta resolució? No, no ho puc especificar perquè no sóc l'AREB. El que sí que l'hi puc especificar és què és el que diu la llei i intentar entre tots, -vostè i jo mateix-, doncs fer-la més entenedora.

Al final aquí hi havia un primer objectiu, de primer nivell, a l'hora de fer aquesta llei i era eludir la liquidació judicial i, per tant, el que hem fet aprovant la llei és posar-nos en un escenari que té un ventall molt ampli de possibilitats però que està dins de l'àmbit administratiu i que va des d'un extrem que seria la liquidació via administrativa que per tant, seria molt més ràpida, menys feixuga i entenem que menys costosa per tot el procés i la pròpia entitat i pels seus clients fins a, doncs, per exemple una venda en aquest cas de l'entitat, però això és el que ens han de dir i el ventall va des d'aquesta punta o des d'aquest extrem a l'altre. No l'hi puc dir més perquè això és el que estan analitzant avui en dia els tècnics de l'AREB en base a la informació de la pròpia entitat i els treballs de les empreses que estan analitzant la situació de l'entitat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la cinquena pregunta presentada.

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a la previsió del cost que la crisi Banca Privada d'Andorra (BPA) tindrà per les arques de l'Estat.

Fou registrada amb el número 420 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Gerard Alís Eroles. Teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La publicació en data 10 de març de 2015 de la nota del FinCEN en relació a l'entitat bancària BPA ha causat una greu crisi al nostre país, que ha conduït al Govern a esmerçar recursos públics no pressupostats per adoptar una solució.

En les diverses reunions mantingudes pels candidats electes en les darreres eleccions, en un primer moment, i amb els diferents grups parlamentaris,

posteriorment, el Govern ha exposat que per tal d'obrir diàleg amb les autoritats americanes competents, per tal d'adoptar una solució a la crisi de l'entitat BPA, per tal d'elaborar un text de llei que permetés dotar el Principat dels instruments legals de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, per tal de poder aplicar les mesures de resolució de dita entitat, etc., s'han contractat diversos assessors.

Els diferents assessors contractats pel Govern serien experts de l'àmbit jurídic i financer, experts en comunicació així com firmes auditores de primer ordre, provinents la majoria del nostre país veï Espanya però també dels Estats Units d'Amèrica.

Vist l'exposat, es demana al Govern quina és la previsió del cost econòmic que tindrà la contractació de dits assessors per l'Estat i com es finançarà el mateix?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel Govern, respon el ministre Jordi Cinca.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, Sr. Alís, la importància, complexitat i efectes per a l'economia andorrana de l'afer BPA requeria una actuació ràpida i altament especialitzada per donar suport a les diferents institucions en la presa de decisions en relació a aquest tema i en el disseny i implementació de la solució.

I com ja he explicat també en diverses ocasions el cost serà elevat. Ara per ara, l'hi concretaré, els assessoraments contractats directament pel Govern i que per tant seran o en alguns casos ja han estat facturats directament a Govern.

D'una banda -vostè en feia referència en la seva exposició-, un bufet d'assessorament legal, en aquest cas als Estats Units, conegut per la firma Sullivan & Cromwell que té fins a la data un cost global de 440.394,33 euros i, aquest bufet òbviament fa tot l'assessorament pel que fa a les accions que s'han de fer als Estats Units mateix, prop de les institucions d'allà i per definir una estratègia des del coneixement que tenen doncs de la realitat d'Estats Units. D'altra banda, un altre bufet també en aquest cas internacional que és el bufet Garrigues que va estar contractat en primera instància a ajudar a

definir quin havia de ser el marc legal ideal per abordar aquesta situació.

Recordo abans en feia esment amb una altra pregunta que Andorra no tenia un marc legal per abordar una situació com aquesta. Un cop definit i avaluades les diferents opcions, elaborar el Projecte de llei que posteriorment va ser aprovat a la Cambra i a més a més també aquesta firma s'ha ocupat de tot el que són les traduccions d'aquests textos legals, perquè s'han tingut evidentment d'enviar a diferents autoritats i a diferents organismes i per tant han estat traduïts a diverses llengües.

Globalment el cost d'aquesta firma, 452.141,91€. Un bufet en aquest cas local per qüestions d'assessorament legal en l'àmbit d'establir doncs per exemple els decrets que s'han anat fent vinculats a tot aquest afer com pot ser el propi, l'elaboració del decret pel finançament de les empreses, el decret per donar cabuda o donar suport legal als administradors a l'hora de definir les restriccions que els propis administradors de l'entitat en aquell moment van definir, qüestions doncs d'àmbit més local que és el bufet Cases i Lacambra per un import de 40.200€. I finalment, una empresa de comunicació, de consultoria amb comunicació internacional, que és una empresa espanyola que es diu Llorente i Cuenca que encara té el seu contracte en curs. No m'estendré en aquest cas per que sé que hi ha una pregunta després que ja ens permetrà abundar en aquest cas en concret, però que en tot cas té un cost global de 105.000€. Totes les xifres que he donat impostos al marge. Aquestes són per tant les despeses certes ja facturades o en curs de facturació que fins ara ha incorregut el Govern. En tot cas el que és evident és que estem davant d'un procés obert i que per tant es generaran noves despeses.

A banda dels compromisos contrets pel Govern, primer des de l'INAF i ara des de l'AREB, s'han contractat múltiples assessoraments per cobrir les diferents necessitats que genera la gestió, la intervenció i la resolució de l'entitat. La major part dels serveis estan en curs i per la seva naturalesa i la dificultat de definir l'abast dels treballs no poden ser, no poden ser contractats amb un pressupost tancat. Per tant, caldrà esperar al final dels treballs per conèixer el cost definitiu. En qualsevol cas tots els organismes contractants estan sotmesos a la fiscalització del Tribunal de Comptes, òbviament, i en qualsevol cas informaran, com no pot ser d'altra forma, tant al Govern com al Consell General mitjançant les liquidacions trimestrals i el tancament anual de comptes.

Pel que fa al finançament, que és part de la pregunta inicialment, cada organisme farà front a les despeses via les seves dotacions pressupostàries i, en el supòsit

de no ser suficient les partides previstes per assessoraments, es farà via transferència de crèdits d'altres partides del propi pressupost. Arribats al cas, si calgués restablir algunes de les partides que primer han estat afectades per la transferència de crèdit òbviament s'hauran de cursar els pertinents avenços de fons.

En qualsevol cas, i això em sembla el més important de remarcar, la Llei, la Llei que va aprovar la Cambra el passat 2 d'abril en el seu article 15.3 preveu que l'AREB pot recuperar tota la despesa a la qual s'hagi incorregut per poder dur a terme les facultats que li dóna la Llei per dur a terme la resolució i, per tant, les despeses que acabaran, que aniran generant al llarg d'aquests mesos doncs acabaran anant a càrrec de l'entitat objecte de resolució, en aquest cas la BPA, en qualitat de crèdit preferent tal com preveu la pròpia Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Vàrem formular aquesta pregunta davant de la preocupació que la gestió de la crisi BPA pogués suposar un cost desproporcionat per les arques de l'Estat. Hem de recordar que una de les línies vermelles que en el seu dia ens vam marcar per donar suport a la Llei de mesures urgents per implantar mecanismes de reestructuració i resolució d'entitats bancàries, que fou tramitada per extrema urgència i necessitat, era precisament que la resolució de l'afer BPA no suposés que l'Estat hagués de posar-hi diners. El cas és que ens sembla que la Llei tenia en compte aquesta premissa però que a la pràctica, algunes de les contractacions que vostè ens ha concretat ara però ens diu que encara n'hi ha que no es poden concretar en el seu import, poden suposar un cost al nostre entendre desproporcionat. En les diverses reunions que hem mantingut amb el Govern hem anat descobrint els diferents assessors i empreses contractades, que ara vostè ens ha detallat, com són aquestes empreses de comunicació i importants firmes. No ens ha parlat del cost de l'empresa *PricewaterhouseCoopers* que entenem pel que va sortir a la premsa que és contractada per Govern o per l'AREB, ens ho hauria de precisar, però en tot cas sembla que aquest cost és elevat. Ens ha dit unes xifres que superen ja el milió d'euros. Creguin-nos, som conscients que el fet de la crisi del

cas BPA requeria una actuació ràpida per evitar mals majors però alhora no tenim clar que aquest fi justifiqui generar costos importants com els que ens acaba d'informar.

Sortim d'una legislatura on la tònica ha sigut les retallades i la reducció de la despesa i sembla que n'iniciem una de nova en la qual aquella premissa és un record. Contractació d'assessors sense límits, increments de ministeris, increments de càrrecs públics.

Per altra banda creiem que les contractacions d'assessors en contrapartida pels imports que ens indica requereixen primer respectar la Llei de la contractació pública i segon tenir la corresponent habilitació pressupostària. Malgrat el que ens acaba de dir, res d'això ens sembla que existeixi.

Insisteixo, som conscients de la situació d'urgència però sortint d'una campanya electoral on s'ha defensat l'actuació de Govern i l'ha instat de rigor en la gestió de les finances públiques em sembla que aquest procedir no s'ha emprat en aquest moment.

Desconeixem l'abast dels encàrrecs, a part del que ens acaba de precisar i oportunament demanarem aquesta informació per escrit però no podem deixar de constatar que, sota l'escut d'una situació de crisi, pel Govern sembla que tot s'hi val inclús no complir amb la Llei.

Finalment, i lligat amb el que els hi comentava, vist els imports de què ens parlen, jo també vull fer incís en el text legal que vam aprovar fa uns dies. Ens parla de l'article 15.3. Jo vull també recordar l'article 4 que preveia que els costos de reestructuració de les entitats afectades no han de ser assumits ni per l'AREB ni per l'Estat. Podem doncs raonablement pensar que els costos endegats pel Govern, detallats fins ara i els que queda per concretar, tindran aquesta consideració? Ha previst quelcom al respecte a Govern o ja és clar que el milió d'euros que ens ha anunciat i el que falta per concretar haurà d'anar a càrrec dels contribuents?

Per tot, i vist les xifres anunciades, demanem que actuï amb rigor, amb el rigor que es predica i sobretot que compleixin la Llei de la contractació pública i la de les finances.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Tingui la certesa, ja li he dit abans, que a més a més el Tribunal de Comptes i les pròpies liquidacions així li podran demostrar es fan totes les coses i es prenen totes les decisions des del rigor de la Llei i per tant en aquest sentit estigui ben tranquil. Però hauríem de mirar de no barrejar les qüestions.

Deixi'm anar per parts. Vostè ha fet una intervenció molt llarga i que acaba posant al damunt de la taula moltes coses.

En primer lloc l'article 4. L'article 4 fa referència a la reestructuració. La reestructuració per tant incorporaria en la pròpia solució una recapitalització de l'entitat i el que diu la Llei és que l'Estat no és el que ha de recapitalitzar l'entitat. No estem parlant de la resolució i per tant són dos coses diferents.

Per intentar-ho explicar planerament, moltes de les despeses amb les que s'haurà d'incórrer aquests mesos, i ja s'està incorrent, ja no les que ha contractat el Govern, les que va contractar l'INAF i les que contracta l'AREB són despeses inequívocament que han d'anar a càrrec de la pròpia entitat. Però és que m'agradaria que tothom entengués la situació de la pròpia entitat. L'entitat no té la capacitat avui de fer segons quins pagaments senzillament perquè té totes les seves línies bloquejades i té tota la seva operativa bloquejada. Per tant el que cal és que, davant d'aquesta situació, aquestes institucions l'INAF, l'AREB, doncs contracten per sortir d'aquesta situació i després repercutiran aquest cost a l'entitat dins del procés de resolució. Això és el que preveu l'article 15.3 i per això així es va posar en la Llei. És impossible seguir la mecànica i la lògica que seguiria qualsevol altra contractació de Govern de dir davant d'un projecte que té un calendari d'execució llanço un concurs, analitzo aquest concurs, després l'adjudico. Aquí no tenim aquest temps, hem d'anar molt més de pressa, s'ha d'actuar amb molta celeritat i a més a més aquell que hauria d'assumir el gruix de totes aquestes despeses no està en disposició de fer-ho avui. Per tant, per sobre d'aquesta indisposició per part de la BPA el que hem de preservar és que el procés de resolució es tira endavant. El Govern o aquestes institucions, INAF i AREB, avancen aquests diners per després repercutir-los a la BPA. És l'única manera d'aconseguir que tot això tiri endavant.

I deixi'm també que ho digui, evidentment tant de bo no calgués ni tant sols fer això, però el bé que estem intentant protegir en aquest cas, que és el conjunt de l'economia d'aquest país, el conjunt per tant del benestar dels seus ciutadans, em sembla que val aquest esforç i el que faci falta i per tant, no s'hi val tractar aquestes despeses com tractaríem la gestió ordinària del pressupost, perquè no és una situació ordinària, és una situació absolutament

extraordinària i que tant de bo no haguem de viure mai més.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller...

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Ja li he dit que en som conscients de la situació d'urgència i l'actuació ràpida que ha necessitat la mateixa, però tot i això, per això insistia si es tindria en compte que aquests costos que ha suposat.. no pressupostats per l'estat, tindrien... bé, s'aplicaria l'article 15.3 com ens diu.

Bé ja ens ha contestat... vull anar més enllà, no ens ha dit, -i sé que hi ha una pregunta més endavant que tractarà aquest assumpte potser més enrere-, però voldria que ens concretés si teniu una estimació del cost que l'auditoria encarregada, *Pricewaterhouse Coopers*, tindrà. Ha sortit a la premsa xifres bastant milionàries, per tant, pot ser que tinguem una xifra concreta per part de Govern per poder defensar davant dels ciutadans aquest cost.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Cinca:

La veritat és que no ho recordo, no recordo les xifres que hagin sortit a la premsa en aquesta qüestió, però en tot cas també hem de recordar que al llarg d'aquests dos mesos a la premsa han sortit xifres de moltes multimilionàries, i han anat sortint moltes coses; al final més val que ens esperem a tenir les quantitats tancades i llavors podrem avaluar amb coneixement de causa i amb rigor les quantitats. Ja li he dit, seran xifres importants però estem en un treball en curs, que en aquest cas concret que vostè fa referència, que és *PricewaterhouseCoopers*, no és només un encàrrec, aquesta entitat té varis encàrrecs, en aquest cas cursats a través de l'INAF i de l'AREB com pot ser la revisió que és la que ha sigut més notòria i més coneguda dels comptes i de tots els sistemes d'AML de l'entitat BPA, també la diu diligents per fer la valoració del banc, també un assessorament regulador en la definició de

l'estratègia de resolució de la pròpia BPA, l'anàlisi de la cartera creditícia perquè també és una part significativa d'aquesta valoració de l'entitat, per tant, aquí hi ha molts encàrrecs i que insisteixo, estan en curs i que em sembla que no té cap sentit que jo ara llanci una quantitat que molt probablement no s'ajustaria al que acabarà sent i en tot cas insisteixo també, és una contractació que s'ha fet des de l'INAF i que ara, en alguns aspectes assumeix l'AREB i per tant, quan ells ens puguin presentar els comptes, en aquest sentit recordar que l'AREB una de les coses que haurà de fer les properes setmanes, de fet, és presentar un projecte de pressupost, així ho preveia també la llei, doncs podrem tenir més informació, el propi Govern, i naturalment el Consell General.

Però és que també deixi'm dir-li, no és només *PricewaterhouseCoopers*, pensi's també que per exemple, tant l'INAF com l'AREB han d'assumir també els assessoraments necessaris per anar sent vigilants de tot el procés de liquidació de l'entitat Banco de Madrid, per defensar els interessos de l'entitat BPA i per tant, això també vol dir contractacions d'assessors legals en aquest cas de la capital de l'estat veí.

També cal tenir un administrador en aquesta pròpia liquidació del Banco de Madrid, i per tant, això també vol dir fer unes contractacions de seguir. Tot això no li ho podíem fer fer a la BPA per compte d'ell a través d'una contractació feta per l'Administrador, perquè no tenia la possibilitat de fer aquests pagaments, i com vostè també es pot imaginar, cap bufet d'advocats acceptarà l'encàrrec si no sap, i no té la certesa de qui l'acabarà pagant. I per tant, en aquest cas, a través de *comfort letters* el que es fa és donar la certesa de què en darrera instància qui els ha contractat els pagarà, tot i saber que com diu la Llei podran traslladar aquest cost a través de l'article 15.3 a l'entitat en vies de resolució.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última pregunta...

El Sr. Gerard Alís:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només per tancar el que ens acaba de contestar, ens quedaríem amb el fet que en tot cas, el cost de *Price* queda clar que és un cost que sí que ha tingut en compte l'aplicació de l'article 15.3 de la Llei, i recordo que en una roda de premsa de les que vostè fa setmanalment, va comentar un article de premsa

on es parlava d'uns costos desorbitats. No vull entrar en els imports, perquè com sabem, potser, tot el que surt en premsa no és real.

Tanco aquest punt, ja. El que sí que voldria que ens precisés, -que va una mica lligat vist el desglossament d'assessors contractats que ens heu donat i que tenim ara-, és: quins són els encàrrecs concrets que s'han fet en el bufet d'advocats d'Amèrica?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, pel que fa diguéssim l'abast que cobreix doncs les tasques encomanades a *Sullivan & Cromwell*, són totes aquelles dedicades a tot el procés relacional de relació amb les autoritats americanes competents en cada cas, en el qual doncs també, la dimensió tant relacional, com la dimensió de consell de preparació de tots els documents i de també doncs organitzar, totes les visites o trobades que s'hagin anat fent durant aquest període que segurament tindrem ocasió de comentar amb una altra pregunta perquè també fa objecte a una altra pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Doncs si els sembla bé passem a la sisena de les preguntes presentades:

6. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a la intervenció de BPA.

Fou registrada amb el número 421 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 13/2015 del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs. Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

El cap de Govern va efectuar una roda de premsa amb caràcter extraordinari des de l'Edifici Administratiu del Govern d'Andorra en data 10 de

març de 2015 en relació a la intervenció de Banca Privada d'Andorra.

Posteriorment hi ha hagut altres manifestacions realitzades també des del mateix Edifici Administratiu en relació a diferents mesures preses en relació a Banca Privada d'Andorra.

Vist l'exposat, demano: qui va prendre la decisió d'intervenir BPA i qui va decidir les posteriors mesures cautelars i altres actuacions relatives a l'entitat BPA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

La decisió, Sr. conseller, la va prendre, -com no pot ser d'altra manera-, l'Institut Nacional Andorrà de Finances. L'article 3 de la Llei 10/2013 de l'Institut Nacional Andorrà de Finances estableix la missió, objectius de l'INAF, entre ells, salvaguardar l'estabilitat del sistema financer, vetllar per l'interès públic de la plaça financera i actuar preventivament davant d'indicis d'irregularitats.

D'altra banda, vostè n'és coneixedor, suposo de l'article 4 apartat E de la mateixa Llei, faculta l'INAF a exercir la potestat disciplinària sancionadora sobre les entitats supervisades.

És en aquest exercici d'aquesta potestat que l'INAF va acordar el 10 de març el nomenament de dos interventors que supervisessin totes les operacions de Banca Privada d'Andorra.

També és en exercici d'aquesta potestat disciplinària sancionadora, que va acordar el dia 11 de març a la nit, amb efectes, -se n'ha recordat vostè-, dotze al matí, destituir el Consell d'Administració de la direcció de la direcció de BPA i nomenar tres administradors en aquest cas, provisionals.

Però el fons de la seva pregunta va una mica amb el sentit del que he anat sentint tots aquests dies, és a veure si hi ha hagut interferències del Govern i qui agafa la decisió? Doncs miri, això amb els textos legals que vostè n'és coneixedor perquè ha tingut la sort, i a demés el Govern d'Andorra el privilegia d'haver-lo tingut com a ministre de finances, sabrà que el Govern o altres membres de Govern vam anunciar aquestes intervencions i ho vam fer perquè estàvem informats en tot moment per l'INAF, no

perquè ens substitueixi amb l'INAF, de les seves actuacions que estaven duent a terme... De fet, això es basa en l'article 12.5 de la Llei reguladora de règim disciplinari del sistema financer, a més un text refós del 19 de febrer del 2014, amb la qual cosa estableix que l'INAF té l'obligació de comunicar al Govern tot tipus de mesures cautelars com les que va adoptar el dia 10 i 11. El dia 11 amb aplicació el 12. I així ho va fer i és per això, i perquè no quedi cap dubte, va haver-hi una intervenció nomenant doncs, uns interventors el dia 10, el 10 a la tarda, com que se'm va comunicar, doncs jo vaig entendre que ho tenia de fer saber a l'opinió pública des d'un punt de vista oficial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica...

Sr. conseller...

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, com deia l'enunciat de la meua pregunta, el cap de Govern va comparèixer el dia 10 i jo diria que a hores d'ara molts ciutadans tenen la sensació que va ser el Govern el que va intervenir, perquè espero que amb el motiu de refer preguntes i les intervencions podrem parlar del paper, o millor dit, del no paper que ha tingut l'INAF al llarg de tot aquest procés, si més no, com a mínim de cara a l'opinió pública. Vostè va anunciar la intervenció. Així es va recollir en els mitjans. Vostè va fer aquesta intervenció a la qual va estar fins i tot retirada en alguns moments de la pàgina oficial del Govern, i el vídeo que també hi havia penjat, doncs, també diria que ha estat retirat. Vostè sempre ha parlat en les diferents reunions amb un plural, hem intervingut, hem pres aquesta decisió... i per tant, d'alguna manera ens preocupa molt i moltíssim amb tota aquesta gestió, tot aquest afer, en quin paper s'ha deixat a l'INAF, i s'hi aquest paper és un paper voluntari, és un paper volgut, si és que el Govern, i en aquest cas el cap de Govern, al capdavant, doncs, ha volgut acallar, jo diria fins i tot, segrestar les institucions, perquè si parlem del no paper de l'INAF, que ha fet una compareixença pública; també que tindrem ocasió de parlar si de cas, en algun moment de les repreguntes, perquè, fins i tot, en aquesta compareixença podia haver-hi algunes discrepàncies en algunes de les opinions que va formular al Govern.

Doncs, l'INAF no ha existit, l'INAF no hi ha sigut. I avui vostè ens contesta, legalment no podia ser una

altra la contesta, que és l'INAF, perquè no podia ser un altre, el que va prendre la decisió. Però l'ombra de dubte sobre qui va prendre aquesta decisió realment, no qui la va executar, no pot ser un altre. Diu vostè, l'ha comunicat, vostè ha capitalitzat tot aquest procés en primeríssima persona, des de l'Edifici Administratiu s'han anunciat també mesures cautelars. I per tant, la impressió que hem donat, primer de portes a fora i cap a dins del país, és que totes aquestes decisions han estat preses per part del Govern.

A demés hi ha un tema que és important, pensem. Que és que no hi ha una altra pitjor conseqüència d'aquesta crisi que se'n pugui derivar, que les institucions del país no funcionen adequadament. Si l'INAF i la UIF, doncs, eren segurament institucions desconegudes per una majoria de ciutadans, la impressió que poden tenir avui és encara més preocupant. En un moment com aquest, doncs, no se'ls ha vist. Jo diria que el Govern ha envaït clarament les seves competències i les seves presències, i fer nunci mirant el que ha passat. Andorra respecte el que ha fet Espanya, amb un cas equivalent, conseqüència del que ha succeït aquí, a Banco de Madrid, les diferents compareixences que hi ha hagut a Banco de Madrid han sigut efectuades, o bé per personal directiu o per alts responsables del Banc d'Espanya. No han sigut ministres que han fet determinades comunicacions, i el SEPBLAC ha comparegut i ha donat explicacions a diferència del que ha fet la nostra UIF, de la qual ara, a hores d'ara, no se'n sap res absolutament res.

Per tant, el primer que voldria repreguntar al Sr. cap de Govern, si té a bé a escoltar-me, és si és habitual, o si vostè entén habitual i encertat en aquest moment, doncs, que una entitat anunciï les decisions que pren una altra entitat. És a dir, si creu encertat, en aquest cas, que sigui el cap de Govern qui anunciï o que anunciés en el seu moment la intervenció per part de l'INAF de Banca Privada d'Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Al llarg de la tarda nit, perquè això va per llarg, això aquestes insinuacions es faran i es repetiran moltes vegades. Miri, escolti, no li puc dir en un altre idioma que l'idioma que és l'idioma oficial del Principat d'Andorra. Qui va comparèixer en el seu

moment i van comparèixer també en el seu moment altres ministres, és bàsicament perquè l'INAF té una obligació d'indicar les mesures que adopta.

I després l'INAF ha adoptat altres mesures, i altres mesures com restriccions. Vostè en feia referència a 2.500 euros. Aquí l'únic que ha fet el Govern, en el seu paper és el decret, que no cal que hi tornem, per facultar l'INAF a fer les mesures que entengués oportunes.

Però fixi's bé, fixi's bé. Potser que parlem clar una mica a l'opinió pública. D'una part, la directora de l'INAF, la Sra. Maria Cosan, i em sembla que és rellevant de dir-ho, és rellevant de dir-ho, va comparèixer públicament explicant, perquè és ella que va agafar les mesures, qual cosa no passa gairebé enlloc, enlloc.

Després ja m'explicaran a veure si us serveix d'investigació financera. Fan compareixences públiques. Ja m'ensenyarà a veure si verdaderament les compareixences públiques als mitjans de comunicació, ja sigui del SEPBLAC, ja sigui evidentment del FinCEN o sigui del TRACFIN, si aquestes compareixences són habituals. Però a veure si és habitual que donant la cara en una situació que Andorra mai havia viscut, d'aquestes proporcions, la directora general, ella, perquè ha d'agafar les decisions, i no ella, també el seu consell d'administració, agafa les decisions.

Jo li puc explicar de moltes maneres el què ha passat. En tot cas, el què ha fet el cap de Govern, no és immiscir-se en una feina de l'INAF. En tot cas és protegir les institucions que és la meva obligació, com l'INAF, la UIF i totes les institucions que emanen del Principat d'Andorra. I ho tornaria a fer.

I després hi ha bones notícies. Perquè més enllà de la seva pregunta que bàsicament va crear confusió, de dir a veure si verdaderament allò qui ha intervingut a qui? I a Govern ha intervingut l'INAF.

Miri, el que està molt bé, i vull saludar són avui unes declaracions de gent que verdaderament està perjudicades, com d'altres, com els clients, els empleats. Els empleats avui dia, potser és el més rellevant, perquè la decisió la va agafar l'INAF i l'ha va encertar. Però no ho diu el cap de Govern, ho diuen el mateixos empleats de la BPA, que avui dia en un comunicat, en un parlament a Ràdio i Televisió d'Andorra deien, i ho dic textualment: "un cop el FinCEN publicava la nota, BPA va quedar aïllada del món, la intervenció s'havia de fer perquè sinó a dia d'avui no estaríem aquí assentats amb una certa perspectiva de solució futura. El banc estaria tancat".

El que va decidir l'INAF va ser... ho va decidir dins la responsabilitat. I li diré una altra cosa, perquè em

sembla que és important ja que parlem obertament del que es pot parlar, després el Govern ha de tenir les seves reserves. També li diré que les notes del FinCEN, també veurem a veure si l'INAF va fer o no la seva feina. L'INAF, no el Govern d'Andorra.

Doncs, miri, de notes del FinCEN n'hi han hagut moltíssimes, em sembla recordar que n'hi han hagut 14. D'aquestes 14 de notes del FinCEN, resulta que en gairebé 10 hi ha hagut una intervenció de les autoritats de supervisors, més encara, i d'altres vegades hi han hagut mesures cautelars. I em sembla, i ho dic de memòria que solament hi ha hagut un dels casos on verdaderament no s'ha fet res.

Jo penso i ho dic avui públicament, són decisions complicades. L'INAF va actuar amb la independència que és la seva, que sempre el Govern li respectarà, i a més a més, va també notificar al Govern les decisions perquè per llei té aquesta obligació. I el cap de Govern, que tantes vegades també, des de les seves files ja un any, tant se'l va criticar perquè no sortia per altres casos mediàtics, i no ve al cas i no ho diré, se'l critica. Entenc que el critiqui perquè doni la cara davant d'una informació i informi a la ciutadania, de verdaderament l'actuació que ha fallat l'INAF. És el que vaig fer, el que tornaria a fer, i em sembla que és el sentit de responsabilitat, de respecte a les institucions que qualsevol cap de Govern ha de tenir, i en tot cas tot es va passar des del respecte més escrupolós de la llei. Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara al torn de les repreguntes.

Sr. Pere López teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, bé, insistint amb la pregunta que feia anteriorment, i amb la consideració que al nostre entendre el cap de Govern i posteriors intervencions que va fer el Govern, com a mínim es van extralimitar. El Consell d'Administració de l'INAF no ha comparegut en cap moment, els membres del consell d'administració. El president del consell d'administració no ha comparegut en cap moment. I la directora de l'INAF va fer una roda de premsa en la que fins i tot va qüestionar alguns dels elements continguts en la nota del FinCEN. I va poder semblar en aquell moment que hi havia fins i tot, que podia haver-hi alguna discrepància de parers entre el que el Govern a aparences de l'opinió

pública havia fet, i el que l'INAF estava considerant en aquell moment.

Vostè m'ha parlat de la independència de l'INAF, una independència que al meu entendre ha quedat molt en entredit, bàsicament per alguna de les seves actuacions, li demano vinculat a la intervenció del dia 10, que és el motiu de la pregunta. Vostè creu que intervenint vostè i no el Consell d'Administració de l'INAF el dia 10 per anunciar la intervenció de BPA, és la millor manera de defensar o de donar una imatge cap a l'exterior d'aquesta independència de l'INAF?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, vostè... potser que ho expliquem bé.

El dia 10 l'INAF agafa la decisió que agafa amb tota independència. Nomina en el seu moment 2 interventores. I a la tarda, comparec com a cap de Govern perquè se m'ha informat d'això, com és l'obligació de l'INAF.

I ho tornaria a fer Sr. López.

Miri, en aquest país, i amb vostè bàsicament, passa el següent. Quan es compareix perquè es compareix, quan no es compareix perquè no es compareix.

Jo el més rellevant d'això, penso jo, en aquests moments que hi ha moltes preguntes sobre la BPA, que malauradament fa objecte d'aquest debat i aquest torn de preguntes, que ens hauríem hagut d'estalviar tots i desitjaríem tots d'estalviar-nos. És el que li feia referència, l'important no és que el cap de Govern compareix o no. I va comparèixer dins de les normes de la informació que li van dir dins de la legalitat de les lleis. L'important és el que veig avui, dit públicament per gent afectada, que menys mal que l'INAF va intervenir perquè sinó, -cal dir-ho alt i clar-, el banc estaria tancat, i estaríem en un concurs de creditors. O dit d'una altra manera, quan la nota del FinCEN apareix, el banc està tocat, però no BPA. Dels 14 casos que hi han hagut del FinCEN, a mi em sembla que és rellevant, en 10 hi ha hagut intervenció, també dels supervisors. I li contestaré: no vaig passar per sobre ni ho faré mai de cap institució que té la seva autonomia.

Però poques vegades ha sortit un director general de la supervisió, -en aquest cas la Sra. Maria Cosan-,

molt poques vegades, dels 14 casos del FinCEN m'agradaria veure quantes vegades ha sortit la directora de l'INAF a donar les explicacions i a contestar tantes preguntes com li van formular, mitjans de comunicació andorrans i estrangers amb una gran transparència. I quantes vegades voldria veure quants governs, dins de la precaució i la prudència que ha de tenir el Govern d'Andorra en qüestions que no se'n pot parlar perquè no és de la seva competència. El ministre portaveu, el cap de Govern en funcions en el seu moment, el Sr. Gilbert Saboya, i jo mateix com a cap de Govern, vam donar en el meu punt de vista, vam donar la talla des d'un punt de vista de donar la cara.

Vull dir, jo em quedo amb el de sempre Sr. López, i acabo Sr. síndic.

Des de les seves files se'm va criticar durament durant dos mesos perquè en un tema mediàtic, -català-, no havia comparegut. I ara perquè comparec en un tema molt més important per Andorra també se'm critica.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Vist que el Sr. síndic va plantejar una reducció en el temps de les preguntes, m'agradaria en la mesura que fos possible que demanés al Govern que intentés contestar les preguntes. El cap de Govern al·ludia ara que hi ha moltes preguntes sobre BPA, el que no veiem avui és molta intenció de respondre. El ministre Cinca ja ho ha dit en la primera de les contestes que hi havia moltes coses que no ens volien explicar, no a nosaltres sinó al conjunt de la ciutadania. El cap de Govern ha fet una exposició ara que no venia a la pregunta que jo li estava formulant. I si el temps està reduït, penso que tots hem de fer l'esforç. Nosaltres estem intentant d'acotar les repreguntes i les intervencions, tot i que el Govern ens queda clar que no té massa ganes de donar les explicacions que els ciutadans sí que demanen.

Tornant sobre el tema de la independència de l'INAF i sobre aquesta sensació de què al nostre entendre vostè, particularment vostè ha envaït, i no em vingui amb altres compareixences de l'estiu i amb explicacions que no tenen res a veure. Estem parlant

de la seva compareixença del dia 10 de març, del paper en què vostè deixa l'INAF. Un paper absolutament secundari, de la sensació que tenen molts ciutadans de què és el Govern el que intervé BPA. En com aquesta independència de l'INAF queda trepitjada per les seves actuacions, per l'anunci de posteriors decisions que s'anuncien com a mesures cautelars des de l'Edifici Administratiu, per l'absència de l'INAF, a nivell de comunicació amb els mitjans. Nosaltres hem dit abans que entenem que hi ha hagut una voluntat per part del Govern d'acalar, insisteixo de segrestar aquestes institucions. Li demano tot i les insistències que hi va haver per part dels llavors candidats a les eleccions generals, que vam anar a diferents reunions a les quals vostè ens va convocar de què assistissin membres de l'INAF, de disposar d'informes de l'INAF sobre el full de ruta a seguir. Per què no es van produir mai aquestes reunions que vostè convocava? La presència de membres de l'INAF, la presència de membres del Consell d'Administració de l'INAF i per què no hem rebut mai un informe com cal de l'INAF, sobretot tot el procés i com s'ha seguit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

No, escolti totes les mesures cautelars que fa l'INAF, les va comunicar en comunicat de premsa, en un comunicat, -perdó-, oficial de l'INAF. Miri-s'ho i ho veurà.

Aquí qui li parla no menysprea ni l'INAF ni la UIF ni diu coses que no són. D'altres sí, d'altres sí! Quan hem pogut, el Govern d'Andorra, i estant en funcions, i no estant en funcions, hem fet el necessari perquè vostès i perquè tenim també el respecte al parlament, tinguin trobades, fent de mitjancers, no hem fet la feina de l'INAF perquè vostè mateix es pugui trobar amb membres de l'INAF. Jo penso que aquí es parla moltíssim de què ha passat, què s'ha deixat de fer? Però el que ha de tenir clar la ciutadania és que cadascun ha jugat el rol que li pertoca. I en tot cas el rol que ens pertocava a nosaltres, Sr. López també era, i ho vam fer quan vostès no eren ni consellers generals, però havien estat escollits a les urnes. Això sí, ho vam fer, quan no hi havia Consell General, al meu despatx, no un vegada sinó quatre vegades, sense dir tan llarg,

ja li contesto i vaig acabant Sr. síndic, perquè sinó em renyarà el Sr. López.

Hem fet tantes reunions com ha estat possible, i han estat al cas de tot, i la nostra lleialtat amb vostès ha estat absoluta. Tindrem ocasió al llarg d'aquestes preguntes de contestar si la lleialtat ha estat recíproca.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López teniu la paraula, i li demanaria que s'atengui a la repregunta i a no donar la seva opinió sobre la manera en què s'ha de conduir el debat.

Gràcies.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

En tot cas, constato que el Sr. cap de Govern ha fet una altra exposició, que no ha contestat al que li havia demanat. És a dir, per què l'INAF no va ser present en cap d'aquelles reunions, i per què no hem tingut un informe de l'INAF sobre tot aquest procés?

Aquesta és una demostració més de què hi ha hagut una voluntat manifesta per part del Govern d'acalar aquestes institucions, de què no poguessin participar i de no exercir les seves funcions com correspon. Hi ha una voluntat d'invasió de les competències per part del Govern, i el que és finalment el més important un afebliment de la imatge del regulador, que és el pitjor missatge que se'n pot derivar d'aquesta crisi, no perquè ja ha succeït sinó pel que pugui succeir o pel que hi pugui haver aquesta sensació d'afebliment que vostès han generat sobre el paper de l'INAF que hagués pogut sortir reforçat d'una crisi com la que s'ha produït, i ha sortit clarament afeblit per aquesta invasió, per aquest segrest, per part del Govern de les seves funcions.

Per concretar, vostè creu que el paper de l'INAF, particularment en aquesta intervenció el dia 10 ha jugat el paper que li corresponia, o vostè a hores d'ara creu que s'hagués hagut de fer alguna de les coses de manera diferent?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

L'INAF ha complert la llei i sobretot ha aplicat en tota llibertat el que entenia en un tema molt complicat, en les mesures que va agafar, amb la llibertat que és la seva.

Miri Sr. López, però molt de pressa, és que no l'acabo d'entendre.

De vegades em diu vostè, que faig una mena d'invasió sobre l'INAF i ara em demana que faci justament de portaveu perquè vostès es puguin veure amb l'INAF. Ho vaig fer una vegada. O per què el Govern no es reunia, o per què vostès no es reunien amb el Govern d'Andorra i amb l'INAF al despatx del cap de Govern?

Doncs senzillament perquè jo sí que sé quines són les funcions d'uns i altres. Quan vaig poder, això sí que ho vaig fer, vaig fer d'enllaç perquè vostès i no únicament el seu grup, també d'altres grups poguessin tenir... i a més, dins de la confidencialitat de les converses que haguem pogut tenir amb el supervisor, en aquest cas amb l'INAF. Per tant, la seva pregunta Sr. López, l'INAF va fer la seva feina, la feina que li pertocava, que en la meva rèplica, la pregunta original, ja he dit, segons els articles que he mencionat, i així se'm van comunicar les mesures que agafava perquè en té aquesta obligació. I tots i cadascun dels comunicats que ha fet l'INAF de les mesures que ha agafat, les ha fet en comunicats oficials de l'Institut Andorrà de Finances.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes....

Una darrera repregunta, Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí només lamentar, tot i que el cap de Govern no ha tingut massa intenció de contestar a les meves preguntes, en tot cas el motiu principal de la pregunta, lamentar aquesta intervenció que va fer el cap de Govern el dia 10. Des d'un punt de vista institucional segurament és un dels pitjors desastres que hi ha hagut a la nostra història política. Aquesta hagués hagut de ser una comunicació que s'hagués hagut de fer per donar força a l'INAF per part del Consell d'Administració de l'INAF. I simplement per acabar de repreguntar: en aquest primer moment, va haver-hi alguna discrepància d'opinions entre l'INAF i el Govern?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí Sr. síndic, el que hauria estat curiós i no sé si un desastre però pecar de la mínima penso responsabilitat política, és que quan hi ha un assumpte tan important que afecta el 20% d'una plaça financera, el Govern s'hagués quedat "calladet", no! No hagués fet ni cap classe de comunicació!

Miri el que n'extrec del que va de debat sobre la BPA és que per ser un govern poc transparent se'l critica quan surt per donar explicacions. Però resulta que després des de l'oposició, -no tota, sobretot vostè-, se'ns diu que no fem cap classe de reunions, i vostè i el seu company de partit han dit contínuament que segons les reunions que s'han fet al despatx del cap de Govern i les intervencions que he fet... Jo penso que el Govern d'Andorra en una situació molt difícil ha donat el màxim d'informació que pot donar dins del respecte que és la seva missió i la separació de les funcions que té cada institució. I escolti, solament em faltaria sentir de vostè que gràcies a la meva declaració quan ja s'havia fet l'adhesió de l'INAF amb tota independència, vertaderament en aquell moment, en aquell moment justament perquè vaig intervenir tot es va alarmar de sobte.

Em quedo més amb gent que estan patint en aquests moments les conseqüències, independentment dels clients també, que són els treballadors de la BPA que diuen, -almenys alguns d'ells de forma molt clara-, quan el FinCEN agafi la decisió de fer la nota, gairebé en aquell moment al banc ja tots els corresponsals cauen. I, estem contents que hi hagi hagut la intervenció de l'INAF perquè avui hi ha hagut una pregunta en aquest sentit, encara hi ha la possibilitat gràcies a aquella intervenció i gràcies a la Llei que aquest cop sí va votar i no els col·legues del costat, -que ja en parlarem..., ja en parlarem-, gràcies a això segurament i ho diem també en condicional perquè no fem afirmacions gratuïtes, com a mínim tenim la possibilitat de salvaguardar alguns llocs de treball.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem a la setena de les preguntes presentades.

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a quines mesures pretén adoptar per tal de recuperar la confiança en el sistema financer andorrà.

Fou registrada amb el número 422 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Gerard Alís Eroles. Teniu la paraula.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

La crisi financera que s'ha donat arran de la nota publicada pel FinCEN en relació a l'entitat bancària Banca Privada d'Andorrà ha tingut conseqüències importants en el nostre sector financer, podent posar en perill l'estabilitat financera del Principat d'Andorra.

A data d'avui s'han iniciat actuacions per tal de poder procedir a la resolució de dita entitat bancària com a primera mesura per evitar el risc sistèmic.

Tanmateix, la imatge del Principat com a plaça financera ha quedat greument afectada i entenem que caldria reforçar la plaça financera andorrana per recuperar la confiança en el nostre país i projectar una imatge de plaça financera seriosa a nivell internacional.

Vist l'exposat es demana quines mesures adoptarà el Govern per tal de recuperar la confiança internacional en el nostre sector i sistema financer?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Miri, li agraeixo Sr. Alís aquesta pregunta perquè certament emmarca perfectament l'àmbit en el que ens estem movent, el de la confiança. Un factor subjectiu sovint basat en percepcions per sobre, fins i tot, de les dades objectives.

Els mercats financers són especialment sensibles en aquest sentit. Tots hem vist com una dada sobre una

empresa o un país que no s'ajusta a les previsions, o un comentari negatiu en relació a l'estratègia d'un producte d'una empresa provoquen que el mercat anticipi molt abans de constatar els fets, els resultats que se'n podrien derivar.

En gran mesura és el que ha succeït en l'afer BPA. L'anunci públic per part del FinCEN de les seves sospites en relació a uns casos ja judicialitzats de possible blanqueig de diners, i l'anunci que aquestes sospites podrien comportar en un futur que es prohibís operar en el mercat del dolar a aquesta entitat van provocar que el mercat, en aquest cas corresponsals, dipositaris i custodis, perdessin la confiança en l'entitat i no volguessin assumir cap risc, per petit que fos, de seguir operant amb la mateixa entitat.

És molt important que entenguem aquesta situació perquè un cop s'entén també es copsa que en relació a la confiança poc importa si hi ha més o menys casos de blanqueig, si els clients afectats són deu o mil, o si els fons afectats són cent milions o mil cinc-cents. El cost de restablir l'esforç de recuperar la confiança és exactament el mateix en un cas que en l'altre, i quan això ho contextualitzem en el cas que ens ocupa la petitesa del nostre país i del seu sector financer fan, malgrat els esforços i avenços fets pel país els darrers anys i la solvència de la plaça que els riscos, que la falta de confiança del mercat vers una entitat es puguin estendre vers el propi país i la resta d'entitats, siguin evidents.

Aquesta evidència ha guiat totes les actuacions fetes fins ara, un cop en la tessitura del dia 10 de març la prioritat era que no es deteriorés la confiança en el país i el seu sistema financer i que calia, i que cal fer encara en aquest sentit, doncs: actuar des de les diferents institucions i cadascuna de les seves competències amb fermesa davant del problema puntual denunciat; actuar i bastir solucions entenedores i reconegudes per la comunitat internacional i els mercats que ara estan a la defensiva; comunicar a aquests interlocutors els passos que s'estan seguint i no cedir a les presses que únicament posarien en dubte tot el procés; seguir en la línia inequívoca de cooperació i transparència que Andorra ja va iniciar fa anys i, si cal, accelerar els calendaris d'implementació ja previstos; i també, en relació amb la pregunta anterior cal un Govern que de manera ferma davant de la inestabilitat que es podia produir en un sector que acaba representant gairebé el 20% del PIB del país en surti en defensa d'aquest sector i de manera transparent donant suport a les institucions que tenen les competències de prendre les decisions.

I em permetrà per acabar que també li digui el que crec que no cal fer: perdre de vista que aquesta

qüestió requereix sentit i visió d'Estat; posar en dubte l'actuació de les institucions i el seu compromís amb la transparència i la cooperació internacional i, des de la responsabilitat pública, incentivar la incertesa i la desconfiança a partir d'insinuacions i poc rigor. Això no cal fer-ho perquè en res afavoreix aquest procés.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica té la paraula el Sr. conseller.

El Sr. Gerard Alís:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, he fonamentat aquesta pregunta com deia, en base a la nota publicada pel FinCEN dient que les actuacions dutes, -i ens ho ha confirmat-, s'han prioritzat en resoldre la situació de BPA perquè no es perdés, perquè es recuperés aquesta confiança però aquestes mesures no permeten fer el pas següent, és a dir, que la plaça financera torni a recuperar la seguretat a nivell internacional. I aquí sí que vinc a una de les mesures que comenta que crec que és cap on hem d'anar és avançar, avançar algun dels calendaris previstos. És a dir, és per això que pensem que cal anar més enllà per avançar ràpidament cap a un canvi de model del sector financer fent d'Andorra una plaça transparent que pugui competir en el món en base a criteris d'excel·lència, de gestió i d'avantatges fiscals.

I aquí, com a primer punt, crec que cal començar per revisar el calendari d'implementació previst en l'Acord monetari i avançar-lo, així caldria incorporar ja els estàndards d'excel·lència en la pràctica bancària, de transparència fiscal, de gestió de sistemes d'informació, del report i necessitats del sector financer. I és que l'adequació de la legislació a la normativa europea és necessària per aconseguir que la nostra plaça financera sigui reconeguda i respectada.

Segon, segurament cal plantejar-se la necessitat de revisar els protocols de vigilància i d'actuació INAF-UIF avui existents i reforçar-ne d'eficàcia, per tal de poder assegurar que una crisi com la del cas BPA no es pugui reproduir.

Cal, en cas de crisi, actuar de manera ràpida i àgil per resoldre els problemes concrets, per la via legal que correspongui, però evitar els perjudicis que crea la posada en dubte de la totalitat de l'entitat financera i potser del sector.

Com a tercer punt creiem que ens hem de qüestionar sobre la capitalització de les entitats bancàries. Arran de la crisi de BPA ha sortit a la llum la impossibilitat del nostre sector de poder-se fer càrrec de l'entitat intervinguda per una qüestió de capacitat econòmica. Malgrat això, és cert que les entitats bancàries del país contribuiran a dotar el FAREB en 30 milions d'euros. Ara bé, com vàrem estar exposant en el moment de la votació de la Llei, aquesta dotació ens sembla no suficient vist els recursos gestionats.

Hem de recordar aquí també que les entitats bancàries hauran de complir els criteris de capitalització previstos a Basilea III, el que suposa haver d'augmentar de manera important els fons propis de les mateixes.

Doncs bé, creiem que fora del descrèdit internacional generat arran de la crisi BPA, seria oportú també avançar aquest procés de capitalització de les entitats bancàries i poder així mostrar al món la solidesa de les mateixes. I em diran si és possible? Bé, el que s'hauria de tenir en compte són els beneficis milionaris, anunciats darrerament a la premsa, de les entitats i així potser caldria plantejar una actuació conjunta de les diferents institucions del país amb el Govern, -i l'INAF com a regulador, a capdavant-, fent incidència en aquests resultats que he esmentat, de manera que s'assoleixin quan abans els nivells de capitalització esmentats.

Vull recordar, -vostè també ens ho diu-, el sector financer té un pes molt important per la nostra economia tant pel que suposa pel nostre PIB com pel nombre de persones que en depenen, assalariats que ocupa i ens preocupa molt les conseqüències que la crisi BPA pugui tenir sobre el sector si no es millora el descrèdit patit.

Tenim molts ciutadans dependent directament del nostre sector financer i cal garantir la continuïtat del mateix. Per això demanem aquí que siguin valents, -la valentia que tant ens han dit-, i que adoptin mesures concretes i fermes encaminades a recuperar la confiança del sistema financer més enllà de la situació de crisi BPA sinó aquelles que han de permetre aconseguir que la banca pugui efectuar quan abans el canvi de model de manera que Andorra pugui disposar d'un sector financer transparent, modern, sòlid, que doni confiança internacional a la nostra plaça financera.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Deixi'm que, -ja l'hi avanço-, tot i compartir una part molt substancial de què vostè acaba de dir en quant a qüestions que s'han de fer, comenci per negar la major que vostè ha introduït i ho ha introduït amb dos fórmules diferents al llarg de la seva exposició. D'una banda, recuperar la pèrdua de seriositat internacional de la plaça financera i en una altra ocasió, ha dit recuperar o restablir el descrèdit internacional de la plaça financera. Deixi'm que li negui aquesta major. Jo crec que la plaça financera andorrana és una plaça financera seriosa, amb crèdit i cregui'm que després de la sacsejada que ha suposat tot l'afer BPA només amb aquesta seriositat i amb aquest crèdit s'ha pogut mantenir la plaça financera i ben segur la podem preservar, i Andorra continuarà tenint una plaça que no només tingui prestigi internacional sinó que a més a més compleixi amb tot allò que ha de complir dins de l'economia local, en termes de finançament i en termes de donar garanties i seguretat a tots els ciutadans.

Dit això, miri, deixi'm que l'hi torni a llegir dos coses que he dit a la meva primera intervenció:

“Seguint la línia inequívoca de cooperació i transparència que Andorra ja va iniciar fa anys i si cal, -ho he dit abans-, accelerar els calendaris d'implementació previstos”.

Per tant, ja l'hi he dit, estic en substància d'acord en algunes de les qüestions que vostè ha dit, que al final el que acaben és desgranant aquesta declaració que jo l'hi feia abans, no? I per tant, estem d'acord i de fet, les properes setmanes farem actuacions en aquest sentit, doncs implementar i accelerar tots els compromisos ja adquirits per Andorra davant del Moneyval. Estem d'acord que caldrà fer una anàlisi i una avaluació de si es poden accelerar i anticipar algunes decisions que igualment Andorra hauria de prendre en el marc de l'acord monetari. De fet, la pròpia llei del 2 d'abril és un exemple d'això. Deixi'm que capitalitzi el nivell de cooperació entre la UIF i l'INAF. Quan el Sr. Pere López era ministre, malauradament no es van aconseguir aquests nivells de cooperació entre les dues institucions, tot el contrari diria, i per tant, aquí ara s'han signat ja tres anys un MOU de col·laboració entre les dues entitats i penso que col·laboren dins de les seves competències de manera molt important.

Vostè fa referència al tema de Basilea III, és una evidència que totes les institucions han d'avançar cap aquí. També les entitats andorranes i per tant, tot el que sigui accelerar aquest procés enfortirà evidentment la imatge, la solidesa de la plaça. Per tant estem d'acord, tot això s'ha de fer sense

malmetre el correcte funcionament de les entitats i assegurant que per voler estrènyer més en un costat, per exemple tots els temes de Basilea III, no se'n ressenti la capacitat de fer operacions creditícies. Amb tot això, s'han de buscar uns equilibris, però en tot cas estem d'acord....

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant Sr. ministre....

El Sr. Jordi Cinca:

Vaig acabant Sr. síndic....

...estem d'acord de què tot el que sigui avançar en aquest sentit doncs serà benvingut, i no dubti i ho veurà en les properes setmanes que des del Govern començarem a impulsar iniciatives en aquest sentit.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem en el temps de les repreguntes.

Sr. conseller, Sr. Gerard Alís.

El Sr. Gerard Alís:

Sí gràcies Sr. síndic.

Sr. ministre, em felicito de què estem d'acord en aquest principi de què cal accelerar aquest procés d'adaptació a la normativa comunitària, Basilea III. Estic d'acord en què cal trobar l'equilibri entre la necessitat d'incorporar aquesta normativa i la capacitat de les entitats financeres a incorporar. El que passa és que el que vinc a dir és que la crisi creada i la situació donada d'alguna manera ha d'obligar a accelerar això i aquí és on dic que el Govern ha de ser ferm front a les entitats bancàries del país perquè aquest procés d'adaptació es pugui fer. I si han previst una implementació que va fins al 2018 o 2019 hem de poder avançar-ho.

La meva repregunta en aquest sentit va, i va lligat a això, va en el tema de Basilea III que parlàvem. Basilea III obligarà a reforçar els fons propis de les entitats bancàries, i aquí és..., entenc que caldria parlar amb les entitats bancàries perquè vist els resultats milionaris que estan tenint, que me'n felicito, són societats privades i això han de fer, però no puguem ja des d'ara començar a trobar una fórmula perquè comencin ja a re capitalitzar-se i per poder complir quan abans millor, si pot ser al 2016, els criteris Basilea III i confirmar la solidesa. Parlava de capitalització no de solvència, que no tinc dubte

que hi sigui, la solidesa de les mateixes a la resta del món.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Li deia abans que estic d'acord en què hem d'anar accelerant però també penso que hem de posar en el seu just punt i valorar algunes de les qüestions que segurament des d'aquesta fermesa que vostè reclama, ja s'ha fet. I de fet a la llei, amb els vots del seu grup parlamentari, -que agraeixo-, que es va aprovar a principis del mes d'abril, hi ha dos fets molt significatius en aquest sentit. I que són un esforç que se'ls hi demana a les entitats bancàries per fer d'entrada. I és proveir, dotar el FAREB, el Fons per a la Resolució d'Entitats Bancàries, amb 30 milions d'euros i malgrat les disposicions de la Unió Europea, és a dir allò que ens obligaria l'acord monetari d'aquí, uns anys, et diuen que aquesta dotació s'ha de fer amb 10 anys, aquí es fa ad front, es fa d'entrada, només des del primer dia ja es constitueix i ja es dota amb tota la seva totalitat en els mínims que exigeix la directiva de la Unió Europea. Però és que no n'hi ha prou amb això, a més a més, la pròpia llei també preveu que hauran de fer un segon esforç si és que arriba el cas, i és que s'ha tingut d'utilitzar el fons de garantia de dipòsits en el mateix moment, durant el mateix exercici caldrà restablir-lo en la seva totalitat. Per tant, un segon esforç que a més a més, ara no es pot quantificar perquè no sabem, si és que arriba el cas, en quina mesura s'hauria d'utilitzar, però que poden arribar a ser molts diners. Això no en tingui cap dubte Sr. Alís es fa des de la fermesa i des del convenciment que aquí cal que hi contribueixi tothom, i per tant també les entitats bancàries. En aquesta fermesa ens hi trobarà i en aquesta fermesa ja li he dit, pel que fa tota la normativa vinculada a l'acord monetari, al Moneyval i també a tot el procés de Basilea III doncs ens trobarà per analitzar en quina mesura es pot avançar, sense insisteixo, generar desequilibris que no siguin gestionables en un moment que ja és de per si prou complicat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé si no hi ha més repreguntes, passem a la vuitena de les preguntes presentades:

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al coneixement de la situació de BPA.

Fou registrada amb el número 423 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vista la nota publicada pel FinCEN de data 10 de març de 2015 on es fa esment a la col·laboració i a la implicació de les autoritats andorranes en la investigació de les diferents activitats que s'hi descriuen.

Vistes també diferents informacions i articles apareguts en premsa internacional i nacional.

Es demana: en quin moment el Govern té coneixement de la preocupació per part del FinCEN sobre les presumptes males pràctiques en matèria de blanqueig de diners per part de Banca Privada d'Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El dimecres 4 de març el Govern va rebre per primer cop de les autoritats nord americanes de forma completament informal i absolutament confidencial un avís, i dic un avís que el dilluns 9 de març es notificaria per canals oficials la publicació d'una nota del FinCEN i que l'endemà dia 10 de març quedaria publicada.

El dia 4 de març l'únic que se'ns va dir és que es declararia BPA com una entitat de preocupació de primer ordre en matèria de blanqueig de diners i, repeteixo, de manera completament informal i absolutament confidencial. Per això, i no se'n podia de cap de les maneres fer un ús públic.

Insisteixo, ni el dia 4, ni els dies immediatament posteriors no van tenir accés al contingut de la nota que es publicaria el dia 10, ni cap altre detall de la mateixa.

En els dies que van del dia 4 al 10 el Govern va informar la Unitat d'Intel·ligència Financera, l'Institut Nacional Andorrà de Finances i la Fiscalia que el dia 10 apareixeria publicada una nota qualificant BPA de preocupació de primer ordre en matèria de blanqueig de capitals. També em vaig desplaçar a París i a la Seu amb el ministre Saboya per informar-ne personalment els coprínceps i els seus representants personals com era la nostra obligació institucional i ho tornaria a fer. És una qüestió de respecte institucional.

Les comunicacions oficials, tal i com se'ns havia avançat el dia 4 van tenir lloc el dia 9 i el 10 es va fer pública la nota. El dilluns 9 el Govern rep la notificació i té accés a elements essencials de la nota i el dimarts 10 rep la nota definitiva que fa pública aquella mateixa tarda.

A l'encens es van posar també en contacte amb les autoritats nord-americanes, especialment el FinCEN. En aquells contactes se'ns va comunicar que la nota ja estava signada i que se'ns comunicaria el dia 9 i es publicaria el dia 10 i res més.

Per tant, si la pregunta és si el Govern ho sabia abans de rebre la comunicació oficial el dilluns 9 de març, la resposta és si. Des del dimecres anterior 4 de març coneixíem de manera estrictament informal i confidencial les intencions del FinCEN tot i que el contingut de la nota, insisteixo, se'ns va avisar senzillament que una nota qualificaria BPA d'entitat de primera preocupació en matèria de blanqueig de capitals.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

En primer lloc per constatar una data que és nova, fins ara havíem sentit a parlar del 9 de març, del 10 de març, però la data del 4 de març no l'havíem sentit fins aquest moment com a primera informació que té el Govern d'aquesta publicació d'aquesta nota. És més, vostè va comparèixer en motiu del seu debat d'investidura explicant l'afer de la BPA, com no pot ser d'una altra manera, pel seu impacte dins de la seva proposta per ser escollit cap de Govern, començant si no recordo malament i ho tinc aquí el dia 9 de març.

En tot cas la motivació de la pregunta i sobre la qual m'agradaria tenir més aclariments és que la tant

esmentada nota del FinCEN fa unes afirmacions al final de la mateixa en què, i potser la meua traducció de l'anglès no és exacta, però en podem parlar en la que la directora d'aquest organisme lloa la col·laboració de les autoritats andorranes en la investigació i aprecia o valora la seva implicació o el seu compromís per poder investigar aquestes activitats. Per tant activitats que estan detallades i relatades i que vénen d'anys anteriors i per tant, al nostre entendre, es pot desprendre que algunes autoritats andorranes, en tot cas ara li demanaré, van col·laborar amb el FinCEN per quan recull doncs aquesta col·laboració i aquesta implicació per poder investigar fins al fons les diferents activitats que s'hi descriuen.

Per tant, en primer lloc com a final d'aquesta primera intervenció, li demano Sr. cap de Govern: com interpreta aquesta frase en què es reconeix, es lloa, es valora, faci servir el verb que vostè vulgui, aquesta col·laboració i implicació de les diferents institucions del país dins d'aquest procés d'investigació?

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Pel torn de dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí.

Entenc Sr. síndic que en tot cas ja li contestaré quan sigui el moment de les repreguntes.

Però la meua intervenció em sembla que mereix encara més matisacions, i li vull fer amb tota transparència.

Miri Sr. López. Vostè sap que ho sabíem abans del dia 9 de març, i m'explicaré. El dimarts 10 de març al matí vaig mantenir una reunió amb els caps de llista de les formacions polítiques, expliquem-ho tot, que havien obtingut representació parlamentària, el Sr. Baró, el Sr. Pintat, el Sr. López i el Sr. Naudi. I, en aquella reunió els hi vaig exposar la situació. Ja els hi vaig dir que havia viatjat a París i a la Seu per informar personalment als coprínceps, els hi vaig dir. Per tant era evident que ho sabíem uns dies abans i vostès ho sabien.

El que no és de rebut és utilitzar aquesta informació que vaig donar aleshores als caps de llista amb total transparència però també amb total confidencialitat per fer insinuacions i difondre mentides.

Com algun membre d'aquesta Cambra, que no és vostè Sr. López, afirma en articles d'opinió i

entrevistes als mitjans de comunicació que el Govern ho sabia abans de les eleccions. No senyor, això és senzillament mentida.

Si em permet, perquè em sembla que s'han dit massa coses i massa insinuacions. El Sr. Víctor això que vostè va insinuar en declaracions i articles és una manca de lleialtat i un descrèdit al seu càrrec de conseller i vull pensar que no parlava més enllà de les seves conviccions i dels seus pensaments personals. Miri el que li dic.

Al Govern se li notifica de manera oficial el 9 de març i se l'havia avisat de manera informal, confidencial i genèrica el dimecres 4 de març. El mateix 9 de març, coneixedors oficialment de la nota del FinCEN vaig enviar dues cartes a l'Institut Nacional Andorrà de Finances i al Ministeri Fiscal comunicant la informació rebuda oficialment de les autoritats nord-americanes. Aquesta és la veritat i totes aquestes persones que durant dies han volgut intoxicar, sembrar la confusió i difondre insinuacions i mentides, tenen, i sento haver-ho de dir, el meu més profund menyspreu. Per la seva falta de lleialtat i també per la seva falta d'andorranitat i ho dic avui, Sr. síndic, en seu parlamentària. I si ho faig públic avui és perquè prèviament ho he posat en coneixement de les diferents institucions, autoritats i persones concernides. Perquè part de la informació que faig pública avui tenia un caràcter confidencial i això sí que és lleialtat i respecte institucional a la paraula que vaig donar i que se'm va comunicar de forma extremadament confidencial. Això és ser respectuós de les informacions que es donen.

Tot el que vam fer, i ho dic alt i fort aquí, tot el que vam fer aquells dies, tenir per últim objectiu com sempre, és el de servir l'interès general d'Andorra i mantenir informat en tot moment els coprínceps i les més altes institucions de l'Estat. Érem un Govern en funcions i ho tornaria a fer de la mateixa manera. Aquesta és la única veritat i ho dic alt i clar.

Al debat, al debat d'investidura al que vostè em fa referència -ja estic acabant Sr. síndic- jo vaig dir que vaig rebre oficialment una nota que no era la definitiva el dia 9 de març, i així ho vaig dir. De la mateixa manera que he tingut de demanar autorització a les autoritats nord-americanes per no mentir al Consell General, de la mateixa manera que els hi vaig informar que havia viatjat a París, i us ho vaig dir de forma confidencial per protegir als nostres coprínceps, i vostè Sr. Víctor Naudi en ple debat d'investidura amb una qüestió confidencial en va fer un ús.

Jo em sembla que les coses es tenen d'aclarir perquè al llarg d'aquests dies he sentit masses injúries

dirigides bàsicament al que us parla i al ministre de Finances.

Moltes gràcies.

El síndic general:

Gràcies.

Entrem en el torn de les preguntes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Jo en tot cas abans de fer preguntes per clarificar per algú que ens pugui estar escoltant, en tot cas jo no he fet cap comentari al respecte de les informacions que vostè ha lliurat en les reunions reservades al Govern. Cap ni un, cap ni un a nivell públic, ni en cap format d'entrevista ni cap altre format. El que sí que em sembla és que la meua responsabilitat com a conseller, davant d'un dubte que hi ha al carrer, recollint les preocupacions dels ciutadans és formular-li a vostè Sr. cap de Govern aquestes preguntes. Després em podran satisfer més o no les seves contestes i buscar altres mecanismes d'obtenir informació. Ja sap que hem demanat una comissió d'enquesta que lamentem que no s'hagi pogut tirar endavant perquè segurament moltes d'aquestes qüestions i molts d'aquests possibles mals entesos quedarien resolts, i també sàpiga que els consellers electes del Partit Socialdemòcrata, en aquest cas el conseller Gerard Alís ha fet una sèrie de demandes d'informació al voltant de comunicacions prèvies entre aquests organismes.

En tot cas, reprentem el to i fets aquests aclariments, la pregunta, li demano: Com interpreta aquesta frase a la qual jo feia referència en què per part del FinCEN es reconeixia o es lloava aquesta col·laboració i aquesta implicació per part de les autoritats andorranes per la completa investigació de les diferents activitats presumptament delictives que s'hi descriuen?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, Sr. López, vostè té tot el dret de fer aquestes declaracions... Escolti, quan parlo em sembla que

parlo clar, jo a vostè no l'he acusat de res, per la qual cosa no cal que s'excusi d'una cosa que no ha fet, no?

En tot cas, miri, abans de passar la paraula al Sr. ministre d'Exteriors perquè hi ha una pregunta similar que va en la mateixa línia i per la qual cosa, com que ja tenia designada la seva contesta, doncs ja li farà les explicacions escaients, que també li podria fer jo, però miri, ja li reconec públicament que és bastant més bon orador que jo, miri.

Però a més a més, el que li puc dir és que amb gran satisfacció, la recullo i ara li passaré al Sr. Gilbert Saboya la paraula, amb gran satisfacció com andorrà, de què un comunicat que és un comunicat duríssim, que m'he explicat de forma molt clara, com ho han sabut de forma extremadament confidencial i simplement aquella nota que qualificava el que deia de primer ordre de preocupació a nivell de blanqueig de capitals de la BPA, que es reculli com a mínim que les institucions, les autoritats, -i d'autoritats ja explicava el ministre Saboya-, n'hi ha moltes... hagin col·laborat, és el mínim, quan hi ha Estats i en som un dels que ho defensem amb força, per això també hem firmat tots els convenis que hem firmat que lluitem contra el blanqueig de diners. Li passo la paraula amb el permís del Sr. síndic, al Sr. ministre d'Exteriors...

El Sr. síndic general:

Si el Sr. Saboya desitja intervenir, té la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, com a complement d'informació i fent referència a la frase que vostè ha traduït molt adequadament, és evident que la lectura d'aquesta frase és un reconeixement amb una nota que cal dir-ho amb un context de nota que es refereix única i exclusivament al cas BPA, perquè vostè sap perfectament que sota la secció 311 del *Patriot Act* hi poden haver notes cap a entitats financeres particulars, notes cap a jurisdiccions, notes cap a tipus de productes, inclús. I per tant, en aquest cas és una nota cap a exclusivament una entitat, i per tant, el fet que en aquesta nota es ressalti la tradicional cooperació de les autoritats andorranes (en plural perquè cadascuna d'elles col·labora en l'àmbit que li correspon) jo crec que és una bona notícia, i jo crec que reforça el que també les autoritats americanes han recalcat en tot moment, en totes les seves comunicacions posteriors. Les excel·lents relacions, el contacte permanent que hi ha hagut, això en boca i publicat en els mitjans de comunicació, i també doncs al reconeixement en aquesta cooperació.

Com vostè ha dit molt bé, la nota parla de diferents casos, i en alguns d'aquests casos, hi ha hagut cooperació de diferents àmbits. En el cas del FinCEN, -que és el que ens ocupa-, el seu homòleg la UIFAND, és qui ha fet les col·laboracions. En el cas corresponent, i amb la investigació corresponent. De la mateixa manera hi ha hagut cooperacions en l'àmbit judicial, i les autoritats americanes, estic segur que fan un reconeixement global cadascuna on li pertoca.

Jo li he d'agrair aquesta pregunta, com també volia agrair el que es formulava perquè el que seria segurament indigne, és intentar fer una interpretació que a través d'aquesta frase el que es vulgui insinuar és que nosaltres hem participat de l'elaboració d'aquesta nota. I això va en la mateixa línia de les insinuacions sobre els calendaris d'abans de les eleccions. Per tant, li agraeixo que em faci aquesta pregunta de la mateixa manera que m'anticipe també amb l'agraïment que hi havia una pregunta similar que em farà un plaer de tornar a contestar i ampliar si és necessari, perquè ens permet, jo crec aclarir aquesta situació, i desfer d'una vegada per totes aquestes insinuacions.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi teniu la paraula.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agafo la paraula per al·lusions, també dins el marc d'una repregunta. Entenc, -i demano que consti en acta-, que no puc deixar passar la contesta que ha donat el Sr. cap de Govern, és a dir, si jo respecto la seva andorranitat, -que la respecto-, demano que respecti la meua. I vull que consti en acta.

Per altra banda, li voldria comentar de què li agraeixo les reunions que vam fer a partir del dia 9, ens va tenir informats i crec que ha de reconèixer que per responsabilitat, en aquell moment no vam fer declaracions a l'acabar les reunions i no vam posar més llenya al foc. En tot cas, si jo he fet declaracions, que tinc el dret legítim de fer-les perquè entenc que estem en un copríncipat parlamentari, demano que es respecti.

Si jo he fet declaracions que són condicionals, és el meu dret de poder suposar que en un moment donat potser es tenia la informació a partir del que diu la

nota del FinCEN agraint la col·laboració de les autoritats.

No sé quines són aquestes autoritats, el Sr. cap de Govern i el Sr. ministre d'Exteriors ens acaben de dir, confirmar, que no hi havia res abans de les eleccions. M'ho vull creure. Però voldria demanar també, -a banda de Govern-, si hi ha algun altre organisme oficial de supervisió o de control que tingués aquesta informació, tenint en compte que aquests organismes, l'organisme americà, abans d'enviar una nota que l'avís és a partir del dia 4 tal com deia el Sr. cap de Govern, jo entenc o se'm fa molt difícil de creure que no hi havia alguna notificació prèvia de què aquí hi havia un problema. Aquesta és la pregunta.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern, teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, molt de pressa. Li agraeixo senyor... li contestarà el Sr. Saboya, però simplement Sr. síndic em permetrà de què, -evidentment el Sr Víctor Naudi com a conseller pot dir el que vulgui-, però clar, ara s'ho creu, però les coses estan escrites. Si hem tingut aquest discurs dur, -que ho reconec-, és que vostè no ho sospitava, o tenia indicis, vostè ho afirmava, *"estem cada vegada més convençuts que el govern de la legislatura passada tenia coneixement de la problemàtica abans del preelectoral i no va actuar"*. Per la qual cosa a mi em sembla deslleial i em sembla que és anar molt lluny i amb un tema tan sensible com aquest, i li volia contestar perquè si he tingut aquesta manera d'actuar, és perquè abans hi ha hagut, -penso jo-, una provocació innecessària i unes afirmacions més que incertes.

El Sr. síndic general:

Sr. Gilbert Saboya, teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, jo crec que el Sr. cap de Govern ha sigut extremadament clar amb la seva primera intervenció i és que el dia 4 vam rebre un avís de forma informal i altament confidencial. Un avís de què es produiria la publicació, la notificació prèvia al dia 9 d'una publicació del dia 10.

Per tant, el dia 4 del que se'ns avisa és de què hi haurà una notificació oficial el dia 9 avisant de la

publicació definitiva de la nota el dia 10 i en cap moment en aquells dies tenim accés a cap nota. A cap contingut d'aquesta nota. És més, vostè la seva intervenció no en un debat qualsevol, en el debat d'investidura, va insinuar que havíem estat a Madrid i a París quan vostè sabia perfectament que havíem estat a París perquè li havíem dit nosaltres. En una reunió confidencial també, perquè ho fèiem en confiança amb tots els presidents suposats de possibles grups parlamentaris en aquells moments, en tot cas amb tots els caps de llista que s'havien presentat. I si haguéssim anat a Madrid li haguéssim dit, i no ho vam dir, perquè no hi hem anat! I vostè es va permetre en un debat d'investidura de fer aquesta afirmació! I vostè acaba de donar la prova del que he intervingut abans. Intentar o voler pensar que d'aquella frase hi pot haver una participació d'autoritats andorranes a l'elaboració de la nota. Aquesta és la del pensament del complot universal que l'ha motivat durant aquests dies i que l'ha portat a fer aquestes declaracions que acaba de llegir el cap de Govern. Per tant, jo agraeixo avui que tinguem l'oportunitat d'aclarir-ho malgrat això evidentment ens ha posat en situacions incòmodes davant de gent que ens ha ajudat en el procés perquè ens ha facilitat aquest avís, per exemple. Però bé, jo crec que segurament haurà sigut molt útil passar per aquest tràngol.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

I jo no voldria perdre una mica la pista i no volia pensar que el Govern només té una preocupació sobre calendari polític. A nosaltres el que realment ens preocupa és el bon funcionament de les institucions i la feina que han de fer la UIF i la feina que ha de fer l'INAF i si aquestes institucions estaven col·laborant amb processos d'investigació, prendre mesures escaients perquè una entitat bancària no arribi allà on ha arribat.

Aquest és el tema que ens preocupa, i aquest diu una mica amb... sembla hipotètica poca preocupació per part del Govern que és la UIF, que és l'INAF i com funcionen.

Tenim unes institucions creades legalment per protegir d'activitats delictives, per evitar justament que ens passi el que ens ha passat, que possiblement per una mala actuació de la UIF, per una mala actuació de prevenció de determinades entitats,

actuacions d'una entitat bancària, una entitat acabi on ha acabat Banca Privada d'Andorra. I és en aquest sentit el que a mi m'agradaria conèixer, i no només per preocupacions de calendari polític electoral, des de quan hi havien aquestes col·laboracions per part de diferents institucions amb el FinCEN, i quines actuacions en aquell moment, quan encara érem a temps de fer alguna cosa, no quan ja està la nota publicada, va fer el Govern o aquestes institucions, i en concret la UIF, que depèn del ministre de Finances, en aquest procés de col·laboració amb investigació d'aquests processos.

Això és el que realment ens preocupa, haver evitat que Banca Privada d'Andorra estigui en la situació que avui es troba. No anar a buscar aquí una certa protecció de calendaris polítics que sembla que és l'únic que està preocupant ara mateix el Govern.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Penso que hi ha una pregunta plantejada en uns termes molt similars als que el Sr. Pere López acaba de demanar. Però bé, si el Govern desitja respondre, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

No, no, de calendari no. El que he ficat són unes dates per ordenar una mica el debat i les coses que s'han dit i les resignacions que s'han fet.

Miri, en la seva pregunta, jo no desvetllo res que no es pugui desvetllar. I a demés és notori i és sabut per l'opinió pública pels mitjans de comunicació, hi ha hagut participació amb investigacions. Deixi'm que sigui prudent. No digui el nom de la investigació, amb el qual la UIF ha sigut un dels agents importants per desbloquejar una situació de blanqueig amb cooperació també amb Estats Units, però sobretot amb els seus homòlegs espanyols.

És a dir, però d'això al que ha passat a la nota del FinCEN, si vostè em diu, s'esperava que això passés? Doncs, no. Que tots els mecanismes de l'INAF i de la UIF han fallat? Jo dic que no. Jo dic que no. Però més encara, em sembla que vostè en feia referència quan feia referència a un debat... perdó... a comissió d'enquesta. Jo vaig dir-ho, és veritat, no hi era favorable. Però sí sóc favorable a continuar reforçant com es va fer en l'última legislatura, els mecanismes de control amb més gent, amb més mitjans, tant a la UIF com a l'INAF. I ho continuarem fent, perquè d'experiències com aquesta també se n'ha

d'aprendre, i sóc favorable i miro cap als companys dels liberals d'Andorra, de tot això en positiu, i així ho vaig dir en el debat d'investidura, perquè evidentment estem passant per un mal moment, n'extraïem les conclusions amb una reflexió serena al tomb d'una comissió d'estudi.

De tot això en sóc favorable. En sóc favorable jo, entès favorable tot el Govern, evidentment.

Escolti, també li feia referència que hi han hagut 14 notes del FinCEN, i també hi han hagut qüestions que vostè coneix a nivell internacional, que aquí s'ha de ser molt prudent, de multes del FinCEN, evidentment, de països que tenen nivells de supervisió molt més potents que els nostres, i pot arribar a passar això.

Per què el fet d'aquesta nota? Jo em quedo, i ho dic així de clar, en fer la reflexió de com podem fer que hi hagi una supervisió major de la que tenim, amb els efectius, ja que es fa una gran feina, també a nivell d'investigació, a nivell de la UIF, però em quedo en què sóc una persona pragmàtica. No ens esperàvem aquesta nota de cap de les maneres des del Govern d'Andorra, i quan pengem aquella nota, el mal està fet, i no vam poder-ho parar.

No vam poder-ho parar! Extraïeu-ne les conclusions pel futur, i una mica com deia el Sr. Gerard Alís, hi ha un nou paradigma amb Andorra, i ho dic avui com a cap de Govern. S'hauran de fer esforços amb el sector bancari i també, tot i que és un sector extremadament seriós per reconfortar i consolidar la seva seriositat, i en altres sectors. Perquè som massa fràgils, i en això podem estar-hi tots d'acord, i això és la gran lliçó com a andorrans en fer les reformes que aquest Govern vol encarar al llarg dels pròxims mesos i els propers anys.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

En la intervenció anterior s'ha dit dos vegades o s'ha comentat que si jo havia dit que Govern havia participat en l'elaboració de la carta del FinCEN. Jo això no ho he dit mai. Que quedi clar. L'únic que vaig dir és que probablement, al meu entendre, se sabia abans de les eleccions, que és una cosa molt diferent.

Quant a la pregunta que havia plantejat abans i ara es contestava, però per a mi no acaba de quedar prou

clara, demano al Govern si altres organismes, o sigui la UIF o l'INAF, amb anterioritat al dia 4 de març tenien en coneixement que hi hauria un problema? Demano que se'm respongui sí o no.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Independentment de la pregunta que contestarà el ministre d'Exteriors que ve a continuació o a les properes, si vostè a la pregunta, a veure si ho entenc bé, i miri que li vull contestar, però després li faré la pinzellada en allò que vostè va dir que crec... No, no, vostè no va dir que crec, vostè va afirmar que ho sabíem.

Però a la pregunta, anem al gra. A la pregunta, la UIF i l'INAF esperaven una nota del FinCEN? No, no l'esperaven.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, el que estem preguntant, no és ben bé similar, però és el mateix, però el Govern ens consta... insisteix en no contestar.

El motiu de la meua pregunta és, redactada en el Butlletí del Consell, en quin moment el Govern té coneixement de la preocupació per part del FinCEN sobre les presumptes pràctiques? Aquesta resposta no pot ser el dia 4 de març, perquè en la nota del dia 10 de març es parla de col·laboració per part d'entitats andorranes de la investigació d'aquests processos. I per tant, bé que abans devia haver-hi alguna preocupació sobre aquestes actuacions, i en quina mesura aquestes institucions van actuar de manera adequada? I en aquest sentit també és molt important, Sr. cap de Govern, ja que vostè hi ha fet referència, que no és favorable a la comissió d'enquesta. Amb totes aquestes qüestions al damunt de la taula, aquests dubtes sobre les actuacions, insisteixo, no per quant ja tot estava fet com diu vostè el dia 10 de març, sinó per evitar que això o per poder evitar que això hagués passat, li demano en quin moment el Govern va tenir coneixement de

la preocupació per part del FinCEN? Quines autoritats van intervenir? I si es va fer alguna cosa des d'aquestes organitzacions, d'aquestes autoritats, i particularment per part de la UIF, per evitar la situació final en la que ha acabat Banca Privada d'Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr, Gilbert Saboya teniu la paraula.

El Sr. Gilbert Saboya:

Sí, ja li he contestat abans. La frase fa referència a la cooperació que hi ha hagut de les autoritats andorranes. S'entén autoritats competents, no fa referència exclusivament al Govern. Per què? Perquè el FinCEN, el que fa és agrair la cooperació en tots aquells casos que s'han investigat de forma conjunta. Alguns que estan mencionats possiblement dins de la nota, que possiblement, perquè això hi ha una confidencialitat amb la Unitat d'Intel·ligència Financera, amb qui parla de cada cas, i jo per tant no tinc ni perquè conèixer-la. Això és el que diu la frase. La frase preua la cooperació. Escolti a la frase de sota es fa el mateix amb Mèxic. També es preua la cooperació de les autoritats mexicanes.

Per això li deia que intentar fer una lectura que d'aquesta frase hi ha alguna cosa lligada amb el coneixement de la nota o amb l'elaboració de la nota, crec jo que és un exercici d'interpretació que és lliure, evidentment, que pot ser legítim, però que s'emmarca, jo crec amb una voluntat diguéssim, d'una certa manipulació.

Jo el que li dic és que el FinCEN, amb la Unitat d'Intel·ligència Financera, ha mantingut cooperació en el passat. Que hi ha hagut cooperacions en les quals s'han tractat casos que segurament estan presents en la nota. I és això a què fa referència aquesta cooperació i és això a què fan referència també les autoritats americanes quan no ho fan dins d'aquesta nota, sinó en declaracions en els mitjans públics, d'agrair la cooperació des de les autoritats andorranes en matèria de cooperació.

Jo crec que aquesta és la lectura a què correspon. En tot cas jo és la que entenc de totes les converses que he tingut també amb les autoritats nord-americanes que m'ho han refermat.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Aprofitaria per retirar, doncs, la pregunta que jo havia formulat per més endavant, vist que bona part de l'argumentari, doncs, s'està explicant aquí.

El Sr. síndic general:

Si em permet, seria la pregunta número 15 que quedaria retirada.

El Sr. Jordi Gallardo:

Correcte.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

El Sr. Jordi Gallardo:

Bé, jo voldria dir en primer lloc que no és una qüestió de fer interpretacions malicioses, simplement és cert que hem mantingut moltes reunions a Govern, és cert que ens ha donat una part de la informació, n'hi ha d'altra que no. Avui el cap de Govern ens ha afegit alguna data que en el seu dia nosaltres no en teníem coneixement, doncs, perquè per obligació i respectar els acords de discrecionalitat que havia, suposadament, doncs, jo entenc rebut en el moment que se li confirma aquesta informació. Però també és cert que nosaltres un cop hem deixat de fer aquestes reunions, també se'ns han demanat explicacions, i una de les explicacions és aquest aclariment. A quines autoritats es refereix aquesta nota del FinCEN?

Per tant, deixi'm que li digui que no és tant teories de la conspiració, sinó simplement aclarir a quines autoritats es refereix la nota. Entenc que per les explicacions es refereix a la UIF i que per tant, la meua pregunta seria també, vist que durant la primera reunió, durant el transcurs de la primera reunió amb l'AREB, el president de l'AREB també ens va entregar un document on explicava que en el tercer paràgraf de la segona pàgina, deia que. "El Servicio Ejecutivo de la Comisión de Prevención de Blanqueo de Capitales e Infracciones Monetarias, SEPBLAC, el 10 de març del 2015, va enviar un informe a Banco de Espanya datat del 25 de febrer del 2015 que contenia presumptes incompliments de la normativa espanyola de blanqueig de capitals per part de Banco Madrid. Banco Madrid filial en aquest cas de BPA. Llavors la meua pregunta és si té

constància el Govern que el SEPBLAC va informar abans del 25 de febrer, nota d'aquest informe del SEPBLAC a la UIF sobre aquestes possibles sospites, presumptes sospites de males praxis per part de Banco Madrid.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. Jordi Cinca teniu la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Començo pel final de la seva pregunta en concret en relació al tema del SEPBLAC. Jo crec que el paràgraf que vostè acaba de llegir de la nota de l'AREB ja es desprèn. Imagini's vostè, si el SEPBLAC li envia una nota al Banc d'Espanya amb la data que li envia, òbviament doncs no l'envia a Andorra abans que enviar-li a l'autoritat espanyola. Si està datada o no amb una altra data poc importa, però jo crec que és molt important, si em permet Sr. Gallardo, que no barregem les qüestions. Aquí en aquesta nota del FinCEN es fa referència a quatre casos, tres dels quals són coneguts perquè estan judicialitzats i generen cooperació entre les autoritats andorranes. Les de diferents àmbits, poden ser judicials. En tenim dos casos judicialitzats a Espanya, que per tant és per via de comissions rogatòries que hi ha cooperació amb les autoritats andorranes, en aquest cas judicials, en l'àmbit que sigui. El Govern òbviament dins d'un estat amb separació de poders, doncs no hi te accés i dins de l'absoluta normalitat. I després hi ha un tercer cas, que en aquest cas està judicialitzat a Andorra i val a dir-ho, està judicialitzat a partir d'una iniciativa de l'Autoritat d'Intel·ligència Financera Andorrana, que davant de tot un seguit d'elements ho porta a la Fiscalia i inicia un procés el batlle. Ara no sóc capaç de dir exactament en quines dates però bé això està més que explicat, i per tant, naturalment que es coneixen aquests casos. El fet que es coneixen aquests casos, de què les autoritats com no pot ser d'una altra manera, col·laborin amb els seus homònims en relació a aquests casos, ja sigui per la via de demanar informació i rebre-la, o ja sigui per la via d'aportar informació quan se'ls hi requereix informació. En res ens pot fer perjudicar en quin moment Estats Units decideix, serà per acumulació de casos, serà pel que sigui, emetre una nota. Naturalment que existeixen els tres casos, és que negar-ho és una absurditat, estan judicialitzats. És que és notori que existeixen, és que hi han hagut accions judicials dins de la instrucció dels dos casos

que estan judicialitzats a Espanya, que han portat fins i tot a portar a declarar gent d'Andorra a Espanya. Que això ha sortit als mitjans de comunicació també i ha sortit a tot arreu. I hi ha un cas a Andorra, judicialitzat que també ha seguit tot el seu procés, inclosos bloquejos de diners, bloquejos de comptes i demés. No podem prejutjar que el fet que existeixen aquests casos que són notoris, implica que s'ha de saber que si una autoritat, en aquest cas l'americana d'intel·ligència financera traurà o no traurà una nota. Són qüestions que van amb independència i en aquell moment, per la raó que sigui, que jo desconec, Estats Units, en aquest cas l'autoritat, i així se'ns diu des d'aquesta confidencialitat que ha explicat molt bé el ministre, el dia 4 ens fa saber que hi haurà una mostra pública d'aquesta preocupació d'Estats Units, a través d'una nota que sortirà publicada el dia 10 i que no se'ns explica el seu contingut, només se'ns anuncia. I el dia 9 se'ns explica el seu contingut. No és incompatible una cosa amb l'altra, i negar l'existència dels tres casos abans quan estan judicialitzats, doncs no seria de rebut. I evidentment tampoc seria de rebut, i d'aquí les paraules del cap de Govern de dir amb satisfacció es percep el paràgraf de la nota del FinCEN, tampoc seria de rebut i hauria estat molt dolent pel país que davant de tres casos judicialitzats, Andorra no cooperés en aquests tres casos, aïllats uns dels altres. Després doncs hi ha denominadors comuns en aquests casos, home d'entrada l'entitat! Però són fets que s'han d'anar posant en el calendari de manera pautaada i el que no podem fer és portar el darrer esdeveniment i en aquest cas més transcendent que és la nota del FinCEN, més transcendent per l'impacte que té sobre la plaça i sobre el mercat internacional, portar-lo al principi del procés. El procés té les seves pautes i són conegudes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López primer i després Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Constato que encara hi ha resistència per part del Govern a donar resposta a la pregunta formulada en aquest cas per mi. Trobo interessant que hi hagi preguntes sobre aquest tema perquè evidentment és un tema que preocupa al conjunt dels ciutadans.

Recordo novament, demanava en quin moment el Govern té coneixement de l'interès pel FinCEN. No

he parlat ni del dia de la nota ni del dia que se'ls va enviar l'esborrany, és a dir l'interès del FinCEN sobre les presumptes pràctiques que han estat objecte de la nota per part del FinCEN i conseqüentment si les entitats que de la nota del FinCEN es descriu que van col·laborar, quan van col·laborar amb el FinCEN per aquestes investigacions? I si en aquell moment es van prendre o no es van prendre actuacions, insisteixo per evitar que hagi arribat la situació on ha arribat?

Aquesta resposta no pot ser el quatre de març ni el vuit de març, no sé què...El Govern a través de la UIF, en algun moment anterior, i desvinculo absolutament de la publicació de la nota, i d'aquesta qüestió i dels calendaris electorals o altres qüestions. En quin moment el Govern va tenir coneixement que el FinCEN estava preocupat per aquestes pràctiques que s'hi descriuen per part de BPA?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

El Govern Sr. López no ha parlat amb el FinCEN, -i ja ho he dit avui-, fins el dia que vam pujar a París. Miri, per dir-li que va ser aquell dia que vam parlar amb el FinCEN. Altra cosa són les qüestions de cooperació entre FinCEN i la UIF, o la UIF també em podria demanar. Perquè miri, no sé si li puc dir amb el tema pel que he sabut, pel tema Venecolà també es parla de què també hi hauria el TRACFIN implicat. Això són temes molt complexes. Miri jo, vostè hi feia referència, jo no he tingut ocasió de veure-ho, que vostè fa tota una bateria de preguntes. Jo no sé quines em farà i quines em deixarà de fer, però a qui li parla ha de ser, ha de tenir molta prudència. Si vostè pensa que nosaltres despatxem amb la UIF cada dia, i anem a dir-li exactament, i ens ve a dir exactament amb una investigació en curs, quin és el dia, no!

Jo el que és molt més rellevant, Sr. López és el que li contestaré ara. El Govern s'esperava en algun moment, independentment de ser coneixedors de què hi havia hagut col·laboració a nivell internacional, a nivell d'UIF. Però no en sabem els detalls, perquè tampoc els demanem i no tenim una obligació de demanar-los. I ells quan amb instrucció, no tenen, -ho diré així de clar-, no poden de cap de les maneres indicar al Govern...perquè vostè es

pensa Sr. López, que això funciona, que ve la UIF al despatx del ministre de Finances o al despatx del cap de Govern i li explica tot. Si això fos així, els serveis de seguretat financera no funcionarien mai bé. A la pregunta, el que interessa bàsicament l'objecte de moltes preguntes al llarg de la tarda d'avui i de la nit segurament, és amb el que fa objecte de la pregunta actual, el Govern quan sap que hi ha un interès del FinCEN de fer aquella nota, de forma extremadament oficiosa i absolutament confidencial el 4 de març. Jo com a cap de Govern, mai se m'ha comunicat, ni a mi ni al ministre de Finances, res de què hi hagués alguna inquietud del FinCEN sobre la plaça financera andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. ministre, no és que vulgui barrejar les coses, simplement pots ser és que no les entenc prou bé i vostè m'ajudarà a entendre-les millor. Jo simplement vull dir: la nota aclareix, avui ens han explicat, que la UIF ha col·laborat amb el FinCEN. Sota epígraf d'autoritats, sabem que és la UIF. A la meua pregunta sobre l'informe de l'AREB sabem doncs que la UIF ha tingut, -suposo-, informació per part del SEPBLAC, doncs d'altres indicis de possibles males praxis relacionades també amb la BPA. El Govern no té coneixement dels riscos que això suposa, dels riscos que suposa en els quals es troba la BPA, fins al 4 de març quan de manera extraoficial o confidencial se li fa saber, doncs, aquesta amenaça sobre una entitat que forma part del sector financer, que tots estem d'acord, o jo diria que més enllà del 20% representa gairebé el 100% del sector financer en aquest país i, per tant doncs, el que no acabem d'entendre és com pot ser que una autoritat, en aquest cas com la UIF que és coneixedora de la situació de risc en la qual es pot trobar una entitat del país com la BPA, no informi per exemple a l'INAF o no informi al Govern del risc elevat en el qual es pot trobar aquest banc perquè les notes del FinCEN no són exclusives per Andorra, el FinCEN doncs, notes en les quals titlla com a presumptes o males praxis a altres entitats financeres malauradament, o per sort no ha estat el cas d'Andorra, no?

Per tant, en aquest període entre que el Govern ho sap i des del temps que fa que l'INAF ho sap... perdó,

la UIF, en quin moment es posa en coneixement de l'INAF? Per exemple la situació de risc com a principal vigilant del sistema financer en la qual es troba Banca Privada d'Andorra?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel part de Govern, té la paraula el Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

No, és que no vull mal interpretar el que vostè em pregunta, ni molt menys, és que jo intento explicar-li el millor que sé i, sinó, vostè em fa les repreguntes que calgui.

A veure, la UIF rep comunicacions via confidencial a través d'uns protocols que es diuen Edmond, que no hi té accés el Govern, i de manera codificada i... bé, tots uns protocols per garantir aquesta privacitat, quantitat d'informació d'homònims seus d'arreu del món, igual que ell té l'obligació de quan té coneixement d'informació que li sembla rellevant per altres unitats d'intel·ligència financera d'arreu del món, ha de transmetre també aquesta informació dins dels àmbits de col·laboració establerts en els convenis internacionals i que Andorra compleix escrupolosament.

Dins d'aquests àmbits de col·laboració, doncs, pot haver-hi hagut peticions sobre Andorra i sobre les seves institucions bancàries o sobre altres empreses del país amb el nombre que calgui, però això, ni ha de fer prejutjar que hi ha delictes, ni que hi ha males praxis, senzillament s'intercanvia informació des de la vessant d'intel·ligència perquè siguin analitzats, d'acord?

Per tant, el primer que em sembla important que tothom entengui és que aquest flux d'informació és permanent i no es pot acotar en el temps d'aquesta manera de dir: "Des de tal dia..." és que és permanent. Sobre aquesta entitat, sobre altres i sobre qualsevol aspecte que li pugui semblar rellevant a l'autoritat que sigui, sigui d'Estats Units o d'on sigui, igual que té tot el dret a fer-ho Andorra.

De la mateixa manera la UIF, i a més a més cada any es fa una memòria en aquest sentit, rep al llarg de l'any el que se'n diu "Declaracions de sospita" de les pròpies entitats financeres, de fet, són les que tenen el gruix més important de declaracions en aquest sentit que en cap cas ens han de fer prejutjar que totes les declaracions de sospita tenen al darrera un delicte, senzillament a través de la "Declaració de

sospita” la UIF investiga i resol si hi ha alguna qüestió de la que preocupar-se, o no. Per tant, i si creu que hi ha alguna qüestió de la que preocupar-se o que hi ha hagut algun procediment poc ajustat o alguna pràctica que ha de ser corregida, doncs obre un procés d'instrucció que pot acabar, o no, amb un procés sancionador i bé... és que està tot establert per llei. La UIF al Govern l'informa en el moment en què acaba una instrucció sobre el cas que sigui, ara em refereixo a aquest, i a més a més en el supòsit de què aquesta instrucció comporti una falta -segons la tipificació de la pròpia Llei- de greu o molt greu i la UIF proposi una sanció, el Govern l'ha de ratificar, i aquest és el procediment que es fa, val? Entretant el flux d'informació entre les UIF's constant... constant, no s'acoten ni ens han d'informar, és que està preestablert que no ens informen senzillament, ells han d'anar fent.

El fet de què hi anem acotant en el cas que pugui haver-hi demandes d'informació o senzillament demandes d'informació de la UIF d'Andorra a la UIF americana en relació a una entitat, en aquest cas BPA, no ha de fer prejutjar que hi haurà un esdeveniment que fa pujar molts esglaons la intensitat de l'observació sobre aquesta entitat, no ha de fer prejutjar, el que ha de fer la UIF és que si arriba a la conclusió que hi ha males praxis, té dos opcions: instruir el cas, i en el cas d'instruir-lo concloure amb el que calgui i notificar a l'entitat la sanció que calgui i els canvis de procediment que calgui, i en el supòsit que per la naturalesa de les infraccions que detecta o de les pràctiques que detecta cregui que ho ha de judicialitzar, fer-ho.

En aquest cas, en un dels casos concrets que és el que està judicialitzat amb Andorra i que forma part de la nota, això és el que va fer estrictament la UIF, i em sap greu no poder dir la data exacta però és que, -2013 o 2012-, va, senzillament, a la vista de la informació rebuda de diferents UIFs no té perquè ser únicament l'americana, ni el SEPBLAC ni el TRACFIN; de les que sigui, constitueix un dossier a través de la pròpia entitat també, doncs, instruint un cas a la pròpia entitat, demanant-li informació a la pròpia entitat amb la instrucció normal i arribo a la conclusió amb tots els elements que troba, perquè això és notori, això sí que es pot dir amb tota certesa, que hi ha elements suficients com perquè aquell cas sigui analitzat per la Fiscalia i que la Fiscalia decideixi si més enllà de l'àmbit administratiu, de control i supervisió de la UIF cal prendre mesures que judicialitzin el cas i la Fiscalia, en aquest cas, ho va creure convenient i ho va traslladar a la Batllia.

Per tant, aquest és el procediment però és que és un procediment habitual, per això ni tenim de prejutjar que hi ha un perill imminent en relació a l'entitat, ni

tenim de prejutjar res, el que sí que s'ha de fer i en aquest sentit la UIF actua en aquesta i qualsevol entitat, és dir: “Escolti, millori vostè els seus procediments d'això, d'això i això”. La UIF pot emetre comunicats en relació a les pràctiques si creu que són generalitzades, pot fer el que cregui convenient. Però és que és el normal funcionament.

Volem ara...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

... hem tingut un esdeveniment tant destacat i de tanta transcendència que volem portar a aquesta pràctica habitual l'excepcionalitat que no té.

És veritat, l'única cosa excepcional perquè no passa habitualment és que el FinCEN, pel raonament que ells sabran, doncs arriba a la conclusió que ha d'emetre una nota pública i aquesta nota pública és devastadora, és devastadora perquè no l'emet un país qualsevol, l'emet un país que controla una moneda, que controla un mercat financer molt important i que, per tant, té implicacions el que pensi ella públicament molt més grans que les que pot tenir el que pensi públicament qualsevol altre UIF d'un país no tant rellevant.

Però, no podem buscar una excepcionalitat amb un procés que la UIF fa habitualment i que genera un compartir informació i un control de les praxis de les entitats bancàries permanent.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, després el Sr. Jordi Gallardo i si els hi sembla bé ho deixariem aquí.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, jo m'he perdut una mica amb el joc basquetbolista que ha fet el Sr. Jordi Cinca que li agrada molt. És com si hagués donat un temps mort, de fet, té una explicació que no ha donat massa resposta al que estàvem demanant.

Nosaltres seguim sense tenir resposta a aquestes actuacions. Finalment no hem d'oblidar que darrera d'aquestes actuacions s'hagin produït com s'han produït, doncs, tenim una entitat financera amb la situació que tenim. La imatge del país ha quedat com

ha quedat. Nosaltres, lamento dir, que no ens sentim contestats amb la pregunta que hem formulat perquè demanàvem en quin moment el Govern tenia coneixement de l'interès per part del FinCEN. Nosaltres tenim dubtes si en aquest moment quan comença tot aquest procés d'actuacions, doncs, les diferents institucions del país no haguessin pogut defensar més bé l'entitat en qüestió, i si s'han reduït les actuacions de manera correcta.

No podem insistir més davant la certa resistència del Govern a donar resposta. El cap de Govern ja ha manifestat per activa i per passiva que ell és contrari a una comissió d'enquesta. El que sí demanàvem és que hem fet una sèrie de demandes d'informació i demanem al Govern: amb quina predisposició i si té interès o intenció de contestar ràpid les demandes d'informació que s'han formulat en aquest sentit?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Bé, el Govern té el que li marca reglamentàriament per contestar.

Quan les tinguem, -que no les tinc-, ja ho veurem suposo perquè pel que veig n'hi ha unes quantes de la UIF, no, suposo?

En tot cas, vull dir que el que ens pertoqui en la nostra responsabilitat ho contestarem.

Miri, Sr. López, ho podem fer durar el que vulgui. Tant el ministre d'Exteriors com el ministre de Finances em sembla que ho han explicat.

Si vostè... Jo miro de fer-ho una mica més polític. Nosaltres tenim, amb els temes judicialitzats amb els quals en tenim coneixement, perquè en té coneixement gairebé tothom, -per dir-ho així- tenim alguna sospita que és el que ens ocupa en aquests moments que el FinCEN farà aquesta nota. Doncs, no, no en tenim cap sospita. Tenim una inquietud que hi hagi això. Doncs, no. Que nosaltres sapiguem dels temes judicialitzats amb els quals hi pot haver implicació del FinCEN, la UIF a nosaltres ens comunica perquè això segurament ens ho hauria de comunicar, si ho sabés, per una qüestió també de responsabilitat, perquè representa l'Estat Andorra. Ens ho comunica? No. Perquè segurament no té cap sospita que pugui passar, i verdaderament l'INAF tampoc.

Per tant, és el que deia el ministre de Finances, -i estic acabant Sr. síndic-, no ho sabem explicar el perquè. Però el que sí sabem, és que la nota és demolidora i s'han d'agafar decisions. I aquestes són les que va agafar en el seu moment l'INAF i que jo saludo i defenso, perquè si no haguessin agafat aquestes solucions; després podem parlar del passat però s'ha d'actuar sobre el present i per encarar el futur. I sense aquesta intervenció de l'INAF estaríem, i em sembla que ho sap tothom que tingui una mica de sentit comú, en una posició molt més delicada de la que estem ara, que també és delicada, cal reconèixer-ho.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, agraeixo al ministre les explicacions, però jo al final de la meva intervenció li demanava si en tot aquest procés l'INAF tenia l'obligació de ser coneixedor com a principal regulador del sistema financer, que una entitat financera podria estar sota vigilància per possibles males praxis.

Llavors aprofitaria per tornar a fer la repregunta i també afegir l'última. Per què en tot aquest procés que se'ns ha cridat als parlamentaris quan encara no havíem jurat el càrrec, no s'ha convocat en cap moment a la Comissió Permanent?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Per la primera part de la pregunta deixaré al ministre de Finances en tot cas que contesti.

Per la segona, també dir les coses com són. Escolti, de la mateixa manera que he parlat dels coprínceps, jo comunico en el seu moment, i em sembla que ho comunico a la tarda del dia 9, -ho hauria potser de comunicar abans, però no ho vaig fer-, a la tarda del dia del dia 9, al Sr. síndic, a la Sra. subsíndica, i vostès saben que en aquell mateix moment surt la nota, al cap d'unes quantes hores.

Per tant, ja no hi havia temps material de poder fer la gestió. En tot cas, és una cosa que hauria decidit el Sr. síndic, però quan li comunico al Sr. síndic són ja les 9, quan queden unes quantes hores per tenir, no la publicació definitiva sinó ja l'avís oficial que en podem tenir coneixement. I doncs, fer el que vaig fer aquella nit, doncs vaig comunicar-ho tant a l'INAF com a la Fiscalia General.

Gràcies Sr. síndic, i en tot cas el Sr. ministre de Finances amb el seu permís.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca vol afegir alguna cosa...

El Sr. Jordi Cinca:

Sí, perdó.

El Sr. síndic general:

Té la paraula.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

Abans en una altra resposta feia esment del MOU de col·laboració entre l'INAF i la UIF. No és que sigui imprescindible que existeixi aquest MOU, però és una MOU que vam gestar la passada legislatura, precisament per protocol·litzar una mica aquesta necessitat de què flueixi la informació entre les dues institucions, perquè al final, tot i tenir competències diferents acaben tenint molta incidència sobre un mateix sector, i per tant jo crec que això ha establert unes pautes de relació, doncs, molt més protocol·litzades i molt més formals.

Sistemàticament si hi ha un esdeveniment molt destacable, evidentment la UIF informa l'INAF i viceversa. I si es conclou un procés d'instrucció que acaba, doncs, imaginem amb una sanció o amb una recomanació amb una entitat, evidentment, també, se li fa saber a l'INAF, perquè sàpiga, doncs, que hi ha hagut un esdeveniment destacat en aquella entitat i ha conclòs, i que per tant, incorpori dins dels riscos que pugui tenir aquella entitat. És el procediment habitual. Cada vegada que hi ha hagut un procés i que ha acabat, ha conclòs la instrucció, s'ha notificat a l'INAF. I això és el que es fa.

En aquest cas, el procés es va quedar una mica alterat, entenc, perquè la Fiscalia fa alguna cosa major, que evidentment també està en coneixement de l'INAF, i es porta un dels casos a la Fiscalia... perdó la UIF el porta a la Fiscalia. I per tant, aquest

esdeveniment, evidentment també és notificat a l'INAF. Però és l'habitual el que vostè diu, és el que es fa, i està protocol·litzat en aquest MOU de col·laboració. Cada vegada que hi ha un esdeveniment destacat, evidentment el posen amb col·laboració.

I a més a més, cal saber també que a la Comissió Permanent de Blanqueig, l'INAF hi participa. I per tant, també participa, doncs, amb el desplegament estratègic a l'hora d'anar avançant amb totes aquelles recomanacions vinculades al Moneyval pel que fa al seguiment de blanqueig.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans de passar a la següent pregunta, que és la pregunta número 9 relativa a l'estructuració del Govern, suspenem la sessió durant mitja hora.

(Són les 19.28h)

(Se suspèn la sessió.)

(Són les 20.03h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem tot seguit a la novena pregunta presentada.

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a l'estructuració del Govern.

Fou registrada amb el número 424 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015, del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Pere López Agràs. Teniu la paraula.

Teniu la paraula.

El Sr. Pere López:

Gràcies Sr. síndic.

Vist el decret de l'1 d'abril del 2015 d'estructuració del Govern es demana: quins han estat els criteris per a l'estructuració dels diferents ministeris i dels departaments i serveis que en depenen?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

El criteri que ha primat a l'hora d'estructurar els diferents ministeris i departaments ha estat de fer una aposta continuïsta amb algunes renovacions i també canvis. Aquests canvis responen principalment a la necessitat de potenciar determinades àrees estratègiques i abordar algunes reformes que havien quedat parcialment ajornades, cal dir-ho, durant l'anterior legislatura.

Així doncs, els ministeris de Finances, d'Afers Exteriors, de Justícia i Interior i d'Educació, es mantenen amb alguns petits canvis, però més o menys, per ser col·loquial, més o menys igual.

Una de les grans apostes és la creació del Ministeri d'Administració Pública, Transport i Telecomunicacions que respon a la necessitat de potenciar tres àrees estratègiques durant els propers anys.

A saber: la reforma de l'Administració pública reduir tràmits i burocràcia parcialment ajornada també a la legislatura anterior.

També potenciar els transports, principalment, assignatures pendents encara, l'heliport nacional, ja en bona via, l'aeroport de la Seu, claus, no en dubtin gens ni mica, claus pel futur econòmic així com també la millora de les mercaderies.

I el tercer, el de les telecomunicacions.

Jo penso que hem de parlar de forma molt clara, ho vaig dir al discurs d'investidura del re posicionament d'Andorra Telecom en el sentit de tenir un pla estratègic més enllà del roaming, noves tecnologies, l'edifici que es farà properament, i totes les noves tecnologies al tomb del smartcountry.

Com a cap de Govern vaig entendre que aquesta cartera és clau per potenciar l'obertura econòmica i el nou model de creixement. Perquè, doncs, agilitzar l'Administració, millorar les comunicacions i apostar per les noves tecnologies és clau per al relleu que tant ens convé, i encara no tenim el que Andorra necessita des d'un punt de vista econòmic de relleu l'economia en la seva globalitat.

D'altra banda, ja existent el Ministeri de Salut i Benestar, s'hi ha afegit el Departament d'Ocupació, creant una gran cartera d'Afers Socials que ja havia existit en el passat, per exemple durant els dos anys del Govern del Sr. Jaume Bartumeu. És una aposta

més enllà del que implica una cartera complicada com aquesta, és també una aposta d'una concepció transversal d'una cosa que no podem oblidar mai, que és l'atenció social.

S'ha apostat també per situar en una única cartera ministerial els departaments de Turisme i de Comerç per reforçar el lligam existent entre aquests dos sectors.

La cartera d'Ordenament Territorial queda ara separada de l'antic Ministeri d'Economia perquè és una cartera que té prou entitat per si mateixa per la gran càrrega de feina que suposa i constitueix un ministeri per ella mateixa, com s'ha fet en tantes i tantes legislatures.

Un altre canvi destacat i penso que és molt important ja que estem a les portes d'una cimera molt important que es farà a París sobre el canvi climàtic, és la creació del Ministeri de Medi Ambient, Agricultura i Sostenibilitat. És una aposta, doncs, per la sostenibilitat i per a l'energia, energia renovable, sobirania energètica, que tant en depenen i que tant encara ens fa falta de potenciar, sobretot energies renovables. Som un país molt poc sobirà des d'un punt de vista energètic. I també reforçament del lligam amb FEDA. Hem de reconèixer que actualment, ho deia fa uns segons, depenen massa de la importació energètica dels nostres veïns. A més cal donar visibilitat a les nostres polítiques mediambientals, una visibilitat que pot contribuir a millorar la nostra imatge de marca internacional i quin millor moment i lloc que la Cimera que es farà a París entorn al canvi climàtic de l'ONU.

Finalment el Ministeri de Cultura, Joventut i Esports segueix la línia del que establia el programa electoral de DA de concebre aquestes tres àrees com a factor de cohesió social i també i no menys important de promoció de la identitat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Pere López:

Sí gràcies Sr. síndic.

Bé, atenant que la configuració del Govern es va produir amb unes circumstàncies una mica especials i que entenem que la configuració actual de l'executiu hauria de ser la definitiva tot i que tenim algun dubte sobre algunes de les competències perquè a mi a hores d'ara el tema de les relacions institucionals no m'acaba de quedar massa clar quin

és el paper que jugarà cadascun dels integrants de l'executiu. Al nostres entendre ens ha sobtat algunes de les configuracions i per això demanàvem els criteris que havia seguit el cap de Govern més enllà de les prioritats polítiques que ha marcat perquè ens sembla d'una banda que aquesta configuració reconeix, diré algunes de les assignatures pendents per no parlar de fracassos de l'anterior legislatura per exemple en polítiques de benestar, o per exemple en polítiques de salut, o per exemple en polítiques de medi ambient, o per exemple en polítiques de cultura, i d'altra ens ofereixen alguns dubtes determinades qüestions que sembla que cap ministeri no volia recollir com insisteixo la qüestió de les relacions institucionals i la qüestió de la funció pública, també assignatures importants, si abans ho deia amb més prudència fracassos importants de l'anterior legislatura tal com és la reforma de la funció pública com la reforma de les competències comunals.

Finalment també ens sembla que hi ha certa distribució desigual de càrregues. Vostè ha explicat el ministeri del Sr. Alcobé, no sé si amb un intent de justificació del que podia ser perquè justament és un dels ministeris que sobre les seves competències atribuïdes doncs tenim algun dubte d'aquest increment ministerial que ha passat de 8 a 10 ministres i que ha augmentat en un 25% el nombre de ministres si realment tots ells estaven plenament justificats. Per altra banda no li negaré que alguna acumulació de competències en polítiques que per nosaltres són importants, tant la d'ocupació com la de benestar com la de salut i no sabem si algun paper de retruc en tema de relacions institucionals ens preocupa de què alguna d'aquestes tres polítiques, que són polítiques essencials, doncs puguin quedar desateses amb la configuració que vostè ha decidit finalment.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern.

El cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic. Moltes gràcies.

Sí, vostè parla de fracassos, algun èxit haurem tingut vist que vam guanyar les eleccions però en fi. Li vaig a mirar de contestar.

La veritat és que quan es parla d'un Ministeri de Salut, Benestar i Ocupació és un ministeri que va dins de la línia que vostè tindria de defensar des del punt de vista de la cohesió social perquè són tres

termes que vostè usa molt sovint i amb raó perquè són els pilars de l'Estat del benestar. Per tant, aquesta és una primera aposta. Ja que estem en aquest ministeri també dir-li que sí que és veritat que la Sra. Rosa Ferrer té encomanat en una qüestió que és una qüestió transversal, que jo no parlaria de fracàs en l'última legislatura però no tornarem pas a fer aquí ni un debat d'orientació ni un debat d'investidura, però el que és el tema de transferències i competències.

La Sra. Ferrer com jo mateix hem sigut en el seu moment cònsols, ella cònsol de la capital d'Andorra, jo cònsol de l'última parròquia protocol·làriament parlant, però és un tema transversal en el qual ella evidentment negociarà, jo hi seré present, però que a vostè no se li escapa que no és una qüestió d'una persona, hi ha molts dossiers i de la mateixa manera que fa poc em sembla que el Sr. Gilbert Saboya va explicar el millor que sap, i en sap molt des del punt de vista de com ha portat les relacions amb Europa. De la mateixa manera el tema de les transferències i competències també és un tema transversal i en el qual tot el Govern hi estarà implicat però qui portarà les negociacions amb els comuns i doncs en serà la titular des del punt de vista de negociar serà la Rosa Ferrer.

Després escolti medi ambient. Medi ambient que vostè en parlava molt en el programa deu estar content doncs que haguem creat aquest ministeri específic sobre la sostenibilitat. Més enllà que ho he dit tres vegades i aquesta serà la quarta, de la Cimera de París de l'ONU és una aposta molt decidida. Molt decidida i a més a més se li han ficat dins d'aquest ministeri totes aquelles coses que tenen a veure, d'una manera o d'una altra, en torn a l'energia. I m'explicaré: una part del que era Economia, que també diguem-ho així de clar, ho sé perquè he tingut ocasió de parlar amb els agents, també amb els empresaris, se'm critica que no hi hagi el Ministeri d'Economia. El Ministeri d'Economia, en definitiva queda, era bàsicament, el que passa que tothom parlava d'Economia, era Economia, Comerç i Transports. Per tant, pel que fa referència i torno a Medi Ambient. Una aposta molt decidida pel Medi Ambient per la sostenibilitat i amb la qual cal dir-ho tenim un cert retard des d'un punt de vista internacional i un país com el nostre pot fer polítiques molt agressives, sostenibles però agressives amb la voluntat de tirar-les endavant entorn al Medi Ambient.

I també em feia referència al ministeri...

El síndic general:

Hauríeu d'anar acabant....

El cap de Govern:

Ja estic acabant Sr. síndic.

Al ministeri d'un gran ministre que va tindre una gran cartera i la va portar amb molt èxit, el Sr. Jordi Alcobé. El Jordi Alcobé que és un ministre, com tots els ministres que he nomenat de la plena confiança del cap de Govern té encomanat una de les dos missions potser més importants i que potser hi ha un semi fracàs en l'última legislatura que és la simplificació ministerial, la burocràcia i tot també tutelant una cosa que, en un moment donat en la última legislatura no estava on havia d'estar que és, l'he nomenat ja fa molt anys, jo tinc uns quants anys. Sempre me'n recordo de l'època quan hi havia el CNIA, que ara es diu amb un altre nom i sempre m'ho recorda el Sr. Jordi Alcobé. En definitiva i també una altra cosa molt important amb la qual també ho he fet perquè té una gran relació i això és bo que sigui així amb els seus homòlegs a nivell de transport tant espanyol com francès, se li ha encarregat un dossier vital per Andorra, ja no únicament des del punt de vista de les comunicacions terrestres sinó sobretot de les comunicacions aèries.

El Sr. síndic em crida una mica a l'ordre i té raó. Tindrem temps de contestar a les preguntes i als suggeriments que vostè em vulgui fer per fer un millor Govern.

Moltes gràcies.

El síndic general:

Gràcies.

Entrem en les preguntes.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic i gràcies Sr. cap de Govern per les explicacions. Com vostè sap en cap cas es tracta de suggeriments però sí que en primer lloc cal constatar que s'ha produït un increment de 8 a 10 ministres, per tant hi ha hagut un increment del 25% en el número de ministeris en un context complicat, en un context de crisi, en un context de retallades socials, en un context d'ajustos pressupostaris, amb una situació sobrevinguda o no com la crisi de la BPA. I per tant, sembla que alguns d'aquests ministeris doncs no acaben d'estar del tot justificats tot i que vostè ha fet, si més no de portes a fora. També sembla que algun ministeri històric com el d'Economia ha quedat dividit en no sé quantes parts que finalment serà difícil retrobar-lo. És a dir està jo diria, no sé si en quatre ministeris com a mínim

diferents parts del que havia arribat a ser el Ministeri d'Economia. I, no li negaré, que la sobre ocupació de la Sra. Ferrer que a més té Relacions Institucionals doncs ens preocupa per aquelles polítiques importants. Abans estàvem parlant de temes d'ocupació, temes doncs d'atur, la important reforma del tema sanitari. Doncs, aquesta configuració si més no que no ens trobem que al llarg de la legislatura que veiem que alguna d'aquestes polítiques no pugui estar suficientment ben atesa.

I només volia demanar-li: és vostè el ministre de la Funció Pública?

Gràcies.

El síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El cap de Govern:

...

Si, per que ho senti millor, sóc el cap de Govern i m'ocupo de la Funció Pública. No puc ser cap de Govern i ministre de la Funció Pública.

Ja està contestat Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, si no hi ha cap més repregunta passem a la següent pregunta:

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al posicionament de la ministra de Salut sobre diverses declaracions públiques que consideren insuficients les pensions mínimes de jubilació i d'invalidesa.

Fou registrada amb el número 425 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Rosa Gili Casals. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

En els darrers mesos, hi han hagut varies declaracions públiques que consideren insuficients

les pensions mínimes. Entre elles, calen destacar les paraules del Sr. Josep Rodríguez, Raonador del Ciutadà, que demana que les pensions arribin almenys al salari mínim i les declaracions del Sr. Simó Duró, president de la Federació de la Gent Gran que considera que les pensions s'han d'ajustar al cost de la vida.

Atesa aquesta informació, es pregunta: quin és el posicionament de la nova ministra de Sanitat, Afers Socials i Ocupació sobre les quanties d'aquestes pensions mínimes?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part de Govern, té la paraula la ministra Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, que aquí se n'han dit moltes de coses...

El posicionament meu sobre les pensions mínimes, és el mateix que el que podem retrobar a la Llei de serveis socials i sociosanitaris que és el LECS, el llindar econòmic de cohesió social que el situa al salari mínim que pot veure's incrementat des d'un 20 a un 70% en funció de determinades condicions que es produeixin... que estan determinades a la pròpia llei, no? En funció del nombre de membres de la família, etcètera...

Què ens està passant aquí? A la legislatura anterior, el Grup Parlamentari Demòcrata que era el majoritari en alguna d'aquestes lleis sé que vostès també, des de l'oposició també es va ajudar en tot cas, potser no a aprovar-la però sí en els redactats... El model amb el que ens trobem és intentar posar ordre, que tothom pugui gaudir d'una pensió mínima però posem ordre de qui paga el què. És a dir. Allò que cobrarà un de la caixa andorrana en quan a les pensions per jubilació. Cobrarà de la Caixa Andorrana de Seguretat Social aquella part que ell realment hagi aportat a la CASS, en funció de com hi hagi jugat amb el sistema i com hi hagi aportat el sistema i el dret que li dóna la seva aportació a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i aquests diners provenen dels cotitzants de la Caixa Andorrana de Seguretat Social. Això li donarà un import que sigui. Per arribar al LECS, al llindar econòmic de cohesió social que és el salari mínim, si no hi arriba, serà l'Estat a través del principi de solidaritat de l'estat i de forma de pensió no contributiva, que li farà aquesta aportació diferent, la

diferència fins arribar al llindar econòmic de cohesió social, per tant, i també passa, el mateix es pot llegir pel que respecta a les pensions d'invalidesa.

Dit això, si és garantir que és el principi general que es va fer amb la Llei de serveis socials i sociosanitàries que tothom pugui arribar al LECS, aquell que realment ho necessita i d'acord com ell també ha aportat el sistema de la Seguretat Social i això es troba regulat en dues lleis, en la Llei 6/2014 de Serveis Socials i Sociosanitaris i en la Llei de 18/2014 de modificació de la Llei de la Caixa Andorrana de Seguretat Social.

Per tant, no es poden llegir una llei sola, s'han de llegir les dues, i ara sí que diré que faré un *mea culpa* en el sentit que possiblement això no ho hem sabut explicar prou bé. I sobretot quan després per part de vostès, intencionadament s'explica que retallem, retallem que només fem que retallades socials, quan en realitat aquí el que s'està garantint és que tothom pugui viure dignament en aquest país, i s'està garantint a través de 2 textos legals, no es pot llegir un sol, s'han de llegir els dos.

I obligació tindrem nosaltres i especialment sota la meva responsabilitat que ara que s'està treballant amb tot el desplegament reglamentari de la Llei de Serveis Socials i Sociosanitaris, de fer les coses ben fetes per garantir que tothom tingui dret a una pensió digna. I també dir que el salari mínim interprofessional, i és un compromís i a més està dintre de tots els compromisos que ja es van adoptar amb el Grup Parlamentari Demòcrata i el Govern en l'anterior legislatura, d'anar incrementant paulatinament el salari mínim, de manera que amb el salari mínim es pugui fer front a les necessitats bàsiques per viure dignament qualsevol persona en aquest país, i evidentment, com he dit aquest salari mínim d'acord amb les condicions que estableix la llei, però perquè finalment, - i acabo-, perquè el que es pretén és garantir la sostenibilitat de totes les prestacions que es puguin dir i es puguin donar, la sostenibilitat econòmica de l'Estat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, gràcies a la Sra. ministra per la seva intervenció i d'entrada m'agrada molt que reconegui que no es va explicar bé la Llei de la CASS, de fet ho vam

demanar moltíssimes vegades, des del nostre partit vam fer una reunió justament explicativa explicant perquè parlàvem de retallades i com les explicàvem. Vam estar reclamant justament que el Govern ho fes i encara avui ho estem esperant, amb aquesta llei de la CASS també hi ha una magnífica fórmula d'aquelles que també li agraden al ministre Cinca, i que tampoc ningú ens ha explicat encara ara.

Bé, jo la pregunta la feia perquè justament en base a unes declaracions en un mitjà de comunicació el passat 23 de març, el Raonador del Ciutadà ens explicava que tenia moltes queixes sobre les pensions. Segons Josep Rodríguez moltes persones no tenen les condicions de vida adequades al tenir unes pensions molt minses i fins i tot deia que algunes persones no podien ni arribar a menjar i havien de dependre dels seus familiars, i això malgrat aquestes dues fantàstiques lleis que es van aprovar la passada legislatura.

Uns mesos abans, Simó Duró, president de la Federació de la Gent Gran, també en unes declaracions en un altre mitjà de comunicació anava en el mateix sentit i demanava que les pensions s'ajustessin al cost de la vida, i de fet, clarament demanava al Govern sensibilitat, ponderació i justícia en el repartiment dels diners.

En la darrera modificació de la Llei de la Seguretat Social del 24 de juliol, que també m'ha comentat la Sra. ministra, Demòcrates per Andorra va modificar el sistema d'actualització de les pensions de jubilació, i aquestes moltes d'elles que tal i com hem dit ja eren molt minses, ara fins i tot poden arribar a quedar congelades i no incrementar-se amb l'IPC.

També van retallar de manera important les pensions d'invalidesa, els copagaments dels actes sanitaris, que en alguns casos van passar del 25% fins el 50% i d'altres rebaixes en drets que ara... bé, que molt bé va explicar la meua companya Mariona González en l'altra legislatura.

Llavors bé, les declaracions del Sr. Rodríguez i del Sr. Duró a les quals em referia abans, es van fer o bé abans o pocs dies després d'haver entrat en aplicació la modificació de la llei de la CASS, -que recordo per qui no ho tingui present-, que aquesta llei va entrar amb aplicació el dia 1 de març d'enguany coincidint de manera casual amb el dia en què el cap de Govern va triar per les votacions d'aquestes darreres eleccions generals.

Per tant, queda clar que en el moment d'aquestes declaracions ben pocs usuaris havien pogut encara notar els efectes de la reforma.

El que voldria destacar també, és el fet que tenim una taxa de substitució de les més baixes del nostre entorn amb una mitja del 40% i m'explico perquè no

tothom tenim clar què vol dir això. El que vol dir és que aquí a Andorra quan ens jubilem cobrem amb una mitja d'un 40% del salari que estàvem cobrant abans, i és això el que porta a què molts jubilats que en el seu dia guanyaven uns 1.000 euros o uns 1.500 euros, després d'haver cotitzat 40 anys es quedin amb unes pensions ridícules de 400 o de 600 euros.

És interessant també, jo crec, destacar que el nostre PIB per càpita en paritat de poder adquisitiu era el 5è dels països de l'OCDE i això ho dic basant-me en dades recents. Aquí a Andorra, només dediquem un 2,6% d'aquest PIB en el pagament de les nostres pensions i queda ben... una quantitat ben reduïda si la comparem amb l'11,3 que hi destina la Unió Europea.

El que voldria jo deixar clar avui, és que els socialdemòcrates tenim clar que un estat responsable ha de cercar els recursos necessaris per garantir les quantitats essencials de la seva població, les necessitats essencials de la seva població i pensem que tot Govern que es descriu amb sensibilitat social, hauria de compartir aquestes paraules, i per això avui el que demanaríem és que Govern augmenti les pensions mínimes fins a garantir justament això que també parlava la Sra. ministra, és a dir una vida digna per tothom al moment en el qual s'acaba la vida laboral dels ciutadans.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra, per la dúplica.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, vull insistir, no es pot dissociar la lectura de la Llei de la Seguretat Social amb la lectura de la Llei de Serveis Socials i Sociosanitaris. És un model, un model que fa que l'Estat en última instància és responsable que tothom arribi a aquest llindar econòmic de cohesió social, que el situa la pròpia llei al salari mínim, però que pagui aquell que ha de pagar. Que una part es percep via cotització, i l'altra via pensió no contributiva, té raó el que diu... el que la mitjana del salari d'una persona jubilada equival al 40%. Però també aquí cotitzem molt menys que a d'altres estats per arribar a uns nivells superiors de pensió que s'està cotitzant. Si cotitzem molt més, evidentment... cadascú percep en funció d'allò que aporta el sistema, i si aportem més podrem percebre molt més.

I abans comentava el Sr. López en relació al ministeri de Salut, Benestar... no, és que el que no es pot dissociar, Sr. López, la política de salut amb la política social, perquè entremig hi ha tota la sociosanitària, que és molt important, i no es poden contemplar les pensions de forma aïllada, sinó també al costat totes les prestacions que dóna l'Estat en benefici de la qualitat de vida del ciutadà. I és un paquet global, és un model diferent al que s'ha d'arribar a entendre.

I bé, em penso que amb això... dir que si destinarem els recursos necessaris? El que li puc dir ja, que per les pensions no contributives en el pressupost del 2015 hi ha destinats 5.258.000 euros per fer front, al pressupost 2015, per fer front en concret només a les pensions no contributives. Per tant, penso que s'estan dotant els recursos, i com es va dir ja també, es dotaran els que calguin per garantir una qualitat de vida digna de totes les persones.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Entrem ara al temps de les repreguntes.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, Sra. ministra vostè m'associa molt justament les pensions amb la Llei de serveis sociosanitaris. A veure, jo entenc que hem de tenir molt clar que la pensió és un dret i la llei es basa sempre amb aquesta beneficència. Jo tampoc ara m'estendré amb aquesta nova llei amb la qual, per poder pretendre atènyer les ajudes els criteris són molt complicats, o s'ha d'anar a buscar els familiars fins al segon grau. Sí no dic cap bestiesa, afegint-hi aquí tota la burocràcia, i el fet que per molta gent és una mica complicat, justament de tenir la impressió que s'està anant a demanar caritat.

Vostè diu, cotitzem molt menys que en altres països. A veure això és una opció que té cada estat, i de totes maneres, algú que està guanyant un sou mínim, tampoc ho té massa fàcil com per fer-se un pla de pensions complementari. És molt difícil ja amb un sou molt reduït. Vostè ha plantejat... bé, ha parlat del fet que probablement pujaran els salaris mínims, però de moment crec que és molt difícil viure en aquest país com per poder posar tants diners de costat.

El Sr. síndic general:

Hauríeu de posar la vostra repregunta Sra. consellera.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, ara vaig a la pregunta.

Bé, jo el que voldria demanar: és saber si Govern s'està plantejant de modificar la llei de la CASS en el sentit d'augmentar aquestes pensions mínimes. M'ha semblat entendre que no, però m'agradaria que m'ho digui precisament la Sra. ministra.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Que la pensió és un dret, no ho qüestiona absolutament ningú. Que la pensió digna és un dret tampoc. El que l'únic que fan els dos textos legals és de dir, per arribar a la pensió mínima com s'hi arriba? Qui paga? Paga d'un costat la seguretat social que aportem totes les persones que cotitzem i l'altra l'Estat? Per tant s'ha de veure des de les dos vessants.

La burocràcia, té raó. Per això és feina, s'estan implementant, ara hi haurà tot el desplegament reglamentari, i serà obligació nostra i especialment del Govern de facilitar els tràmits a les persones que necessitin acudir al que és la pensió complementària fins a la LECS a través de la Llei de serveis socials i sociosanitaris. I això haurem de vetllar perquè sigui així.

En cap moment s'ha dit aquí que la gent ha d'anar a recórrer a un pla de pensió complementària. Això ho diuen vostès. I allò de les retallades ho diuen vostès perquè s'han entestat en fer aquesta lectura de la llei. Bé, jo no els hi discuteixo. Ho veurem a la pràctica amb les persones. I si ho fem bé, ja en tornarem a parlar i espero i desitjo, i és la nostra vocació i la voluntat de fer-ho bé.

Per tant, modificar la Llei de la CASS, de la seguretat social, no perquè s'ha de llegir d'acord amb la Llei de serveis socials i sociosanitaris. És un model que no es pot llegir amb una llei única, i obligació del Govern i especialment meva de fer un correcte desplegament i facilitar a la gent la informació perquè sàpiguen quins són els seus drets, i el dret a la pensió mínima hi és.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

A veure, nosaltres, la nostra lectura de la llei és la de les retallades, sí ho tenim clar, i justament ja ho està dient vostè ara que ja està en aplicació, ja veurem com queden les coses.

La Llei de serveis socio-sanitaris, per nosaltres i penso que fins i tot així es va defensar, es va fer per endreçar justament totes aquestes prestacions. I tot aquell que ho ha demanat sap com és de complicat de demanar aquestes ajudes. Només que tinguis un pis de propietat o una petita propietat, qualsevol, una mica d'estalvis, ja no es pot pretendre a aquestes prestacions. I per tant, pensem que hi haurà molta gent que es quedarà justament amb aquestes pensions tan minses, que estan denunciant el Raonador del Ciutadà i el president de la Gent Gran.

Jo aquí, doncs, voldria acabar fent-li la pregunta a la Sra. ministra, si pensa que amb unes pensions de 400 euros, 600 euros que és el que s'està cobrant ara, i que molta gent malgrat la Llei aquesta de serveis socio-sanitaris no els hi augmentarà, si vostè pensa que aquesta quantitat permet de tenir una vida digna aquí a Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Si el que ha cotitzat una persona al llarg de la seva vida laboral i arriba al final de la seva vida laboral i li dóna dret a tenir una pensió de 400 i escaig euros i no té altres rendes, ja li asseguro jo que amb això no arriba i serà per la via de la pensió de solidaritat que arribarà al salari mínim interprofessional.

Ara bé si aquesta persona que cobra 400 i escaig euros, a més a més cobra altres rendes que al final de mes resulta que igual cobra 10 vegades el salari mínim, aquesta persona no tindrà dret a la pensió de solidaritat. I aquest és un repartiment equitatiu i just

perquè tothom pugui arribar a cobrar com a mínim la pensió mínima si la necessita.

Altrament Sra. Gili, aquí el que l'Estat ha volgut i el Grup Parlamentari Demòcrata en l'anterior legislatura, el que va fer és un repartiment just i solidari dels diners públics i que permeti donar a cadascú el que necessita sota uns sistemes de control que permetin actuar de manera justa i curosa.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Bonet teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

En definitiva ja entenc perfectament que la CASS s'ocupa de la part contributiva i la Llei de serveis socials i socio-sanitaris de la part no contributiva. Entenem també que com s'està parlant ara, hi ha persones que per la seva dedicació professional, doncs, no poden tenir possibilitat de poder accedir a una pensió que s'equipari al salari mínim i han d'anar a complementar-se a través de la part no contributiva que ofereix la Llei de serveis socials i socio-sanitaris.

Jo la meua pregunta aniria encaminada a, en aquests casos, si es podria establir via reglamentària, perquè no sé fins a quin punt la Llei ho permetria poder fer via reglamentària alguna forma automàtica que aquestes persones poguessin gaudir automàticament d'aquesta equiparació de la pensió a la pensió mínima a través d'una pensió no contributiva a través de la Llei, però d'una manera automàtica, per intentar poder-los estalviar tots aquests procediments que sí que és veritat que reclama el càlcul del LECS i de tot el que és l'entorn familiar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Li agraeixo molt aquesta pregunta, perquè és un tema que l'hem tingut sobre la taula. Ara estem treballant amb el desplegament reglamentari de tota la Llei de serveis socials i socio-sanitaris, i és una qüestió que jo no sé si es podrà fer en un acte únic,

però sí en tot cas, que quan la persona vagi a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i se l'informi de la pensió que li correspon, que automàticament se li pugui dir que ha de fer i que ja ho faci per demanar la no contributiva. Facilitar al màxim, i això és evident que ha de ser via desplegament reglamentari, i finalment és un tema de burocràcia. Intentar minimitzar la burocràcia al màxim, per facilitar la feina i la vida a la gent.

Aquesta és la voluntat. De tota manera, com que la intenció és quan ara tinguem els reglaments i ja tot en marxa, la meua intenció és poder-ho venir a presentar en el seu moment, abans que els adoptem a tots vostès, també serà el moment que ho valorarem i si se'ls hi acut alguna cosa millor per implementar-ho, doncs, jo estic oberta i a la seva disposició.

Li agraeixo molt la seva intervenció.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies

Bé, passàriem a la següent pregunta:

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al Centre de Tecnificació d'Ordino.

Fou registrada amb el número 434 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El Centre de Tecnificació d'Ordino està destinat a donar servei a esportistes, així com també a clubs i federacions del país i equips estrangers que realitzen estades a Andorra. Aquesta voluntat, la d'atraure clubs estrangers ha estat explicitada pel mateix cap de Govern, en reiterades ocasions, el Sr. Toni Martí. En aquest sentit, durant l'anterior legislatura l'estructura de la Secretaria General d'Esports va ser reforçada, entre d'altres motius, per garantir l'acollida de múltiples estades esportives d'institucions esportives estrangeres.

Atesos aquests antecedents, es pregunta : pot informar Govern sobre quina ha estat la quantitat d'estades esportives d'entitats i clubs estrangers que

van tenir lloc al Centre de Tecnificació d'Ordino durant la passada legislatura?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon la ministra Sra. Olga Gelabert.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, abans de contestar la pregunta recalcar que el Centre de Tecnificació d'Ordino, com bé sabran encara no està acabat. Tot i així, del 2011 al 2014 podem quantificar amb 29 les estades esportives estrangeres. Per ser més exactes, al 2011 en vàrem tenir cinc, el 2012, sis; el 2013, vuit i el 2014, 10.

Com a exemple podem destacar, l'estada anual de l'equip de futbol femení de la Reial Societat, el Torneig MIC o el Campus Nike que es realitza al país des de fa divuit anys.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per la rèplica.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic. Gràcies també Sra. ministra, i també permeti'm desitjar-li molts encerts en l'àmbit esportiu i també en el cultural, que no havia tingut ocasió de fer-ho.

En aquesta sala, en aquesta mateixa seu parlamentària, el Sr. Tomi Martí, el 20 de juny del 2012, en una pregunta que responia a la Sra. Rosa Gili, ens parlava de moltes, moltíssimes estades esportius que hi haurien en aquestes instal·lacions. Literalment, per tant això ens alegra. Ara bé, posar en dubte o qüestionar si aquest nombre d'estades esportives, el de 29 respon a aquesta quantitat que el Sr. Antoni Martí ens anunciava aleshores, de moltíssimes estades esportives, que en tot convenciment ell ens augurava justament 35 mesos endarrere. O sigui menys d'una estada esportiva per mes.

Entenem que tot just s'acaba de licitar la fase quatre del Centre de Tecnificació d'Ordino, i que aquest Centre de Tecnificació d'Ordino també s'ha explicat abastament, ha patit un redimensionament, doncs perquè òbviament la situació econòmica així ho augurava. I fins aquí res a dir-hi, si això és el que feia

falta. Ara bé, també li hem de dir que segurament, aquest Centre de Tecnificació d'Ordino seria acceptat de molt millor grat per entitats estrangeres si disposés d'aquells serveis bàsics que tota estructura d'aquesta mena, pensem que ha de disposar avui en dia. Ningú discuteix, s'anomeni un centre de tecnificació o un centre d'alt rendiment, o com vostè vulgui anomenar-lo, de què una estructura esportiva d'aquesta mena va molt lligat l'alt rendiment amb el tema de la rehabilitació, amb el tema de fisioteràpia, amb el tema de la medicina esportiva. Unes instal·lacions que per altra banda, un predecessor a la secretari d'Estat d'Esports, el Sr. Manel Blasi ja va anunciar en el seu dia que sí que existien. No entenem molt bé com després d'aquesta presentació pública el seu dia el secretari d'Estat d'Esports, el Sr. Manel Blasi, en la legislatura socialdemòcrata va anunciar que existien aquestes zones, que són, -com deia-, indispensables per poder treure de la millor manera possible estades d'aquesta mena, van desaparèixer de manera unilateral i no entenem, responent a quin criteri tècnic, si més no com a mínim, no esportiu, desapareguessin del Centre de Tecnificació d'Ordino.

És més, de fet, i també ho ha reiterat moltes vegades aquest Govern i nosaltres hi hem donat suport, la total obertura econòmica des del marc d'ACTUA, s'ha treballat i es treballa constantment per atreure nova inversió estrangera, i noves inversions d'aquesta mena i també òbviament estades esportives d'aquesta mena. És vol ser innovador, però és que el seu Govern ha estat tan innovador com que ha col·locat on havien d'anar les zones d'aigua, aules de música. Això sí que és innovador i això sí que no ho trobaren enlloc del món. Però pensem també que per altra banda aquestes aules de música del Comú d'Ordino poden estar emplaçades, hi han d'estar i han d'existir òbviament, però poden estar emplaçades perfectament en un altre indret molt més idoni que no pas a les instal·lacions del Centre de Tecnificació d'Ordino.

Dit tot això, i feta aquesta exposició de motius, m'agradaria saber..., guardo la repregunta per més endavant.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra per la dúplica, si em permet que li doni la paraula.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

També com sabrà, Sr. conseller, la vocació del Centre de Tecnificació d'Ordino no només va dedicada a la pràctica d'activitats esportives a clubs estrangers sinó també a les federacions nacionals per la tecnificació dels seus esportistes. I com a exemple trobem la Federació de Judo que realitza els seus entrenaments així com els entrenaments de la Federació d'Esquí.

També dir que des d'Andorra Turisme amb col·laboració amb el Departament d'Esports s'ha posat en funcionament l'Andorra Stage Country que promociona estades al país per a clubs i federacions estrangeres. Per exemple, el 21 d'abril es va enviar newsletters específiques per captar equips ciclistes. També s'han iniciat trucades telefòniques i visites presencials per donar a conèixer el producte prop de les persones que prenen decisions respecte al lloc on els equips van a fer els estatges esportius.

Considerem que és bastanta feina per no estar la instal·lació del tot acabada.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Obrim el temps de les repreguntes, Sr. conseller.

EL Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic, gràcies Sra. ministra.

Òbviament felicitar-la per tots els encerts i que siguin molts més, i que la puguem continuar felicitant moltes vegades més. Només faltaria.

Dit això, vostè parlava d'aquestes 29 estades, nosaltres al nostre entendre és un número modest, i com a mínim nosaltres optaríem a ser més ambiciosos. I quan el Sr. Antoni Martí ens convidava a creure que hi havia molts més estatges, potser les nostres expectatives van sobrepassar aquest número de 29 estades amb 35 mesos.

Dit això, no tant el número qualitatiu i quantitatiu sinó què han suposat econòmicament per a Andorra aquestes estades? Per tant en aquest sentit sí que m'agradaria preguntar quin ha estat l'impacte econòmic favorable per al nostre país d'aquesta quantitat d'estades?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

La veritat és que l'impacte econòmic de les estades encara no ho he pogut aprofundir, però de seguida que tingui la xifra, em faré un plaer de poder-los-hi enviar.

També li volia contestar sobre l'aula de música. No sé si sap que es va fer fora tot el que és el tema del Casal de l'Esport. No es va fer fora, tampoc és això, però es va reorganitzar tot el tema del pavelló del Joan Alay on estava situat el Casal de l'Esport. La idea és ubicar-les en el nou centre de tecnificació, a les zones que vostè diu que eren per rehabilitació d'aigües, per rehabilitació dels esportistes i les zones d'aigua. Hi aniran totes les federacions distribuïdes en diferents despatxos que s'han ubicat.

L'aula de música, doncs sí l'aula de música es va fer un acord amb el Comú d'Ordino perquè mentrestant el Casal de l'Esport pogués anar a l'antiga escola espanyola d'Ordino i per això es va ubicar l'aula de música i també la de judo que parteix el Comú d'Ordino a dins del centre de tecnificació.

També li recordo que m'està recalcant tota l'estona, allò de les 35 estades. És que el centre de tecnificació encara no està acabat, i llavors difícilment podem rebre més entitats esportives.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general.

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Ferran Costa.

El Sr. Ferran Costa:

Doncs altra vegada em felicito de saber que continuem sent ambiciosos des del Govern i que quan estigui acabada aquesta instal·lació doncs donarà suport i donarà cabuda a moltes més estades.

Així també ho confiem nosaltres, per tant, en farem el seguiment preceptiu.

També en aquest sentit, vostè mencionava abans que s'estan fent altres iniciatives per estimular justament un bon desplegament de tots els recursos d'aquest Centre de Tecnificació d'Ordino. Però bé, m'agradaria també conèixer de primera mà si es donarà sentit total a aquesta instal·lació per als usos que pertocuen, que són temes esportius, no pas musicals, per bé que el seu ministeri inclogui ambdós. Això m'agradaria saber-ho. I ja per acabar també, vostè mencionava aquest programa de l'Andorra Stage Country, també un programa que al meu entendre no surt pas del Ministeri d'Esports

sinó que és Andorra Turisme el que se'n fa càrrec. Podria explicar-ne la seva justificació si us plau?

Gràcies Sr. síndic.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, primer de tot tranquil·litzar...

El Sr. síndic general:

... Si em permet Sra. ministra...

Sra. ministra, té la paraula.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies Sr. síndic.

Estigui tranquil que no hi haurà més aules de música al Centre de tecnificació i la dedicació serà total pel món de l'esport.

Pel que fa, és simplement transversalitat entre ministeris i és una ajuda que es fa conjunta amb el Ministeri de Turisme. Vull dir que, contràriament qui fa la producció turística i qui té tots els canals de comunicació, en aquest cas és Andorra Turisme, i per això confiem en ells com perquè puguin fer la difusió la màxima difusió del que podem oferir entre el Centre de tecnificació i altres llocs esportius que tenim a tot el país. No només es fa al Centre de tecnificació, eh?, també tenim rutes cicloturistes i altres coses.

En un comentari que m'ha fet anteriorment, si al Centre de tecnificació com és que havien tret alguna de les zones que anaven dedicades al centre d'alt rendiment, és que durant aquesta última legislatura ens hem donat compte que realment l'alçada d'Ordino no és l'alçada idònia per poder captar esportistes d'alt rendiment. De fet, segons el *Consejo Superior del Deporte* l'altitud moderada de 1.500-2.500 és l'altitud adequada per poder fer aquestes estades i, simplement per això potser s'ha fet una mica de canvi d'orientació del Centre de tecnificació, ja no serà un centre d'alt rendiment sinó que serà un centre de tecnificació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Jo només voldria demanar a la Sra. ministra: quan preveu que el Centre de Tecnificació d'Ordino estigui acabat definitivament?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies. Sra. ministra.

La Sra. Olga Gelabert:

Gràcies.

De fet, comptem que pel mes de juliol o agost, jo vull comptar que al mes de setembre ja tindrem totes les instal·lacions acabades.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la següent pregunta presentada:

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 d'abril del 2015, relativa a la liquidació de comptes d'Andorra Turisme.

Fou registrada amb el número 435 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, com per tots és conegut i no desvetllem cap secret, tot el que genera la indústria del turisme a Andorra és un fet generador d'altíssima importància, motiu pel qual a l'any 2005 ja es parlava de la creació d'Andorra Turisme i de tot el que està portant a terme, cosa que celebrem, com no pot ser d'altra forma.

Malgrat això amb la liquidació de despeses que recentment ens han fet arribar als consellers, d'un total de despeses en el compte de pèrdues i guanys de 18.254.671 euros, en una sola partida d'aquests 18 milions parlem de 14.685.196 euros, sense aportar cap mena de detall al respecte malgrat diuen el compte de pèrdues i guanys d'Andorra Turisme, SAU que en la nota 16B hi haurà més informació. Consultada, o no, la 16B l'única informació que hi ha addicional és que inclou les despeses relatives a les campanyes publicitàries, patrocinis i

esdeveniments necessaris per comunicar la marca Andorra a l'exterior i la realització de la promoció turística per atreure visitants al nostre país.

Vist això demano al Govern: si ens poden explicar amb tot detall totes les despeses que no es desglossen en aquesta partida de 14.685.196 euros que detalla en aquesta nota 16B de la Memòria de la liquidació de comptes d'Andorra Turisme SAU?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Francesc Camp.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc dir-li Sr. Naudi que coincideixo plenament amb vostè que el desglossament de l'epígraf "*Consum de mercaderies, matèries primeres i altres materials*" del compte de pèrdues i guanys per l'exercici 2014 d'Andorra Turisme és insuficient, atès l'import elevat del mateix, però crec que té una justificació molt senzilla d'entendre.

A l'article 2 de la Llei d'Andorra Turisme es menciona que l'actuació de la societat es desenvolupa d'acord amb les normes de dret privat, així, en aplicació d'aquest article, la comptabilitat de la societat es regeix pel Pla general de comptabilitat privada d'Andorra. Com a tal, a l'aplicar els criteris comptables per elaborar el compte de pèrdues i guanys ens trobem que la majoria de l'activitat de la societat i concretament la despesa que es deriva d'aquesta activitat s'ha de comptabilitzar en l'epígraf "*Consum de mercaderies, matèries primeres i altres materials*", i la norma tècnica d'elaboració dels comptes anuals no ofereix la possibilitat de desglossar aquest epígraf en més sub-epígrafs.

No obstant, Andorra Turisme sí que internament fa un seguiment financer molt més detallat de la seva activitat al llarg de l'any a fi de fer un seguiment de la liquidació del pressupost, per exemple, de gestionar les puntes negatives de tresoreria, de pagar als proveïdors en els terminis més breus possibles, de reconduir partides pressupostàries en el cas que algunes accions no es duguin a terme, etc., etc.

I a continuació li detallaré en un primer desglossament per no fer-ho massa llarg, si després considera que ens hem d'allargar més o vol més detall serà un plaer detallar més a fons aquestes partides, però a un primer nivell hi hauria les següents partides dins d'aquests 14.685.000 euros.

Pel que fa a patrocinis d'esdeveniments: 6.839.000 euros, -ho estic arrodonint, eh?-, campanyes de comunicació: 5.820.000 euros; acció comercial: 1.382.000 euros; fires: 432.000 euros; material de promoció: 154.000 euros i, altres despeses: 56.000 euros.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, el Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre. Li agraeixo l'exposat i l'explicació que ens acaba de brindar i celebri que coincideixi en què és breu i massa escarida en una sola partida d'un pressupost de... perdó, d'una liquidació de despeses de 18 milions en una sola línia posar-n'hi 14.

D'acord, vostè diu que l'article 2 de la Llei de creació d'Andorra Turisme diu el que diu. També vull entendre que com a societat participada 100% per l'Estat, per tant, estem parlant de diners públics al 100% també s'haurien de regir per la Llei general de finances públiques.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, efectivament Sr. Naudi ens hi regim, ens hi regim per la part pressupostària, per la part de seguiment pressupostari que ens fa la Intervenció general del Departament de Finances. Ens hi regim i el pressupost Andorra Turisme, el pressupost a nivell comptable segueix el Pla general comptable que segueixen totes les societats públiques que també segueix el Govern d'Andorra.

També li diria que amb el pressupost que es va aprovar al setembre, que es va aprovar pel Consell General a finals d'any però sí prèviament que ja va passar pel Govern al setembre del 2014 ja hi ha aquest desglossament, aquest desglossament una mica més afinat, una mica més detallat que no pas amb el compte de pèrdues i guanys del que parlem avui, perquè aquest justament ens permet més

desglossar el pressupost a nivell de comptabilitat pública que no pas aquest compte de pèrdues i guanys.

I només per tornar a aquest compte de pèrdues i guanys dir-li que sí que és cert que el Pla general comptable privat diu que es pot desglossar aquesta partida però pel que fa a la despesa i pel que fa al consum, millor dit, al consum de diferents mercaderies, etc., etc., però després pel que fa també a les existències. Aquí Andorra Turisme la majoria de despesa que fa d'activitats són serveis, no té producte, no ven producte amb el qual no hi ha una comptabilització d'existències en aquest sentit per això només ens limitem amb aquest compte de pèrdues i guanys a posar-hi aquesta única línia.

I repeteixo, el desglossament hi és, el desglossament que li he dit ara i més enllà d'aquest, hi és al pressupost i a la liquidació de pressupost de cada any.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. conseller teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Moltes gràcies Sr. ministre. Gràcies per tots els aclariments.

Sens dubte farem el seguiment pertinent del desglossament que especifica, però sí que li avanço que mirarem i segur que està desglossat amb tota mena de detall amb què es destinen, que segur que es fa molt bé tots aquests diners que mencionava dels 14 milions.

Malgrat això sí que m'agradaria saber d'aquest volum de 18 milions d'euros de despesa, com esmenta el Tribunal de Comptes en els seus dos darrers informes, es parla de què la signatura del senyor gerent de la societat, sovint no està mancomunada amb alguns dels pagaments.

No obstant, vostès manifesten en una nota d'al·legacions que presenten al Tribunal de Comptes que vostès al 2012 van signar un protocol en virtut del qual els pagaments per sota de 100.000 euros, -100.000 euros públics-, han decidit, i també diuen que no comparteixen el criteri del Tribunal de Comptes, que els pugui signar el senyor gerent de forma unilateral. Bé, això ens suscita que segur que no ho fan en cap altra mena de motivació, que com diuen en aquella al·legació per agilitzar i no ser burocràtics, també li vull dir que per pagaments de

99.999 euros, jo crec que el Sr. gerent l'ha d'anar a buscar en el seu despatx i fer-li signar el xec, perquè en molts xecs de 99.999 euros fan molts diners, que entenc que no els signen.

Amb això el que li vull demanar és: signen molts pagaments d'aquests 18 milions d'euros amb una firma no mancomunada? I voldríem saber el volum de tots aquests pagaments no mancomunats.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

El volum dins d'aquest moment no el tinc aquí, i com a tal no li puc contestar detalladament, però sí que li puc dir que efectivament el gruix dels pagaments són de menys de 100.000 euros. Pagaments de més de 100.000 euros n'hi ha, però no li puc donar una xifra ni un percentatge, però està clar que el gruix és de menys de 100.000 euros.

Com bé ha dit vostè, és un tema de partiment perquè s'entén que la persona que hauria de mancomunar, firmar amb el gerent seria el mateix. Jo ho faig pels pagaments de més de 100.000 euros. I també dir-li que pels pagaments de menys de 5000 euros, que no sé si això ho ha pogut veure o no, també tenen potestat, tenen firma els directors d'àrees dins d'Andorra Turisme. De totes formes, més enllà del criteri de partiment, dir-li que el que sí que vam establir des del 2013, a part de l'auditoria del Tribunal de Comptes i del seguiment que fa acurat la Intervenció General pel que fa els comptes d'Andorra Turisme, voluntàriament vam considerar des del consell d'administració de fer una auditoria prèvia a la del Tribunal de Comptes per aprovar els comptes. Una auditoria que feia una empresa privada, evidentment. Vull dir que el control hi és Sr. Naudi encara que no hi hagi aquesta mancomunació per menys de 100.000 euros, a posteriori des del 2013 es fa una auditoria privada cada any dels comptes, i entenem que amb aquests controls, -auditoria privada, auditoria del Tribunal de Comptes, seguiment de la Intervenció General-, crec que és prou suficient, suficientment significatiu com per estar tranquils que la gestió financera d'aquesta empresa s'està portant de forma correcta, de forma transparent i correcta, sense cap tipus de problema.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic, moltes gràcies Sr. ministre. I segur que no pot ser d'una altra forma de la que vostè explica i si bé igual que li manifestàvem que mirarem en detall, com no pot ser d'altra forma, entenem que tothom ha de tenir dret a saber com s'inverteix amb promoció turística de la nostra marca per atreure visitants. Aquests milions d'euros del quals estàvem parlant, també entengui que representa per nosaltres, malgrat no tenim cap dubte de tot això que explica en relació a la firma mancomunada, que ho acaba de mencionar són molts. Perquè més de 100.000 euros se'n fan pocs. Vostè diu que es fa amb tota mena de rigor, no en tenim cap dubte, però evidentment entengui que farem un seguiment i li demanarem informació al respecte.

Dit això, ha mencionat una auditoria, però si no recordo malament i si és així li demano si us plau que em corregeixi. En l'informe que hem rebut, no hi ha adjunta cap auditoria de cap firma privada del Principat d'Andorra. Malgrat en l'última nota de l'informe del Tribunal de Comptes els hi fa el mateix recordatori a nivell de l'auditoria, en les seves al·legacions es limiten a contestar que sí que han fet una auditoria. Esmenta l'empresa que l'ha fet però segueixen sense adjuntar aquesta auditoria.

Ens pot aclarir alguna cosa al respecte Sr. ministre?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre té la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

No el que entenc és que si no l'adjuntem és perquè tampoc estem obligats a fer-ho. En tot cas, a veure, aquesta auditoria existeix i hi és, i si la volen consultar no en tenim cap inconvenient. Repeteixo és més per ús intern per tenir clar que justament s'estan fent bé les coses i seqüencialment sempre es fa abans de la del Tribunal de Comptes perquè justament si hi hagués alguna cosa doncs poder-ho

rectificar abans de què arribi el Tribunal de Comptes a fer la seva.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Carles Naudi.

El Sr. Carles Naudi:

Entenc que no en tinguin obligació, però entengui vostè que li demanem explicacions quan es tracten de fons públics, de fons de tots.

Abans em deia que sense cap mena de dubte ens podien fer el desglossament de totes les partides, despeses i ara li demanaria que em respongués a la següent pregunta en relació amb el que inverteix Andorra Turisme els diners per promocionar la nostra marca i atreure visitants.

Com vostè sap, la setmana passada va començar la fira universal, l'Expo de Milan, que durarà aproximadament cinc o sis mesos, vostè segur que en té més coneixement que nosaltres. Andorra ha participat en diverses expos, en aquest cas estem parlant d'una expo universal, és a dir la que té més aflluència a nivell de visitants perquè és la de major impacte en la que hi participen més països, i ens demanem què els ha aportat, sabedors del cost que han representat expos anteriors, -la de Zaragoza, Sevilla-, en les quals Andorra hi ha participat en condicions molt avantatjoses. Com és que en la darrera fira que es fa a Europa durant els propers i molts anys, en un entorn en el que necessitem establir bons eixos de diplomàcia, vostè sap que se celebra el dia del país tal, del país qua, l en el qual el nostre comissari podria fer....vol que pari Sr. ministre....

El Sr. síndic general:

Si us plau....

El Sr. Carles Naudi:

Aleshores, la nostra pregunta va: Què els ha aportat a decidir no participar a una fira, a una expo universal a Itàlia, en un país pràcticament veí on tindrem la presència de tots els caps d'Estat, perquè recordo que una fira universal hi participen els caps d'Estat, no només els ministres on podríem establir molt bones relacions, on podríem presentar la nostra marca, la nostra gastronomia, totes les bondats del nostre país a més de 20 milions de visitants, a un

cost deixi'm dir-li si es repeteix el de les altres edicions equivalent al del Circ del Sol?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Jo no sé si el Sr. ministre desitja contestar.....el que passa que aquesta pregunta o repregunta última s'aparta totalment de l'objecte de la pregunta, i aleshores en fi....no sé si el ministre vol dir alguna cosa...

Teniu la paraula.

El Sr. Francesc Camp:

Gràcies Sr. síndic.

Sí contestaré breument. A veure, tenim un pressupost important, no cal dir-ho, el vam doblar al 2011 i de moment mantenim aquest increment. Però hi ha unes prioritats, unes prioritats estratègiques que fan que centrem l'esforç d'accions de turisme amb tres potes. Una pota de campanyes de comunicació al llarg de l'any, per comunicar, comercialitzar tota l'oferta del país, això és així. Després tenim una pota d'esdeveniments, d'esdeveniments que fem al país, sobretot. Esdeveniments al llarg de tot l'any, esdeveniments que creguem que alguns ens aporten molt a nivell de marca, a nivell de coneixement del que és l'oferta, la marca Andorra fora d'Andorra, sobretot pels esdeveniments esportius d'hivern: copes del món d'esquí, copes del món de free ride, etc., etc., tot el que són les copes del món, els campionats del món que es fan aquí a Andorra. També ho farem conjuntament amb la seva parròquia aquest estiu, el campionat del món de BTT, que també ens aportarà molta part de visitants, ens aportarà també molt a nivell de notorietat. I una tercera pota, que és la part més comercial, la part d'acció comercial per intentar que el tour-operació internacional i també a través de les fires vàries que podem anar, puguem fer venir turistes en aquest país.

És un tema de prioritats, una fira d'aquestes, una exposició d'aquestes val molts diners. Jo no tinc els preus de la fira, de l'expo de Milan, però no crec que estiguéssim parlant menys d'un milió d'euros, no ho crec. Llavors entenem Sr. Naudi que aquí és un tema de prioritats, llavors nosaltres tenim clar quin ha de ser el model de captació de turistes a Andorra amb aquestes tres potes que li he explicat i com a tal, els diners que tenim els dediquem a aquests tres esforços. Si tinguéssim més diners, ens ho podríem plantejar però crec que el que estem fent aquí a Andorra, també a nivell d'esdeveniments com ha dit vostè el Cirque du Soleil, ja ens aporten molt. I bé

aquesta és la nostra línia de fet. Per això ho hem desestimat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una darrera repregunta, Sr. conseller.

El Sr. Carles Naudi:

Bé gràcies per l'explicació. Lamento que hagi dit, i gràcies per contestar malgrat el Sr. síndic diu que no estava dins del cos la pregunta, que no tenen...

El Sr. síndic general:

És que no estava dins del cos de la pregunta!

El Sr. Carles Naudi:

Per això li agraeixo la pregunta Sr. síndic.

Tenia més coses a comentar-li, ho farem en futures sessions. Però, només m'agradaria saber quin pressupost d'aquests 18 milions de despeses dediquen a la promoció del nostre país, de la nostra marca a nivell de xarxes socials? Perquè ens crida molt l'atenció veure que en les xarxes socials de les quals l'abast és mundial, l'ús de les quals és molt fàcil de fer segurament per tècnics subcontractats o inclús pel personal que en té de molt ben qualificat en el seu departament, a Andorra Turisme, perdó. Com és que en aquells idiomes en els quals podríem arribar més enllà de l'Ebre, en aquells perfils ja siguin en anglès, en castellà o en francès, junts no sumem ni tant sols 400 seguidors? És a dir no estem fent entenc, la feina. És més, des del setembre de l'any passat fins a l'abril d'aquest any, una cosa tan senzilla que ens pot servir dia a dia com s'està fent amb el perfil català d'Andorra *World* no s'ha fet cap mena, cap mena de *twit*, més que eventualment algun *retwit* d'algun establiment hotelier privat.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Si voleu contestar, però torno a fer la mateixa reflexió que abans. Sr. ministre.

El Sr. Francesc Camp:

Molt ràpidament.

A veure no tinc tampoc el desglossament aquí del pressupost dedicat exclusivament a xarxes socials. El

que sí li puc dir és que el 40%, el 40 i escaig % del pressupost d'Andorra Turisme de campanyes se'n va en accions online en general, accions online. Quan vam arribar al 2011, era el 0% o una mica més del 0, el 0,1 potser. Llavors aquí hi ha hagut un impuls molt decidit de potenciar Andorra a internet i evidentment també a les xarxes socials. Sí que és cert que es pot ser proactius del que s'és a les xarxes socials, de fet ja hi estem treballant, i pel que fa als comptes a *twitter* concretament nosaltres tots els *twits* que fem o tots els posts que podem posar a *facebook* els posem al compte en català però també amb altres idiomes. Els altres idiomes els hem agafat perquè no ens els agafi ningú a nivell de nom, a nivell de compte, però els posts que fem en altres idiomes ja sigui castellà, anglès, francès, els fem tots al mateix compte també per un tema de què és més fàcil aconseguir seguidors d'un sol compte que no pas tenir varis comptes on difícilment podrem aconseguir quan fas campanyes, quan redirigeixes a través de links comunicacions que se'n vagin a diversos comptes. El fet de tenir els altres comptes és cert que hi ha pocs seguidors però, repeteixo, és per reservar aquest nom i tenir-lo nosaltres i no és per la voluntat de fer accions de xarxes socials en aquests comptes que en principi són per altres idiomes.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Passem doncs a la següent pregunta presentada:

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa als efectius del Cos de Policia.

Fou registrada amb el número 437 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Carine Montaner. Teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Tenint en compte la importància del Cos de Policia per a la seguretat ciutadana i que el dia 20 de maig és l'últim dia per presentar les demandes de prejubilació abans que entri en vigor la Llei qualificada de regulació de les pensions dels funcionaris, pregunto:

Quina és la situació del Cos de Policia després de les recents jubilacions, quantes demandes de prejubilació podrien haver-hi abans del dia 20 de maig i quan es pensen cobrir les baixes per tal d'assegurar el bon funcionament del servei d'ordre?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, tal com assenyaleu en la vostra pregunta, Sra. Montaner, d'ençà de l'1 de gener d'enguany fins al dia d'avui, dotze membres del Cos de Policia i, en concret, sis comandaments i sis agents, han fet efectiu el seu dret de prejubilarse. A aquests dotze efectius cal sumar-hi tres altres vacants que s'han materialitzat entretant i que obeeixen al fet que dos agents han guanyat en virtut d'un concurs intern una nova plaça al Departament de Prevenció i Extinció d'Incendis i Salvaments i al Gabinet Jurídic del Govern, mentre que un tercer agent ha estat declarat en situació de reforma i està adscrit actualment al Cos de Policia com a administratiu.

Per tant, a hores d'ara hi ha quinze places vacants d'agents de Policia. I per donar resposta concreta a una de les vostres tres preguntes, us faig saber que fins al dia d'avui, ni el Cos de Policia ni el Ministeri de Justícia i Interior tenen constància escrita ni informació verbal que hi hagi altres agents que es vulguin prejubilarse en els propers dies o mesos.

Aquestes quinze vacants que he esmentat es corresponen al 6% de la plantilla global del Cos, i fan que actualment el Cos de Policia compti amb 229 efectius en lloc de 244 efectius. Però també són 13 efectius més que els que tenia el Cos abans de les incorporacions que van tenir lloc com a conseqüència del darrer concurs extern de provisió de places vacants que va tirar endavant el Govern anterior a proposta meua, a saber 216 efectius. Uns efectius amb els quals el Cos de Policia va poder assumir les funcions que té encomanades i va poder garantir convenientment la seguretat ciutadana durant més de tres anys. Per tant, si bé el funcionament òptim del Cos fa necessari cobrir les quinze vacants existents, no és menys cert que mentre això no es materialitzi la situació operativa no ha de ser motiu de preocupació, i la Policia disposa dels recursos humans suficients per endegar la missió que li és pròpia i seguir garantint les altes

cotes de seguretat pública que ens caracteritzen com a país.

Dit això, la voluntat del Govern i del Ministeri de Justícia i Interior és de cobrir aquestes places vacants si és possible abans que finalitzi aquest any, d'acord amb l'aposta que ja vam evidenciar la legislatura precedent de dotar el Cos de Policia dels mitjans humans i materials necessaris. Tot plegat, però, un cop finalitzi el concurs per a la provisió de les places vacants de comandament per promoció interna que ahir mateix el Govern va aprovar, i que concerneixen set places d'oficial, tres places de sotsoficial i quinze places de caporal, atès que la cobertura d'aquestes places de comandament és a hores d'ara molt més urgent i prioritària per al bon funcionament del Cos.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Moltíssimes gràcies Sr. síndic.

Celebro que s'hagi obert aquesta convocatòria de promoció interna dins del Cos de la Policia. Doncs, comptem 25 places obertes, 25 places obertes. Sembla que aquesta reorganització del Cos de la Policia s'ha fet amb marxa forçada d'alguna manera, és a dir, pocs dies abans de l'entrada en vigor de la Llei de regulació de les pensions dels funcionaris. Tenint en compte el contingut de la Llei que té un caràcter retroactiu i que rebaixa de manera bastant dràstica per alguns col·lectius les condicions de jubilacions del funcionariat i que toca de ple, segons alguns juristes, el principi de confiança legítima reconegut per a la jurisprudència del Tribunal Europeu dels Drets Humans, crec que s'hauria pogut anticipar una miqueta aquest fet i presentar un pla de reorganització del Cos de la Policia amb temps.

Recordo que estem parlant de substitució de persones molt professionals, amb moltíssima experiència i amb un càrrec de comandament. De passar, entenc, d'agent a un càrrec de comandament, és a dir caporal, etc., no és tant evident i s'han de fer formacions.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Com vostè diu Sra. Montaner, aquest concurs de promoció interna, que no se n'havia fet cap des de l'any 2008 i que per tant doncs augura bones perspectives de carrera professional a molts agents de policia que fa molts anys que fa que són agents rasos de policia i que per tant volen tenir perspectives de creixement professional és una bona notícia i com vostè diu afecta a 25 places.

Com vostè pot comprendre la infraestructura i el bon funcionament del Cos requereix que les coses es facin d'una forma pautada i cada cosa en el seu temps. Per tant, doncs, com li deia primer del que es tracta és de tirar endavant aquest concurs per cobrir aquestes places de comandament que és una prioritat per davant de l'altre concurs que no es poden fer de forma concomitant i que es farà tant bon punt finalitzi aquest concurs.

Vostè ha parlat també d'una reorganització a marxes forçades. Bé, la reorganització que s'ha fet en l'estructura orgànica del Cos de Policia obeeix al fet que encetem una nova legislatura. Per tant no és a marxes forçades, és el que convenia fer. Quan s'inicia una nova legislatura és normal que es replantegi l'estructura orgànica d'un Cos, i un cop es replantegi aquesta estructura orgànica doncs s'hi posen les persones pertinents als llocs que corresponen i concretament als llocs de comandament.

Pel que fa a la referència que vostè ha fet al principi de confiança legítima respecte de la Llei de creació i regulació del pla de pensions de la funció pública crec que és un debat que no ens correspon tenir en aquest Consell General sinó que així ho dirimiran els tribunals en el seu moment arran de les demandes que hagin formulat les persones interessades. Però bé, val la pena treure a col·lació avui que precisament ahir el Tribunal Constitucional va dictar una sentència en què estimava parcialment un recurs d'empara formulat però l'estimava molt parcialment. Per tant doncs de moment aquelles resolucions judicials que tenim sobre la taula en cap cas, -i dic de moment-, posen en dubte la legalitat i la constitucionalitat de la Llei que va aprovar aquesta Cambra durant la darrera legislatura pel que fa als complements de jubilació dels funcionaris.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre.

Suposo que entre el procés de selecció d'aquests agents per ocupar els càrrecs de comandament i la formació d'aquesta gent, de la gent, jo crec que passaran uns dies o uns mesos.

Em podria informar, si us plau, del calendari que heu previst per dur a terme d'una banda el procés de selecció i d'altra banda la formació dels agents.

Entenc que la formació dels agents al comandament es farà a fora del país, que aquí no tenim cap escola de comandament, aquí a Andorra.

Doncs a mi m'agradaria saber una mica, quan temps trigarà aquest procés de selecció i quan temps duraran aquestes formacions.

Moltíssimes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies, Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Sí.

Estem parlant de concursos de promoció interna, i per tant, doncs en aquest cas, les disposicions de la Llei qualificada del Cos de Policia estableixen que el període de selecció, o en tot cas, que el període de formació posterior a la selecció sigui més reduït en el cas dels agents de policia que entren mitjançant el procés selectiu d'ingrés.

En qualsevol cas el calendari, ara no li puc donar les dades exactes, perquè no les tinc a disposició, però més o menys els processos de selecció se celebraran en el decurs del mes de juny, per tant, de forma relativament immediata. Evidentment hem de donar un temps prudencial als agents de policia perquè també puguin preparar aquest procés de selecció i els concursos d'oposició que es duran a terme, i posteriorment, es durà a terme la formació que normalment s'escola durant un termini aproximat de sis mesos. Per tant, no és un termini tan llarg com en el cas dels agents que accedeixen al Cos mitjançant el procés selectiu d'ingrés i això permetrà molt probablement que abans que finalitzi l'any i per tant, en el moment en què ja cobriríem les places mitjançant el procediment selectiu d'ingrés vacants que hi ha a hores d'ara, tots els comandaments que estiguin plenament operatius i als seus llocs de feina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

La Sra. Carine Montaner:

Sí, Sr. síndic...

El Sr. síndic general:

Sra. consellera...

La Sra. Carine Montaner:

Sí.

Gràcies Sr. síndic.

El que em preocupa, són els esdeveniments de cara a l'estiu: tenim la Volta d'Espanya, tenim el Cirque du Soleil, tenim el Mundial de montain bike i trial de la Massana... Entenc que clar, aquests agents si s'han de formar durant sis mesos fora, el Cos de Policia no serà operatiu al 100%. Per cobrir la seguretat d'aquests esdeveniments.

Doncs us pregunto: Penseu realment que el cost de la policia podrà cobrir aquests esdeveniments de forma eficient?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Xavier Espot:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Amb tota probabilitat és molt possible que durant els dos mesos d'estiu, o en tot cas, segurament durant el mes d'agost no es pugui dur a terme aquesta formació, o en tot cas, no es faria la formació de tots els agents al mateix temps, no? I per tant, no hi ha cap risc que això comprometi el bon funcionament del cos en uns moments o en uns mesos... els d'estiu que com vostè diu hi ha esdeveniments importants que requereixen la intervenció i la participació de la policia.

De tota manera, vull transmetre-li absoluta tranquil·litat en el sentit que ens organitzarem de tal forma que el que primi sempre sigui el bon funcionament i l'interès públic i l'interès general del Cos i evidentment doncs que quedin degudament garantides la seguretat pública i la seguretat

ciudadana, i per tant, doncs, l'organització tant dels processos de selecció com de les formacions posteriors s'adaptaran a aquests principis prioritaris que li he esmentat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Vol tornar a repreguntar...

La Sra. Carine Montaner:

No, no tinc cap pregunta.

El Sr. síndic general:

No...

Bé, doncs passem a la següent pregunta:

14. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al cost de la nova organització ministerial.

Fou registrada amb el número 438 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 13/2015 del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa. Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 1 d'abril juraven el seu càrrec 9 ministres i un secretari d'Estat.

Uns dies més tard, el divendres 24 d'abril jurava el seu càrrec la ministra de Cultura, Joventut i Esports i els cinc secretaris d'Estat adscrits al mateix cap de Govern i als ministeris de Salut, Benestar i Ocupació; de Turisme i Comerç; i d'Administració Pública, Transports i Telecomunicacions.

Addicionalment, el mateix cap de Govern, el Sr. Toni Martí ha anunciat que no ha tancat encara el nombre de secretaries d'estat que pensa designar. I

mentrestant, ahir mateix en el BOPA veiem noves designacions i nomenaments de directors.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: Pot informar Govern del nombre de ministres, secretaris d'Estat i directors nomenats, així com el salari brut global respectiu de l'exercici 2014 i l'exercici 2015 i, en cas de produir-se un augment, com es pensa finançar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

A veure si tinc la sort Sr. Costa de tenir la mateixa sort que la Sra. Gelabert i em felicita després de la contesta.

(Se senten rialles)

Al final de l'anterior legislatura el Govern constava de 8 ministres, 3 secretaris d'Estat, 31 directors i 10 directors adjunts.

Actualment consta de 10 ministres, 7 secretaris d'Estat, 29 directors i 9 directors adjunts. S'ha incrementat el nombre de ministres i secretaris d'Estat i s'ha reduït el nombre de directors i de directors adjunts.

El Sr. conseller em demana el salari brut global d'aquests càrrecs per a l'exercici 2015 i 2014. Vist però, que a l'anterior mandat del Govern es va acabar el març del 2015 i el nou mandat ha començat a l'abril de 2015, crec que és millor que fem, -és el mateix-, que fem la comparativa en termes mensuals i no en termes d'exercici pressupostari, si li convé, Sr. conseller.

Així doncs, el salari brut mensual, brut mensual global dels càrrecs que em demana se situava en l'anterior legislatura a 238.000 euros, mentre que en aquesta legislatura se situa en 245.778,56 euros.

Efectivament hi ha un increment, doncs, per a arrodonir-ho de 7.000 euros mensuals que podríem considerar que es tracta pràcticament del mateix volum. Que es finança de dues maneres següents, -perquè vostè també m'ho demana-, pel que fa als directors i directors adjunts, si el capítol 1 actual no fos suficient, es tracta d'un capítol ampliable amb càrrec a d'altres partides sense augment de la despesa ni de l'endeutament. Però aquesta ampliació no serà necessària perquè el capítol 1, disposa de marge per assumir l'augment de la despesa.

Pel que fa als càrrecs estrictament polítics, és a dir secretaris d'Estat i ministres i cap de Govern. S'ha de cobrir l'augment de despesa per via d'una transferència dins del mateix ministeri ja sigui provinent del capítol 1, del capítol 2, o també del capítol 4. Ara bé, sempre i quan no es tracti de transferències nominatives.

Però insisteixo, en tractar-se d'un augment poc significatiu, feia referència a 9.000 euros, recordo... 7.000 euros! Perquè li dono moltes xifres, potser que tingui temps a apuntar-les, 238.000 euros i 245.000 euros de l'exercici anterior i de l'exercici actual, penso que no serà, -bé, n'estic convençut-, no serà necessari recórrer a aquestes transferències.

Moltes gràcies, Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern per aquests aclariments.

És bo saber que la pujada, -tot i que hi ha sigut-, és una pujada sostenible, ara bé, també m'agradaria saber, -perquè vostè ho anunciava així anteriorment i encara no ha esdevingut-, si realment aquestes xifres, i aquests nomenaments i aquests posicionaments en cadascuna de les categories, tant de ministeris, com secretaries d'Estat, com directors i directors adjunts, vostè ja ha tancat la llista, o farà allò al que ja ens té acostumats de la legislatura anterior, a mesura que vagin passant els dies i els mesos, d'anar nomenant noves persones en aquest àmbit. Com ja li dic, ja va passar en la legislatura passada, va començar vostè amb 7 ministres i va acabar amb 9! No, perquè li van dimitir, però va tenir en algun moment 9 ministres a la seva legislatura.

Una altra cosa, això és el que voldríem saber... ja que vostè mateix ha anunciat i ja va dir públicament que el nombre de secretaris d'Estat, per exemple, encara no està clos.

Dit això, doncs també vull recordar unes simpàtiques paraules, permetin-m'ho, que durant la darrera campanya electoral, arrel de la nostra voluntat de Liberals d'Andorra pel consens i per parlar, i per una mica, poder argumentar i posar en comú les posicions dels diferents col·lectius, parlàvem de fer taules i vostè de manera un pèl sorneguera, -si m'ho permet-, va dir que amb tantes taules que volíem fer els liberals doncs, potser els oficis tradicionals que

tant vostès com nosaltres defensàvem en el programa, com a mínim el de la fusteria en podria sortir ben parat. Doncs jo li diria que potser entre les nostres taules i les seves cadires, els fusters poden estar tranquils.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern...

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, és una contesta... amb vostè em sembla que en faré més d'una... me'n farà més d'una de pregunta i de contesta, en tot cas, ho vaig dir de forma humorística, i el terme exacte de les taules, va ser que faríem pujar el PIB dels fusters. Va ser això.

(Se senten rialles)

I després parlarem, amb tota... li ho dic amb tota simpatia, eh? de què li agraeixo, no m'ha de felicitar però almenys ha dit que és bastant sostenible, el que faig, no?

Després li explicaré, fixi's bé si és sostenible perquè a la pregunta farem un comparatiu de tot plegat...

Ara, anant al moll de la seva dúplica, és cert, és cert i a demés vaig dir-ho, que el nombre de secretaris d'Estat encara no està acabat, i pot haver-hi necessàriament potser, -o no necessàriament-, més secretaris d'Estat, però no penso que això faci pujar a partida, tampoc li desvetllaré com ho penso fer, avui... Però el que tinc pensat seria que el secretari d'Estat pogués estar substituït per un altre secretari d'Estat que ja hi és, i potser d'altres persones que també, en definitiva, no venien a augmentar la nòmina, perquè ja fan part de l'Administració, no?

I en tot cas, com que seguint una mica el que feia el Sr. Naudi, és veritat que quan ho tingui acabat del tot, pujarà una mica més que 7.000 euros. Però torno al sostenible.

Miri, recordi que li he dit que secretaris d'Estat, directors, directors adjunts, ministres, 245.000 euros. Govern liberal, no hi havien tants secretaris d'Estat, però estaven més ben pagats. Pujava mensualment 298.000 euros, i han passat 7 anys! Per donar-li una dada. Jo tampoc no voldria ser mal educat. Els secretaris d'Estat de l'època, del govern liberal, seré cautelós i no diré quant cobrava un secretari d'Estat més que el que cobra actualment el cap de Govern. I ara he de dir alguns per millor transparència, que es porta molt, perquè sinó el Sr. Pere López em dirà: és

que hem de fer una llei de transparència, que se sàpiga tot. Doncs, miri, el sou d'un ministre actual, em perdonaran els companys és de 5.103 euros, el sou d'un ministre del Partit Socialista SDP era de 5.613 euros, i el sou d'un ministre a l'època dels liberals, ja que passem dels 5, era de 6.376 euros. El meu sou, que també s'ha de fer públic, solament faltaria, brut, s'ha de descomptar un 5%, 5.942 euros. L'anterior cap de Govern, i no el cito, 6.603 euros i l'anterior anterior cap de Govern 7.504 euros.

Li dic això perquè és veritat que mirem de contenir la despesa, perquè vostè en feia referència, no estem passant bons moments. De cap de les maneres volent dir això no vull dir que els anteriors caps de govern o anteriors ministres no s'ho mereixien. Eren d'altres èpoques. La seva pregunta és molt raonable que me la faci, i jo li contestaré amb tota tranquil·litat. És veritat que de 7.000 euros s'hi haurà d'afegir encara segurament, perquè encara que hi hagi secretaris d'Estat que facin part de l'Administració, no deixa de ser que es comptabilitzen, com vostè m'ho demana i doncs, pujaria. Em sembla que és això el que li volia fer com a complement d'informació, i esperant que ja tindrem ocasió que algun dia em felicitin per aquesta contenció sostenible.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

En el torn de les repreguntes, Sr. Ferran Costa, després Sr. Pere López.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern per les seves explicacions. Penso que són unes explicacions per altra banda, aquesta comparativa que vostè ens feia amb els sous anteriors, d'anteriors ministres i de secretaris d'Estat de legislatures anteriors, penso que lògiques de sentit comú. Van ser vostès mateixos els que van promulgar aquesta Llei de contenció de la despesa pública. Penso que no hagués estat acceptat de cap de les maneres, exigir als tercers que facin un esforç en aquests sous més alts, i que no s'apliquin en els mateixos representats escollits pel poble.

Per tant, penso que és una raó pura i de sentit comú el fet que aquesta contenció s'apliqui transversalment a totes les parts afectades, amb la qual cosa en aquí hauríem d'estar completament d'acord.

Per altra banda, permeti'm també que li digui, penso que és un pèl paradoxal, o si més inclús, potser agosarat, doncs, anar-se a remuntar als números dels anteriors governs liberals. I li ho dic perquè si jo miro

els meus companys de bancada, cap dels 8 estàvem en cap d'aquells governs liberals. En canvi, si miro cap aquella zona de l'hemicicle, veig molts companys que estaven ens aquells governs liberals. Per tant, si vostè vol demanar explicacions de per què en aquella època, aquelles persones tenien aquells sous, potser les haurà d'adreçar o a vostè mateix o a companys de la seva bancada demòcrata. Però no pas a nosaltres 8, que nosaltres hem estat uns simples fidels seguidors d'una ideologia de la qual estem convençuts que és la millor per aquest país.

La qual cosa, permeti'm que li digui, que no és una pregunta, una observació que ens ha de fer veure a nosaltres, sinó que potser hauria d'actuar de manera introspectiva i preguntar-se vostè per què aleshores tenien aquells sous i no pas ara?

Dit això, i ja per acabar, ja que estem parlant de contenció administrativa i contenció de despesa pública. Em podria assegurar que durant aquesta legislatura no hi haurà cap persona en l'àmbit de l'Administració pública que veurà augmentada la seva remuneració salarial.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Avui dia assegurar, -assegurar-, és complicat en aquests moments.

A veure deixi'm ja li contestaré.

Però deixi'm que li faci a vostè, ha fet una llarga exposició per fer una pregunta molt curta. Miri, és que no és qüestió que havent fet contenció a la contenció d'aquells salaris de més de 3.000 euros. Ja que vostè em demana i no tornant en el passat, que hi tornaré una mica -si em permet- és que més enllà de la contenció aplicada a tots aquells sous de més de 3.000 euros, ja va haver-hi una voluntat de l'anterior, -cal dir-ho-, Govern, i nosaltres l'hem ampliat, que no havíem de perquè fer-ho, i ho hem fet sense fer soroll.

Vostè sap que es parla molt dels sous, si els sous són elevats o no. Però no es parla mai quan hi ha la voluntat de rebaixar-ho més enllà del que legítimament amb la nostra política hem fet amb aquells sous de 3.000 euros.

I escolti, no és qüestió de comparar, no ho he fet per comparar. Jo entenc que la seva pregunta anava

dirigida... -contesto de seguida a la seva pregunta- permeti'm que en faci una referència, Sr. síndic, estava dirigida a dir, a veure que fa el Sr. cap de Govern, per què fica més ministres i està augmentant els sous dels seus col·laboradors, dels ministres? I jo li he demostrat que no, però en canvi, escolti'm bé, la feina en aquell moment o ara era gairebé la mateixa i el sou són 2.000 euros més. Però més igual això. Però a mi em sembla que moltes vegades que es vol demanar al cap de Govern quan vol, quan gasta amb els seus ministres, amb els seus secretaris, no està de més d'explicar que anem cap a una evolució, que dit passant, anem baixant, potser trobarem menys candidats, no? Perquè s'hi passa unes quantes hores. Un altre dia potser parlarem a quan surt l'hora dedicada pel que un cobra.

A la seva pregunta, la meva opinió personal. Si finalment el Govern, la meva opinió personal i la compartiré amb el Govern i ho compartiré amb d'altra gent. La meva opinió personal, i ho dic aquí públicament. Si finalment, tal com vaig dir a les eleccions el famós terme de les retallades s'aixeca, jo no sóc partidari que s'aixequi pel cap de Govern. Això sí que li dic. Una altra cosa no em permetré de jutjar d'altres persones, perquè també, si s'aixequen aquestes retallades, s'aixequen per a tothom. Però jo ja li dic que jo no me'l augmentaré. Això sí que li puc assegurar.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López.

El Sr. Pere López:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Després d'assistir a una batalla entre ex liberals i liberals de nou curs i liberals evolucionats o commutacions liberals, ho dic per alguna expressió que s'ha sentit. No serà pas l'última, em sembla que en tindrem unes quantes de disputes en aquest sentit, i en tot cas, com que sempre ens toca rebre els d'aquesta banda, doncs, també aprofitarem quan es presenti l'ocasió per fer els comentaris escaients.

En tot cas, ja que el cap de Govern, segurament, extralimitant-se una mica ha donat explicacions de l'evolució dels salaris del cap de Govern i dels ministres dels darrers anys i dels diferents governs que hi ha hagut. Una mica, ja ho ha dit vostè al final, es va fer una gran contenció per part del Govern socialdemòcrata reduint, de manera molt important, els salaris que llavors hi havia al Govern liberal anteriorment, i en tot cas la situació

lleugerament per sota de l'actual Govern, també respon a la situació de retallades. Per tant una mesura que és de caràcter, en principi, provisional, tot i que vostè ha fet un acte ara que l'honora, o no sé si l'honora, renunciant a aquesta rectificació.

Per tant, només era per contrastar que els salaris, en principi, bruts per part de l'actual Govern no són pas inferiors als que hi havia amb el Govern socialdemòcrata, sinó que corresponen a aquest ajust de retallades.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Hauria de posar una repregunta.

El Sr. Pere López:

Sí, l'he feta la repregunta.

Si aquests salaris aparentment inferiors no responen a una decisió, sinó a una mesura que és de caràcter provisional com la de retallades?

El Sr. síndic general:

D'acord.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Miri, ha fet bé d'aclarir-ho perquè jo l'havia entès d'una altra manera, i doncs contestaré les dos.

No... depèn, depèn. Pels ministres segurament és el mateix sou que tenia vostè menys les retallades, però secretaris d'Estat no. Pels secretaris d'Estat no. Però ara no ho vindré a fer.

Però miri, el que faré és una cosa, perquè així no m'extralimitaré a les contestes.

Home, vostès, miri solament donaré dos dades. Vostès gastaven mensualment brut una mica menys que nosaltres. Ara eren bastant menys, però estaven bastant més ben pagats. Per això li deia que n'hi ha per a tothom. Però el més important d'això i tornant una mica a la pregunta del Sr. Costa és que no és qüestió avui de fer veure qui és més patriota des d'un punt de vista, i es rebaixa de més alçada, i no és això. Jo entenia que la pregunta del Sr. Costa anava en el sentit de què verdaderament en aquests moments que vivim no hi hagi, es dispari la nòmina dels que som o dels que són càrrecs polítics, ministres o cap de Govern. A mi em sembla que encara que faci aquests nomenaments serà similar al que li acabo de dir i ha sigut un gust de poder-li contestar.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Pere López, molt breument.

El Sr. Pere López:

No brevíssimament, ho dic perquè el cap de Govern em sembla que ha pogut generar una petita confusió al comentari que feia. El salari he entès que és el mateix excepte per les mesures provisionals de les retallades, per tant no hi ha hagut pas una rebaixa del salari dels ministres.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Sí no, no ja li he dit Sr. López, jo el que li dic és que en moltes secretaries d'Estat, no és ben bé així. I llavors si ho mires des d'un punt de vista global, vostès, -diguem-ho així-, es dedicaven menys diners públics per pagar legítimament els que s'esforcen per servir el poble andorrà, vostès que nosaltres. Però vostès eren menys, i això encara diu més a favor seu, però en canvi cobraven més. No vostè, no se m'enfadi, els secretaris d'Estat, que alguns encara estaven a casa seva.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Tocaria passar ara a la pregunta número 15 però ha estat retirada. Passem doncs a la 16:

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a la distribució del set d'euros andorrans.

Fou registrada amb el número 440 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Ferran Costa.

Teniu la paraula.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic.

Durant la passada legislatura el ministre de Finances i Funció Pública va presentar el 23 de desembre de l'any passat els detalls de la primera emissió d'euros andorrans. El set es podia sol·licitar a partir d'aquell mateix dia per part dels andorrans o residents al Principat i durant tot l'any 2015 i s'havia de reservar mitjançant tarja de crèdit a través de la pàgina web creada pel Govern www.euros.ad, operativa des d'aquell mateix dia. El lliurament dels sets s'havia de fer a través del Servei de Tràmits. En tot cas només es podria obtenir un set per ciutadà, prèvia entrada del número de cens corresponent.

La distribució dels sets, però, ha causat problemes injustificables de mala organització, provocant malestar entre els ciutadans i els mateixos treballadors de tràmits, perquè el servei molts dies s'ha col·lapsat. A l'ensem, hi ha hagut ciutadans que a l'hora de recollir els seus sets d'euros se'ls l'ha denegat, argumentant que ja havien estat lliurats amb anterioritat.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern, si hi ha hagut casos de suplantació d'identitat a l'hora de recollir el set d'euros andorrans que correspon a cada ciutadà resident al país; i en cas afirmatiu, quants casos se n'ha comptabilitzat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, per introduir la resposta, és un fet com diu el Sr. conseller, que la posada en circulació dels euros andorrans i en particular dels 70.000 sets o presentacions, -no sé quina és la paraula més correcta en català, i vostè en sap molt més que jo en aquest sentit-, reservades als andorrans i residents, han produït una gran expectació i demanda. Efectivament, l'èxit de la iniciativa s'ha traduït amb una demanda que ha superat en molts dies les previsions i ha produït congestions al Servei de Tràmits del Govern d'Andorra.

Per això, voldria d'entrada reconèixer la gran atenció de tot el personal del Servei de Tràmits en la tramitació de les presentacions, com també

reconèixer i excusar un excés d'espera per part de persones que han dut a terme les gestions al Servei de Tràmits del Govern, principalment els mesos de febrer, març i abril d'aquest any.

Permeteu-me també, tanmateix, que consideri excessiu, en certa forma, el qualificatiu de què la distribució dels sets hagi produït problemes injustificables de mala organització. En tot cas, intentaré si ho considereu oportú; justificar el perquè d'aquestes cues que hi ha hagut al Servei de Tràmits. Les cues i altres incidències han estat degudes sobretot pel gran volum de lliuraments que durant aquests primers mesos s'han produït, i que són 37.500 presentacions lliurades entre el 15 de gener i el 13 de maig, és a dir ahir mateix.

Però per la resposta a la pregunta concreta, ens consta al Govern que fins al dia d'avui hi han hagut 80 denúncies al Servei de Policia, en curs d'investigació, per suplantació d'identitat en la recollida de les presentacions d'euros estàndard. A més, el Govern ha actuat en un cas, denunciant a la Fiscalia directament a una persona que hauria, -ho dic en condicional perquè està sota investigació-, utilitzat la identitat d'altres 59 persones per obtenir les presentacions d'euros estàndard.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, pel torn de rèplica.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic, gràcies Sr. ministre.

Sorpren, com a mínim, fins a cert punt que vostès mateixos sorprenguin per un excés de volum d'euros repartits, quan se sap exactament quants sets d'euros s'hauran d'acabar de repartir a tots els ciutadans del país. Per tant, el fet que es concentrassin en uns mesos de l'any, penso que era un fet del tot previsible i que vostès això no se'ls podia escapar. Amb la qual cosa, l'excusa, amb tots els respectes que vostè em tramet, des del meu punt de vista continua sent del tot justificable. Dit això, és greu perquè aquesta gestió que s'ha fet de la distribució dels euros andorrans no només s'ha patit de problemes amb l'acumulació de persones en el Servei de Tràmits, -un servei que està pensat per altres coses no pas per distribuir euros andorrans a la població del país-, sinó només per la forma com a mínim deixi'm dir, matussera, de com s'ha generat tot plegat. Es crea un portal web, es fan les reserves a través del web, l'aplicabilitat que permet aquesta compra d'euros es desactiva al cap d'un temps perquè hi ha problemes

de denúncies per suplantacions d'identitat, hi ha gent que es queda sense els seus sets d'euros, les filatèlies i els numismàtics del país amb queixes reiterades dia sí i dia també, a què tampoc se'ls ha ajudat a acomplir la seva feina. No estem parlant d'un cas puntual, estem parlant d'una cosa tan relativament senzilla com hauria de ser repartir un set d'euros a cada ciutadà del país, s'està convertint amb una odissea per aquest Govern. Llavors una mica, un es posa les mans al cap perquè quan ens trobem en situacions realment delicades i preocupants, com reaccionarem? Insisteixo amb un fet tan senzill i tan previsible que és el que ja sabem: quants sets d'euros andorrans al final de l'any 2015 haurem hagut d'entregar a tots els ciutadans del país? Amb la qual cosa ja li dic, entenc la seva explicació però no puc compartir en cap moment la justificació de la mateixa.

Dit això, deixaré la repregunta per després.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, no li negarem que qualsevol procediment és millorable i per això estem, per intentar millorar cada dia amb els procediments de l'Administració.

D'entrada permeti'm que us digui que això ha estat una aposta política important. Que tothom d'aquí Andorra pugui tenir una presentació dels primers euros andorrans, pensàvem que era com a mínim, un detall no menyspreable i una oportunitat per a les persones per evitar que puguin comprar els andorrans d'aquí presentacions, estotjos a 24 euros, que és el que val una presentació de col·leccionista o que es ven a les numismàtiques per una presentació a valor facial de 3,88 euros.

Per tant, és cert que pot semblar a priori un acte relativament senzill, però també és cert que el volum que estem parlant és un volum considerable.

70.000 presentacions, un fet previsible, corresponent als ciutadans d'aquest país però només li vull recordar que cada dia el Servei de Tràmits del Govern tramita entre 200 i 250 gestions, tràmits. I això ha fet incrementar, alguns dies el doble o el triple les gestions que aquest Servei de Tràmits fa diàriament cap a les 500 o 600 gestions en alguns dies.

Per tant, tot i la voluntat de ser un procediment relativament senzill, simple i justament que es volia potenciar per la pàgina web, per evitar doncs al màxim aquestes congestions, doncs no és menys cert que l'increment important del volum ha produït alguna incidència d'espera no excusable en qualsevol cas però sí explicable pel volum que estem parlant.

Altra cosa són les incidències que estem parlant, que són ja fraudulentas, usurpació de l'entitat i l'objecte de la pregunta crec que anava per aquí, doncs és el que més hem de lamentar. Tot i així, m'agradaria relativitzar-ho atès que estem parlant de 80 denúncies sobre 37.500 presentacions lliurades. Fàcilment és un 0,2% de les gestions. Tampoc és una excusa per justificar el que ha passat, però en qualsevol cas s'han anotat mesures i si ho creu convenient ho podem continuar a les repreguntes, per evitar que hi hagi casos de suplantació d'entitat i suplantacions de les persones per anar a recollir aquestes presentacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, per les repreguntes.

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic. Gràcies Sr. ministre.

Home, vostè em posa aquí una comparativa en clau de percentatge, hem parlat d'un 0,2 de subplantació d'identitat i, ja ho diu, no ho excusa però sí que ho explica.

Si els bancs es dediquessin a donar fons lliurement al 0,2 als seus clients penso que estariem parlant d'un problema seriós la qual cosa no és ni de bon tros justificable. No es poden subplantar identitats, i menys fer-ho davant de Govern i que passi desapercbut i no passi res; la qual cosa, això és un fet greu... un fet greu i un fet que cal denunciar i que òbviament no es pot permetre.

És veritat que han canviat les maneres i el sistema de procedir que vostès havien vist i preparat en el seu dia per repartir aquests euros andorrans, però ja que estem parlant justament d'aquest tema potser el que caldria saber és quines són aquestes mesures que s'han emprés per evitar futures subplantacions d'identitat al que queda de l'any 2015.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, la reacció com li deia han sigut evidentment uns casos greus i el Govern ha actuat amb contundència, tant la Fiscalia -com li recordava-, un cas particularment molt greu de subplantació d'identitat.

A partir del dia 20 de març quan es va tenir coneixement de l'inici d'aquestes pràctiques, doncs fraudulentament, es va canviar el procediment perquè a l'inici no s'identificava la persona que venia a recollir l'estoig, les presentacions d'euros, senzillament es recollia el document, el comprovant que el sistema informàtic lliurava en el moment de fer la comanda per Internet.

El 20 de març s'acaba el procediment i es comença a identificar totes les persones que vénen a recollir les presentacions d'euros, i no només aquestes persones sinó de totes les persones de la comanda d'euros. Com també us deia abans, al començament eren quatre persones per comanda de màxims i es va incrementar a vuit persones per comanda de màxims per evitar també més acumulacions de persones al Servei de tràmits i, per tant, a l'hora d'identificar la persona es passava a identificar la persona que recollia aquesta presentació i també sol·licitava un document d'identitat de les persones que figuraven a la comanda que venien a recollir, aquestes persones que es presentaven al Servei de Tràmits.

Per tant, mesures de control de la identitat i, a partir d'aquest moment, no tenim constància de cap més denúncia per subplantació d'identitat.

Encara és cert que hi ha cues al Servei de Tràmits, segurament més del que estem acostumats però també li puc dir que el temps mig d'espera aquest mes d'abril s'ha situat en una mitjana de quinze minuts per persona, quan el temps mig d'espera al desembre era entre cinc i vuit minuts. Per tant, sí que hi ha hagut un increment del temps mig d'espera però en qualsevol cas no s'incrementa més a partir d'aquest moment.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sr. conseller...

El Sr. Ferran Costa:

Gràcies Sr. síndic. Gràcies Sr. ministre.

També en col·lació amb el que dèiem. El mateix Sr. cap de Govern en la presentació dels euros

andorrans va posar en gran relleu la gran importància que suposava per, -i ho dic literalment- perquè: "S'assumia un element essencial de la sobirania del país", comparable -com el Sr. Martí va dir- a la creació de l'Escola Andorrana fa 30 anys, o a l'aprovació de la Constitució fa 20 anys.

Entenem que és així, fins i tot a títol individual ho comparteixo, però també els pregaria que si estem parlant de fets tant rellevants i tan transcendents per la Història del país doncs, que posin una miqueta més de previsió i evitin una mica la telenovel·la que està girant en torn de la distribució dels 12 euros andorrans perquè s'hagi d'agrair.

També per acabar, vostè parlava d'aquests sistemes d'identificació que han fet -que ens alegrem que sigui així-, que no hi hagin hagut més casos de subplantació d'identitat però també li recordem que si encara ho fem amb el passaport andorrà, li recordem que està en fals com ja ho sap més d'una vegada, perquè els passaports actuals tenen una contradicció implícita en els mateixos passaports: consta una vigència de quatre anys a les dates d'expedició i al darrera del passaport ens diu en lletra petita, en lletra menuda, que el passaport és vàlid per deu anys. Que pensa fer al respecte?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Estem altre cop fora de l'àmbit de la pregunta. És una preocupació legítima però no és la pregunta a la que ens estàvem referint.

No sé si el Sr. ministre vol dir alguna cosa...

El Sr. Jordi Alcobé:

Penso que és millor que contesti el Sr. ministre d'Interior que jo mateix però crec que li puc contestar. En qualsevol cas, de què el fet de què hi hagi la data de quatre anys o l'última data de l'última pàgina de deu anys -ara no recordo si estava corregida, o no, aquesta incidència-, doncs fa que això no invalidi de què l'intent de la persona és el mateix. La vigència serà una o una altra però la persona que s'identifica, aquell passaport serà el seu o no serà el seu, si és el seu doncs, que siguin quatre anys o siguin deu anys serà la persona que s'identifiqui.

Per tant, bé, la previsió, mala previsió... Recordar que en quatre mesos s'han lliurat més de la meitat de les presentacions quan s'havia comunicat i s'havia tranquil·litzat a tot el país de què tothom tindria dret a una presentació vingui com vingui aquest 2015, ni que sigui l'últim dia de l'any i per tant que no cal

córrer a Govern perquè s'acabin les presentacions perquè tothom hi tindrà dret.

Per tant, doncs, és veritat que hi ha hagut més precipitació, hi han hagut més ganes de tenir aquestes presentacions, i també hi ha hagut una demanda internacional que s'ha traslladat al país segurament per tenir accés a aquestes presentacions que no ha facilitat aquesta gestió de les cues en l'ordre que s'havia pensat inicialment.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Bé, doncs, passem a la pregunta número disset:

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a la contractació de PricewaterhouseCoopers.

Fou registrada amb el número 441 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat 18 de març del 2015 Govern anunciava la contractació de la consultoria i auditoria financera PricewaterhouseCoopers per recuperar la confiança internacional i donar garanties que les transaccions realitzades per part de la BPA no estaven subjectes al blanqueig de capitals.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: quin procediment s'ha utilitzat per a la contractació dels serveis de la consultora PricewaterhouseCoopers?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Gràcies Sr. síndic.

En primer lloc em permetrà Sr. Gallardo que clarifiqui que el fet de què el Govern expliqués en el transcurs de la roda de premsa a la que vostè fa

esment i que és l'habitual roda de premsa dels dimecres posterior a la celebració del Consell de ministres, que expliqués en el transcurs d'aquesta roda de premsa la contractació de PricewaterhouseCoopers no implica que fos el Govern qui l'estigués contractant. De fet, recordo bé aquella roda de premsa perquè va ser una roda de premsa amb moltíssima participació de mitjans estrangers. Estàvem a l'inici de tot l'afer BPA i això va suscitar molt interès per part dels mitjans estrangers, especialment espanyols, i em va semblar important donar resposta a tot el que se'ns va anar preguntant en aquell moment i des d'una visió global de com el país estava encarant aquesta situació i les mesures que globalment, tot i que emanaven de diferents institucions, s'havien pres.

Per tant, com vostè sap, aquesta responsabilitat va correspondre a l'INAF en l'àmbit de la intervenció de la BPA que va dur a terme.

Com molt bé ha exposat un dels encàrrecs que es va fer a aquesta empresa va ser... -i que va rebre en aquest cas l'INAF- va ser fer l'anàlisi dels clients i de la seva operativa per poder assegurar que no estaven afectats per les pràctiques vinculades a blanqueig de capitals i d'aquesta forma recuperar un cop segregats els que sí ho poguessin estar, la confiança dels operadors internacionals que ja havien tallat la seva operativa amb la BPA.

Per dur a terme aquesta feina calia una firma reconeguda internacionalment, amb contrastada experiència, recursos suficients i capacitat d'acceptar l'encàrrec de forma immediata.

No cal dir que el nombre d'empreses que compleixen aquest requisit és molt reduït pel que l'INAF va optar per, doncs, reduir encara més... i en aquest cas l'INAF va optar per encara reduir més el nombre d'empreses que poguessin optar-hi doncs d'entrada, dins d'aquestes poques empreses, en va desestimar dos, en aquest cas Deloitte i KMG van ser desestimades pel senzill fet de què havien participat en dues empreses treballs d'auditories i per tant també d'avaluació dels comptes que ara tenien de tornar a ser avaluats en els darrers anys per compte de BPA.

Així doncs, davant d'aquesta restricció, l'INAF pràcticament es quedava amb dues opcions de dues grans firmes existents que podien optar en aquesta contractació i es va decantar, en aquest cas, per Pricewaterhouse Coopers. Va utilitzar un procediment de contractació directa amb caràcter d'urgència emparant-se en l'article 54 de la Llei de la contractació pública, en tractar-se també d'una contractació amb caràcter... en matèria de caràcter sensible i bàsicament es va sustentar aquesta tria en

el fet de què aquesta entitat Price té una experiència prèvia recent en entitats a l'hora d'analitzar situacions similars en entitats bancàries d'àmbit internacional i que han estat sancionades pel supervisor americà; disposaven... -i això era molt important per començar de manera immediata els treballs- disposaven d'equips, en aquest cas, suïssos i espanyols per incorporar-los amb caràcter immediat, insisteixo, als treballs i alhora també disposaven d'un equip de coordinació en el seu equip expert americà en aquesta matèria. Per tant, a partir de tots aquests elements l'INAF va considerar que era l'empresa idònia per poder-los dur a terme.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies ministre per les seves explicacions.

Efectivament, doncs, em constava que havia estat l'INAF, l'organisme o l'ens que contractava en aquest cas a Price i no pas a Govern, tot i que va ser en roda de premsa de Govern que es va anunciar. Em consta també evidentment, doncs, que la contractació per part de l'INAF queda exclosa del que seria, podríem dir les exigències del que és la Llei de contractació pública per tractar-se de l'Institut Nacional de Finances. Però entenc que els deixa exclosos d'aquesta part de la contractació i no pas de la legislació andorrana que s'aplica en d'altres aspectes.

És a dir, vull pensar que tots els treballadors que es van desplaçar per realitzar les tasques que se'n va encomanar a l'auditora, doncs, van complir de manera correcta la Llei d'immigració presentant, suposo, els permisos escaients que se'ls hi demana a la resta de treballadors que es desplacen al país i que les empreses han de contractar via quotes temporals. I vull dir, en la seva contractació suposo, en el moment de la contractació, doncs, van presentar la sol·licitud d'autorització d'immigració, l'original i la fotocòpia del passaport, el certificat d'antecedents penals, la declaració jurada relativa als antecedents penals, la fotografia, el document acreditatiu d'allotjament, el currículum vitae, la notificació d'ordre d'abandó del territori, la diligència de visat, la vida laboral que correspongui amb el currículum vitae i el certificat dels llocs anteriors de treball a més a més de la informació de la revisió mèdica.

I finalment suposo que el salari d'aquestes persones s'adiu com és de rigor a la classificació nacional d'oficis.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Cinca.

El Sr. Jordi Cinca:

Efectivament, quan una empresa, doncs, desplaça treballadors aquí s'han de complir amb una sèrie de requisits per part d'immigració. En aquest cas s'han complert. No exactament els que vostè diu, perquè el procediment és un altre, perquè la contractant és una empresa pública, i per tant, el procediment és un altre, més alleugerit. Del que vostè acaba d'explicar se'n desprèn de la complexitat i del nombre de requisits que s'han de complir. I també cal dir que aquests requisits estan molt condicionats per la durada dels treballs. En aquest cas, aquestes empreses, com és el cas de Price, doncs, un nombre molt important de les persones que estan cobrint aquestes tasques, doncs, tenen rotacions importants, i per tant, en funció de la durada uns necessiten un tipus d'autorització o una altra.

Però en tot cas es va coordinar, perquè insisteixo, és una contractació important, amb molta gent. Es va coordinar a través del Departament d'Immigració i del propi INAF, doncs, la tramitació de tota la documentació que dona cobertura als tràmits, doncs, que ha de seguir una empresa pública quan fa pujar gent a treballar aquí per un temps significatiu, que jo ara no li sé dir exactament quin és el que preveu la Llei.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, entenc després de la resposta del Sr. ministre, doncs, que la contractació no es va dur a terme complint el que és la Llei qualificada d'immigració, i em parla, doncs, pel fet que hi hagi una altra entitat, en aquest cas una entitat pública en la utilització d'un altre procediment.

Si em pogués explicar el procediment que s'ha utilitzat, si us plau?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Cinca:

Sincerament, no li puc explicar els detalls, perquè ho va tramitar l'INAF i jo no conec... no és el Govern qui ha tramitat els papers, i per tant, no li puc dir amb exactitud. Sé que s'ha fet perquè és un tema que va sortir en conversa en algunes de les reunions, doncs, de treball que s'han fet durant aquests dos mesos. Però no li sé especificar, però en tot cas agafo el compromís Sr. síndic, i si al Sr. Gallardo li sembla bé de fer-li arribar. Perquè sincerament, com hem dit abans, la contractació la va cursar l'INAF. Per tant, l'INAF també és el que s'ha ocupat d'aquesta relació amb el Departament d'Immigració per formalitzar, doncs, els permisos per totes les persones que han anat treballant, que insisteixo, doncs, són nombroses, i amb diferents peculiaritats, tant de qualificació professional com de durada quant a la seva estada a Andorra. Però insisteixo, no hi ha cap problema per fer-li arribar.

El Sr. síndic general:

Sr. Espot voleu aportar algun complement d'informació...

El Sr. Xavier Espot:

Només per completar la resposta del ministre de Finances i ara no dispo de tota la informació aquí, perquè evidentment, en principi, doncs, no pensava que se'm preguntaria al respecte, però si no recordo malament es van acollir a la tipologia dels treballs de curta durada que és una tipologia que ja estableix pròpiament la Llei qualificada d'immigració, i que per tant no està subjecta als reglaments de quota ni al sistema de quotes.

Però evidentment, aquests treballs de curta durada, la documentació que s'ha d'aportar no és tan important com en el cas que se sol·licita una autorització de residència i treball, però sí que hi ha tota una sèrie de documentació, i si no recordo malament, concretament els antecedents penals que es demanen, i per tant, van ser degudament aportats abans de concedir-los una autorització per aquests treballs de curta durada.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, doncs, aprofitant el complement d'informació del ministre d'Interior, doncs, agrairia que m'aclarís que s'entén per treballs de curta durada.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Treballs de curta durada és una tipologia d'autorització més flexible que de sempre s'ha contemplat a la Llei qualificada d'immigració i que està especialment pensada per aquells professionals que vénen a exercir uns serveis professionals, unes tasques professionals durant un temps determinat i no amb vocació de temporada d'hivern ni amb vocació definitiva. I per tant, no se'ls lliura una autorització d'immigració com a tal, sinó que se'ls hi lliura una autorització temporal que no va sota forma de targeta física, per dir-ho d'alguna manera.

De totes maneres,, si vostè vol algun complement d'informació al respecte, no tenim cap mena d'inconvenient en fer-li arribar en els propers dies.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, bé, potser no he expressat bé la pregunta, era saber exactament que entenem en quant a temps curta durada? I li recullo el guant, evidentment, doncs, li faré arribar una demanda d'informació, doncs, perquè pugui portar els elements que potser ara mateix per no esperar la pregunta que anés per aquesta via, doncs, no ha pogut aportar.

I l'última pregunta que voldria fer, doncs, és si aquest procés de curta durada es limita només a les administracions públiques? Si és un procés de curta

durada en el qual es poden acollir també les empreses privades?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Xavier Espot.

El Sr. Xavier Espot:

Perdó, potser no li he donat resposta prou clara a la seva pregunta.

Si no recordo malament es tracta de treballs que no sobrepassin els 6 mesos en el termini d'un any, i són una tipologia d'autorització d'immigració a la qual es poden acollir, evidentment les administracions públiques i també qualsevol tipus d'empresa privada.

Fins a la darrera modificació de la Llei d'immigració que es va fer en la darrera legislatura, aquests treballs de curta durada estaven cenyits a tres tipologies molt concretes de serveis o de treballs, i ara s'han ampliat a tot tipus de serveis o de treballs, evidentment, amb els controls previs oportuns per garantir, diguem, la seguretat de la plaça andorrana.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo, l'última.

El Sr. Jordi Gallardo:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Només una pregunta molt concreta. Aquest procés de curta durada contempla la presentació dels penals per part dels treballadors?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Xavier Espot:

Diria que sí, però ara no li puc confirmar exactament, és possible que vagi errat, i per tant, doncs, com li he avançat abans, li aportaré els complements d'informació oportuns en els propers dies. També és possible que sigui un tipus de documentació que en aquest cas concret no es demani, però com vostè comprendrà, ara mateix no

tinc ni la documentació ni els protocols que estableixen exactament totes i cadascuna de les documentacions que s'han d'aportar prop del servei d'immigració per cadascuna de les tipologies d'autorització.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passariem a la pregunta número 18.

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a l'obra que s'està duent a terme a la CG1 des del PK 9+460 fins al PK 9+920.

Fou registrada amb el número 442 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015, del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Josep Majoral Obiols.

Teniu la paraula.

El Sr. Josep Majoral Obiols:

Gràcies Sr. síndic.

El passat 24 de desembre es va publicar al BOPA Núm. 71-Any 26 l'adjudicació definitiva dels treballs de modificació de la rasant de la CG1 des del PK 9+460 fins al PK 9+920. Aquests treballs sumen un import de 2.650.828,97 €, un termini d'execució de 45 setmanes i va ésser una contractació que va seguir la modalitat d'urgent.

Atesos aquests antecedents, es pregunta:

Per què calia seguir el caràcter d'urgència per l'adjudicació dels treballs? Quin és el motiu pel qual cal modificar la rasant? I per últim, per quin motiu aquesta obra és prioritària davant de l'acabament del vial de Sant Julià?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. Jordi Torres.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé Sr. Majoral, les dos primeres preguntes les hi respondré a la vegada. Perquè els motius pels quals és necessari aixecar la rasant de la carretera general en el tram situat poc abans d'arribar a la

Duana justifiquen per ells sols la prioritat d'aquesta obra. Un punt baix comporta un risc d'entollament d'aigua i sobretot en un cas com el que ens ocupa, en el que la calçada està confinada lateralment per murs en els dos costats. En cas de pluja torrencial l'aigua no pot escapar pels costats. El drenatge de la calçada a de ser especialment curós i fiable en una situació com la que tenim en aquest tram viari perquè el perill d'inundació de la calçada és real.

En aquest indret el riu, perdó, entre aquest indret i el riu hi ha terrenys privats ja edificats. Necessàriament el tub que ha de garantir el manteniment ininterromput de la circulació en cas de pluja discorre per propietats privades, és més discorre per sota d'edificis, de les naus. Què significa això? Doncs, que l'esmentat tub en el que hem de confiar per no tallar la comunicació amb Espanya en situacions de pluges intenses està situat a precari en propietats privades i que en cas de trencament la reparació del tub resultaria pràcticament impossible. Com veiem distem enormement de disposar d'uns sistema de drenatge fiable. Però bé, encara hi ha més, encara hi ha més factors que agreugen la situació de vulnerabilitat del tram viari proper a la frontera enfront als riscos hidràulics. A causa del reiterat problema del punt baix que pateix la carretera aquest està situat a una cota poc elevada respecte al llit del riu. Degut a la insuficient diferència entre la cota del llit del riu i la calçada, en cas de crescudes severes del riu l'aigua pot rebufar en contra corrent pel tub de tal manera que la crescuda del nivell del riu originaria inundació de la carretera independentment del fet de si plou o no plou en aquesta zona concreta.

Calia, doncs, emprendre els treballs per solucionar el problema descrit. La solució passa per aixecar la rasant de tal manera que la carretera estigui situada a un nivell prou elevat respecte del llit del riu per garantir que les crescudes extraordinàries d'aquest no afectaran a la carretera.

Els motius pels quals cal modificar la rasant penso que han estat suficientment explicats així com prou justificada la prioritat de l'obra. La pregunta però afegeix una comparació amb l'acabament de la desviació de Sant Julià de Lòria donant a entendre, de forma subliminal, dos opcions alternatives i mútuament excloents. Com si el Govern hagués de decidir sobre una obra en detriment de l'altra i això no és així. No volem ni podem entrar en aquest joc. Cada obra ha de ser analitzada i valorada per ella mateixa i això és el que fa el nostre Govern. El cost d'aquesta obra 2.550.000€ i els dos trams que resten per realitzar de la desviació de Sant Julià estan valorats en 32.000.000€ com a cost de construcció exclusivament, és a dir, sense comptar-hi les

despeses financeres en l'escenari de recórrer a fórmules de pagament diferit. Com es pot veure la diferència pressupostària entre les dues obres citades a la pregunta és abismal. Tots estem d'acord que l'acabament de l'obra de la desviació de Sant Julià és prioritària però també estem d'acord, o si més no així ho espero, que la magnitud de la inversió ens ha d'obligar a actuar amb una prudència i sense precipitacions.

Finalment el retard referent perquè adjudiquem amb caràcter d'urgència. El retard en l'adjudicació d'aquesta obra ni que hagués estat d'uns pocs mesos hauria posat en entredit poder complir el compromís de finalitzar l'afectació al transit abans del proper pont de la Puríssima. En efecte els desviaments de trànsit els hem començat després de setmana santa i han d'acabar abans del pont de la Puríssima. A partir d'aquesta data i fins a finals de febrer del 2015 quedaran treballs a fer fora de la calçada. Cal tenir present a més el període de licitació i d'anàlisi d'ofertes. Una obra d'aquestes característiques requereix un període de preparació per part del contractista abans de començar a treballar sobre la calçada així doncs esperar licitar l'obra un cop el pressupost 2015 hauria pogut afectar als terminis exposats. També, en relació a aquest tema, li recordo que la modalitat d'urgència està regulada per la Llei de contractació pública i és d'urgència i no és d'emergència, i s'utilitza amb tota normalitat la contractació d'urgència.

Gràcies Sr. síndic.

El síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. ministre per les explicacions.

Si el motiu central de la puja de la rasant és el perill d'inundabilitat de la zona, estaria bé que el Govern fes públic, igual que ho va fer en el seu moment per la resta de riscos geològics, els estudis que indiquin les zones afectades pel risc d'inundabilitat. És l'única manera que es pot procedir per no deixar en una situació d'indefensió al poble andorrà en general i molt especialment als propietaris de terrenys i possible compradors dels mateixos. El fet que vostès hagin començat l'obra de la zona de l'AEDAR de l'estació depuradora ens fa pensar que no tenim zones al fons de vall que estiguin afectades per a tal risc, en el cas contrari seria al meu entendre una manca de responsabilitat prioritzar aquesta rotonda

en lloc de zones poblades que el que estaria passant seria que estaria Govern posant en perill la seguretat de les persones de dita zona poblada.

Ha dit vostè també que no era una qüestió de prioritzar obres. Jo entenc que és un tema cabdal, entenc que el Govern necessita un Pla d'inversions en el que són les infraestructures a 4 anys, i aquest pla entenc que ha d'anar marcat entre altres i com vostè bé ha apuntat per una qüestió de riscos.

En la seva intervenció també, no m'ha descartat si més no, i això em dóna una il·lusió el fet de què el vial el té en ment, fins i tot ha dit que el vial és una obra prioritària. A les declaracions que va fer el Sr. cap de Govern dimarts dia 5 de maig en la visita de l'edifici de l'antic Hotel Glòria, la veritat és que em va deixar una mica inquiet en aquest sentit i em va recordar un antic, un bucle que porta aquesta infraestructura que no és un altre que ajornar-lo any rere any. Vull afegir que el que volem sentir els habitants d'aquest país i la immensa majoria dels turistes que ens visiten és que aquesta infraestructura és una absoluta prioritat. Li recordo que és l'entrada d'un país que el turisme que hi passa, que és un dels pilars del nostre país, representa el 70% del total.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. ministre.

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, faré referència a l'obra de licitació de Sant Julià. Pensem bé que és prioritària però abans de licitar unes obres així hauríem d'analitzar molt acuradament les formes de finançament, el sistema de contractació i si és el cas de concessió. També tots els aspectes jurídics que ens podrien incidir en una licitació singular i força específica que seria imprescindible per fer aquestes obres de la desviació. En relació a aquest aspecte només em queda referir-me a ser prudents en el moment més oportú i triar el moment més oportú. Cal tenir en compte les previsions pressupostàries de l'Estat abans de tirar una obra d'aquesta envergadura endavant.

Justifiquem les obres en aquest punt pel tema d'inundabilitat, ja li farem arribar els informes si vol d'inundabilitat. Doncs justifiqui, com molt bé ha dit, perquè és l'accés on hi passen un 70% dels vehicles d'Andorra i els que coneixen el Pas de la Casa saben molt bé el risc que comporta tenir l'accés a Andorra

tancat durant molt temps. El risc aquest d'inundabilitat es va accentuar en la seva època, li diria més o menys quan es van construir les naus, que va ser jo crec sobre el 2005. Hi ha un intercanvi de correspondència entre el Govern, els propietaris de les naus i també se'n va fer part al Comú de Sant Julià per part del Ministeri d'Ordenament, quan el Sr. Josep Pintat era cònsol al seu moment, en el qual ja es detectava que hi havia una problemàtica i el Govern d'aquell moment, que era un Govern recordo va ser l'últim Govern Liberal liderat per una persona de Sant Julià, va agafar el compromís per escrit de què quan hi hauria la dotació pressupostària s'aixecaria el nivell de la rasant del riu per donar solució a les naus. Posteriorment es va firmar un Conveni entre la societat titular de les naus i el Govern d'Andorra en el qual deia que es faria i va ser, després va entrar el govern socialdemòcrata i també es va redactar el projecte executiu, és a dir es va avançar en la feina però no hi va haver dotació pressupostària. Llavors va ser al 2013 que es va decidir incloure, quan hi havia el ministre Alcobé. Va enviar una carta a la societat titular conforme s'inclouria en el pressupost 2014-2015 partides pressupostàries per poder aixecar la rasant i per solucionar un tema que feia més de... pràcticament 10 anys que durava.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, entrem en el tema de les repreguntes...

Sr. conseller, si voleu fer alguna repregunta...

El Sr. Josep Majoral:

Gràcies Sr. síndic.

Faré una pregunta molt escueta, però clara.

Sr. ministre, vist tot l'exposat anteriorment, pregunto si es compromet i quan a publicar tot l'estudi d'inundabilitat que posseeix el Govern, i després com a segona pregunta, - si em permet les faig les dues seguides-, referent al vial també, si agafa el compromís de licitar les obres del vial de St. Julià durant el transcurs d'aquesta legislatura.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs el risc d'inundabilitat, li faré arribar el dossier corresponent si li sembla bé, si em diu que el vol fer públic, el podrà fer públic vostè quan el tingui, penso que jo donant-li a vostè, ja compleixo. I pel tema de licitar les obres de la desviació del vial de Sant Julià, com li he reiterat, és un tema que hem d'estudiar molt detingudament i jo no puc prendre ara un compromís que potser després no podria complir.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Rosa Gili, teniu la paraula.

La Sra. Rosa Gili:

Sí, moltes gràcies Sr. síndic.

Jo el que voldria saber... Bé, el que voldria que em digués el Sr. ministre és quina va ser l'última vegada que en aquesta zona hi van haver inundacions, -si n'hi va haver-, i quina és la freqüència?

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre...

El Sr. Jordi Torres:

Gràcies Sr. síndic.

Doncs bé, l'última vegada recordo va ser... jo crec fa 8 anys que hi va haver... hi va haver el problema del torrent del riu Runer, crec. I després no és més les vegades que hi han hagut les inundacions, sinó el fet del perill que suposa que el tub de desguàs de la carretera general passi per sota d'edificis privats. El problema seria, si hi hagués un problema amb aquest tub de desguàs només que es trenqués, tindríem el problema que no es podria, seria molt difícilment reparable. I aquí sí que tindríem un problema perquè tindríem l'accés tancat a Andorra perquè no podríem fer cap desviació provisional de l'aigua, perquè realment passa per sota d'edificis ja construïts. Aquesta és la realitat, i per això és una obra molt prioritària perquè si no fem això ens quedaria entollat, tota l'aigua ens quedaria embassada en aquell punt que semblés pràcticament com una piscina.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la pregunta número 19:

19. Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 d'abril del 2015, relativa a la liquidació pressupostària del 2014 del Servei de Telecomunicacions d'Andorra.

Fou registrada amb el número 443 i s'ha publicat en el Butlletí núm. 13/2015 del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Carles Naudi. Teniu la paraula.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Bé, el sector de les telecomunicacions ha evolucionat d'una forma molt ràpida durant els darrers anys i així ho ha fet als serveis que brinda i que normalment brinda molt bé, el Servei de Telecomunicacions d'Andorra, Andorra Telecom.

Ara recentment estem sentint la tallada del coure, hem evolucionat de l'ADSL cap a la fibra òptica, ara tenim ja molt desenvolupada la xarxa 4G que permet la descàrrega amb alta velocitat per mòbils... En definitiva, ha evolucionat tot molt, però amb això que li deia del 4G, del 3G i de la xarxa mòbil, avui dia tenim a Andorra, gràcies a Déu, gràcies a les grans polítiques que es desenvolupen, -com deia abans el Sr. ministre Camp-, molts visitants que utilitzen roaming, dades i veu.

Com s'expressa en la liquidació pressupostària del Servei de Telecomunicacions d'Andorra, s'ha invertit una important suma de diners en diversos informes, un d'ells per exemple l'estratègia de diversificació d'Andorra Telecom.

Podria explicar, si us plau, les principals conclusions que se n'extreuen i qui n'ha estat l'autor i el cost dels esmentats estudis?

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el ministre Sr. Jordi Alcobé.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, Sr. conseller, Andorra Telecom va licitar i contractar al desembre del 2013 dos treballs d'assessorament diferenciats en dos lots diferents.

Per un costat, un estudi d'avaluació de les possibles implicacions i efectes del sector de les telecomunicacions i les polítiques de la Unió Europea en el seu conjunt, i per un altre costat, un estudi per analitzar possibles projectes per diversificar l'economia, per diversificar, perdó, la companyia i buscar alternatives al pes important que representa roaming per Andorra Telecom.

Del primer estudi, es van demanar ofertes a 5 empreses internacionals de serveis professionals especialistes en el sector de les telecomunicacions i l'empresa adjudicatària va ser l'empresa Deloitte, per un import de 185.000 euros.

És difícil resumir aquest estudi perquè evidentment són molts capítols, moltes pàgines d'anàlisis, però en qualsevol cas, hi ha una sèrie de recomanacions que efectua en relació a les característiques pròpies també del nostre país, com per exemple que caldria introduir a mig i llarg termini, la figura d'un regulador al marge del Govern de les telecomunicacions. Un regulador que supervisi l'activitat de l'operadora, Andorra Telecom i del sector de les telecomunicacions en general.

L'estudi, també planteja estudiar diferents escenaris d'evolució del roaming, atès que la Unió Europea... aquesta és una activitat que té una data de caducitat en els propers anys i que tard o d'hora Andorra també se'n ressentirà per la pressió del mercat, sobre el preu de les telecomunicacions de roaming.

També considera l'estudi, convenient definir el servei universal que per llei s'exigeix a Andorra Telecom, quantificar aquest servei i també quantificar com ja tenim fet els serveis públics no rendibles que assumeix també la companyia i que no són propis de l'activitat d'una companyia com la d'Andorra Telecom.

Si voleu més precisions, evidentment puc reprendre la dúplica o les repreguntes.

Pel que fa al segon lot, els treballs consistien en analitzar noves oportunitats i projectes per Andorra Telecom, en el marc d'una estratègia de diversificació de la companyia, que es fomentava en el nou marc jurídic dels nous estatuts aprovats el desembre del 2014 que entrarà en vigor aquest mes de juny del 2015.

Torno a recordar que el 90% dels beneficis de la companyia provenen de roaming i per tant, la dependència d'aquesta activitat és extremadament

important i que cal diversificar qualsevol preu a les seves fonts de negoci.

L'objectiu era posar a l'abast d'Andorra Telecom oportunitats de negoci, projectes i iniciatives per poder iniciar tot just els nous estatuts, que estiguin en vigor aquests projectes.

Aquests treballs d'assessorament es van adjudicar mitjançant un procés de selecció amb 5 ofertes, a l'empresa *PricewaterhouseCoopers*, a un cost total de 400.000 euros. Els treballs es van iniciar al mes de maig del 2014, i encara no s'han finalitzat i espero que es puguin finalitzar aquest estiu del 2015.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller, pel torn de rèplica.

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Moltes gràcies Sr. ministre. Bé, com vostè ha dit comencem a contemplar des d'un punt de vista de la viabilitat econòmica de l'empresa, com a mínim en els termes dels bons beneficis que en treu a dia d'avui, com vostè ha dit, fruit en part del roaming, doncs la data de caducitat que tindrà aquest en un futur incert per Andorra, però molt cert per la Unió Europea, que és el 15 de desembre de l'any en curs.

I en el torn de repreguntes li demanaré certs aspectes, algun dels quals ha comentat que ajudin com a mínim a estar tranquils en quant a la viabilitat de la companyia.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre, si voleu afegir alguna cosa...

El Sr. Jordi Alcobé:

Bé, senzillament compartir la preocupació del Sr. conseller de què roaming no és una activitat que cal analitzar molt en cura, perquè sí que ens aporta molt valor a la companyia, però que la Unió Europea com vostè molt bé sap, doncs aquest any 2015 es preveu que es pugui finalitzar, tot i que s'ha prorrogat temporalment dos anys més fins el 2017, i per tant, la pressió que pot tenir l'entorn dels clients que reben aquí de turistes i visitants sobre els preus, és evident que pot tenir un efecte a la baixa d'aquestes tarifes i que Andorra Telecom té una dependència

extremadament important d'aquesta activitat internacional.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller si...

Entrem en el temps de les repreguntes, si vol repreguntar...

El Sr. Carles Naudi:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Si m'ho permet Sr. síndic, li faré un tot en un o com a mínim, no allargar-me massa.

M'agradaria Sr. ministre, Sr. Alcobé, que fes l'exercici, vist que la data és incerta però segura, de plantejar la companyia com a mínim des d'un punt de vista de la diversificació econòmica des d'un punt de vista d'ingressos o reducció de despeses com a mínim nacional, que com a mínim ens permeti mantenir-la i en aquest sentit, li voldria fer, com li deia ara al Sr. síndic, certes preguntes per acabar amb aquest tema.

Vostè m'ha mencionat els serveis públics que està brindant Andorra Telecom a la societat, m'agradaria que me'ls podés quantificar, enumerar i quantificar. Saber, per tant com pensen finançar-los a partir del moment que en depengués una hipotètica viabilitat de la companyia? Què pensen fer, per exemple amb infraestructures com el Data Center que ha perdut en el darrer any un 37% dels ingressos? Què pensen fer, per exemple amb la re difusió de la senyal que fan sense cost vostès per Ràdio i Televisió d'Andorra?

I si com diu la liquidació de comptes, el negoci-país està caient, però estem d'acord que hem de buscar les maneres de fer sostenible la companyia, expliqui'm també, com tenim comptabilitzats amb targetes SIM per a GSM, és a dir per telèfons mòbils, 47.680 euros, quan el cost d'una targeta varia entre els 8 cèntims i els 56 cèntims unitaris? En funció d'això podria pensar que vostès disposen ara mateix d'un estoc de més de 5.000 targetes quan seria doblar el número d'abonats de Mobiland del país, i benentès està, d'acord amb el que ha dit vostè abans, els ingressos del país en funció dels visitants estan a la baixa, per tant, els de negoci-client també ho estan. Com pensen col·locar aquests 40 i escaig mil euros? No sé si haurien potser de començar a aprovisionar-los.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. ministre.

El Sr. Jordi Alcobé:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, intentaré explicar-me amb la informació que recordi, perquè hi ha alguna informació que segurament no tindrè disponible en aquest moment, i que li facilitaré tant bon punt pugui obtenir-la.

Respecte a la facturació de clients nacionals, és cert que al llarg dels anys, Andorra Telecom ha tingut una política de baixada de preus dels serveis, si més no d'incrementar els minuts disponibles amb uns forfets determinats de preus.

Només per dir, per exemple que l'any 2007, la facturació de clients nacionals, mòbils i fixos, és a dir el no-roaming, eren 70 milions d'euros, i el 2014 va ser de 56 milions d'euros. Per tant una reducció del 4% de mitjana anual de clients nacionals. I això es deu, evidentment, en primer lloc, a una reducció de la població, en certa part, però sobretot a una baixada de les tarifes en proporció als serveis prestats. Per exemple, un exemple és que quan un mòbil andorrà, un andorrà anava a Espanya, per exemple, fa 3 anys, i que un altre mòbil espanyol trucava a aquest mòbil andorrà que estava a Espanya, aquesta trucada rebuda pel mòbil andorrà a Espanya tenia un cost. Actualment amb un forfet de dades, quan un espanyol truca a un mòbil andorrà que està a Espanya, aquesta trucada rebuda no té cap cost, ja està inclòs amb el forfet de dades. Tot això són costos que absorbeix la companyia i que no repercuteix als clients.

Pel que fa als serveis al públic que assumeix Andorra Telecom, doncs, li diria que d'entrada són de l'ordre d'uns 2 milions d'euros, sense comptar el servei universal de cobertura de tot el país exigint per la llei. Per tant, Andorra Telecom té la missió de donar cobertura al 100% del país, un servei públic, servei de companyia pública, i pel qual no sempre rep una contraprestació, un rendiment econòmic per aquest servei públic.

Per tant, caldria, -això no ho tenim quantificat- analitzar quan suposaria aquesta cobertura per llei de servei universal d'Andorra Telecom? Sí que li puc dir que la resta de serveis públics són de l'ordre d'uns 2 milions d'euros, comptant la xarxa TDT i ràdio, el servei TETRA d'emergències, altres serveis com el Data Center, que és cert que aquest any ha perdut diners, però en qualsevol cas també és una oportunitat d'incloure-hi productes per les empreses vinculades a nous projectes d'inversió o d'innovació,

com per exemple Cloud que podria incloure's en aquest servei de Data Center, no?

I per últim, si no recordo malament les preguntes que em fèieu, el cost activat amb existències de les targetes. Bé, no li sabré contestar la resposta a la pregunta al 100%. Només sí que li puc dir que pel que recordo, es venen més de 7.000 targetes per any de prepagament a Andorra. Per tant, ens hauríem de contrastar les xifres, però si la vostra xifra que surt 100.000 euros també d'estoc, doncs, equivaldria a un estoc d'un any en targetes de prepagament. I crec recordar també que són targetes que s'han de comprar amb blocs importants, que no es poden seleccionar amb blocs petits.

I també recordo que a Andorra hi deu haver uns 60.000 mòbils connectats o targes de mòbils activats i que se'n renova un terç per any. És a dir, cada any són a més d'aquestes 100.000 de prepagament, hi ha 20.000 targetes SIM de mòbil que cada any es renoven degut a canvi de models de mòbil que requereixen canvi de targeta o perquè es perden les targetes també de mòbil.

Per tant, però en qualsevol cas, sí que em quedo a la seva disposició per complementar aquestes informacions i buscar la informació que m'heu demanat.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, abans de passar a la següent pregunta, suspenem un quart d'hora.

(Són les 22.32h)

(Se suspèn la sessió.

(Són les 22.57h)

(Es reprèn la sessió)

El Sr. síndic general:

Es reprèn la sessió.

Passem a la pregunta número 20:

20- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al motiu de la visita de la UDEF, Unidad de Delitos Financieros Espanyola, a Andorra.

Fou registrada amb el número 444 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015, del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández. Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

El proppassat dimecres 29 d'abril el M. I. Sr. Jordi Cinca, ministre de Finances i portaveu del Govern en compareixença davant dels mitjans de comunicació va reconèixer, almenys així m'ho va semblar, la visita del cos de seguretat espanyol UDEF a Andorra.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: quan va visitar la UDEF, Unidad de Delitos Financieros Espanyola, Andorra, i quin va ser el motiu de la visita?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, contesta el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, un agent de la Unitat de Delictes Financers espanyol va venir a Andorra el passat 24 de març en condició d'agent d'enllaç de les autoritats judicials andorranes i espanyoles en el marc d'una comissió rogatòria internacional tramesa des d'Espanya i adreçada a Andorra.

El motiu de la visita va rebre l'objecte d'aquesta comissió rogatòria, tot plegat en el marc del Conveni del Consell d'Europa de cooperació judicial en matèria penal.

Perquè s'entengui com funciona això, i ho entengui molta gent, perquè he sentit de tot també. La Unitat de Delictes Financers espanyol, la UDEF, vol disposar d'una informació referent a una investigació que està duent a terme. Com que aquesta informació es troba a Andorra, ho ha de vehicular per mitjà d'una comissió rogatòria que encaixi amb les disposicions del Conveni del Consell d'Europa esmentat anteriorment.

Per tant, la UDEF demana a les autoritats judicials espanyoles que trametin aquesta comissió rogatòria a les autoritats judicials andorranes. Un cop arriba aquesta comissió rogatòria la batlle analitza, perquè és una batlle, analitza i li dóna tramitació. El procediment escollit en aquest cas, és que un agent, un sol agent, -un sol agent- de la UDEF es desplaça a Andorra per portar la comissió rogatòria i tenir accés

a la informació sol·licitada. Una operació que es va dur a terme, i em sembla important, perquè també he sentit de tot, i alguns articles que ara en faré una menció- una operació que es va dur a terme, com és el normal, en les dependències de la Batllia en presència de la secretària judicial. I no com alguns afiliats o en tot cas militants, tampoc ho sé, no estic dins dels liberals d'Andorra, que diuen de forma, i alguns han sigut consellers generals, i diuen: només ha faltat que s'utilitzés per primera vegada el cos de seguretat de l'Estat veí, UDEF, a entrar al nostre país d'amagatots i sense cap mena de control judicial per endur-se una còpia de certs arxius informàtics que es trobaven dins la seu de BPA, en ple Principat d'Andorra, tot un precedent. I aquí, Sr. Costa, ells sí que em feliciten: felicitats de nou Sr. Martí, això diu molt de preservar i defensar la nostra sobirania.

Dic això, perquè si d'alguna cosa ens serveix i podem aclarir alguns conceptes de molts articles i tots variats i molts infundats, doncs, ja haurem fet un pas endavant.

Per tant, el que va passar, és que en definitiva els agents es van desplaçar, l'agent a Andorra, i el batlle que ha fet aquest cas, com tant d'altres, va complir amb les obligacions internacionals del Principat d'Andorra en els termes i escrupolosament amb els termes, mitjançant una comissió rogatòria com és preceptiu, recollits en els convenis internacionals en la legislació vigent.

Jo penso que la pregunta està incompleta, Sr. Gallardo, ja ho entenc quin és el motiu. Jo si fos extremadament prudent, de vegades no ho sóc tant, li hauria de contestar que això està judicialitzat i jo com a cap de Govern no hauria de fer cap detall. Però simplement, també no sóc sabedor de la totalitat, perquè a més de no ser sabedor, no tinc perquè saber-ho. Però sense voler fiar-me en coses que no són de la meva incumbència i en tot cas per preservar la independència de les comissions rogatòries i dels tràmits judicials en curs, li diré que únicament és veritat, van venir per un tema informàtic que hauria d'haver estat per fer-ho col·loquial, el Banco de Madrid ja estava situat a la BPA. Però cap de les maneres, per la informació que se m'ha donat i perquè la gent entengui que no es ve d'amagatots, es ve en una comissió rogatòria, aquesta informació mitjançant una comissió rogatòria segons els convenis amb els quals Andorra ja s'ha adherit, es va fer com sempre es fa, es van fer les coses, i estic segur que sempre es fan el millor que se sap, i en tot cas no tinc perquè dubtar a la seu de la justícia andorrana davant d'un secretari judicial.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. conseller pel torn de rèplica.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc doncs que efectivament la UDEF va visitar Andorra, i que la visita es va realitzar segons el que preveu la Llei de cooperació internacional i de lluita contra el blanqueig de diners així com també el compliment de la Llei transitòria de procediments judicials i del Codi penal. Com deia el cap de Govern, doncs afirmava que hi havia una comissió rogatòria demanada i que per tant, es va seguir el procediment estipulat.

El que em sorprèn és que...per tant, potser abans collar la primera repregunta.

Si només hi ha hagut una visita de la UDEF en aquesta data que vostè ara em comentava, el 24 de març. Si és l'única visita que hi ha hagut en el que portem d'any de la UDEF al país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que estic en el meu moment de rèplica, abans.

Sí deia abans Sr. Gallardo que, i va una mica, un terme que usa el ministre d'Interior referent una mica a la seva pregunta. Quan entendre que no puc anar més enllà del contingut de la comissió rogatòria perquè es tracta d'un afer judicialitzat. Un afer que a més a més, jo conec, també ho he dit abans de forma molt parcial, perquè és la Batllia que té la potestat de tramitar les comissions rogatòries. I jo respecto i vostè també n'estic segur, i tots els que estem aquí també ho espero, i n'estic també segur, respecto la separació de poders. Respecto la separació de poders, la confidencialitat de determinades informacions i la lleialtat també institucional des d'un punt de vista de saber respectar la confidencialitat d'algunes coses que li pertoca de saber a qui li pertoca saber.

I ho dic perquè no es pot dir el que he sentit, no únicament en aquest article. Jo entenc que el tema de la BPA és un tema complex, és un tema que aixeca passions, que hauria d'aixecar més que

passions, qüestions de raonabilitat i totes elles raonades. I quan sento el que sento aquests dies, que bé, gairebé entre cometes, no un sinó sis. I ho diuen gent jurada que van veure una cosa i una altra, i jo em fio del qui em tinc de fiar per la informació que puc transmetre, que les coses s'han fet, no el fet de dir vostè, que pot ser un error, segons el Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal.

Vist, si em permet el Sr. síndic, que ja se m'ha fet la pregunta, continuaria contestant a la mateixa pregunta.

No ho sé Sr. Gallardo, no ho sé. No sé si ha vingut algun membre de la UDEF, ha passat la frontera o no ha passat la frontera? Tampoc ho sé.

Si vostè em diu, si el Govern és coneixedor que la UDEF, la Unitat de Delictes Financers ha vingut i ha fet les coses d'amagatotis, com diu alguns articles o fora del que és el tracte normal de cooperació. Si ha estat així?

Estic segur que no ha estat així perquè estic segur que aquí a Andorra, com també en aquest cas, parlem del Regne d'Espanya, es respecten les legislacions i es fan les coses amb ordre i concert. Per tant a la seva pregunta, sí que és veritat va venir un agent d'enllaç.

A la seva segona pregunta, amb la qual vostè em diu si tinc coneixement d'altres vingudes de la UDEF: no. I també és possible que no ho sàpiga per desconeixement o perquè no segueixo l'actualitat o perquè fa molt temps, en altres comissions rogatòries o en altres moments també ha vingut la UDEF en algun moment donat, però en tot cas jo no en sóc coneixedor i per tant amb tota sinceritat li contesto el que sé.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Bé segons la Llei 16/2014, del 24 de juliol, de modificació de la Llei transitòria de procediments judicials, del 21 de desembre del 1993, les peticions s'entén de les comissions rogatòries han de ser rebudes, i una vegada formalitzades han de ser retornades, entenc al país que les demana a través del ministeri encarregat dels afers exteriors. Per tant, si vostè em diu que no, no deu ser perquè no està al

cas de l'actualitat sinó que vull pensar que és perquè no n'ha rebut cap. Tot i així, li torno a formular la pregunta: Govern o el Ministeri d'Exteriors en aquest cas és coneixedor d'alguna visita amb anterioritat al 24 de març per part de la UDEF al país?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Gràcies Sr. síndic.

Miri fins allà on sóc coneixedor, això funciona com li acabo de dir, i és veritat que algunes vegades es fa una tramitació diplomàtica de les comissions rogatòries que no és l'oficial perquè l'oficial és la que ha d'anar directament a la Batllia. Altres vegades, pel que fa referència a la seva pregunta, si vol saber si el Ministeri d'Exteriors va rebre aquesta comissió rogatòria. Doncs no la va rebre. Però no és obligatori, qui té el legítim dret de cursar-la o no cursar-la és l'autoritat competent, i en aquest cas era la Batllia. El que li vull dir és que de la mateixa manera que aquesta comissió rogatòria es demana, que dit passant, jo ja li he dit que era coneixedor perquè en aquest cas a la seva pregunta, -em permetrà que m'he informat una mica-, però moltes vegades el que li deia, es fa mitjançant també via diplomàtica i també al mateix temps es tramita a la comissió derogatòria. Però l'important d'això és que no és una comissió derogatòria d'amagatotis, i ha vingut com sento, i els comentaris que sento, que també ho vaig sentit en una època, amb una altra cosa molt diferent del que ens ocupa avui dia. És la batlle instructora que determina ella si hi ha motiu perquè l'interessat, en aquest cas l'espanyol, i en particular la Unitat de Delictes Financers ho pugui venir a recollir. I solament si la batlle ho determina se li dóna de la mateixa manera que això passa en un sentit i passa en el sentit inversa si comissions rotatòries fa Andorra cap Espanya.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, alguna altra repregunta....

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Seré més concret, li donaré una data. Va visitar la UDEF el 2 de febrer de l'any en curs el país o té constància el Govern de què el 2 de febrer la UDEF visités Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No, no Sr. Gallardo no en tinc constància. Si en tinguéssis constància li diria i si a més a més, si és possible que hagi vingut, sigui una comissió rogatòria, i pot ser possible que també s'hagi cursat d'interior i jo no en tingui coneixement.

Miri, quan un és cap de Govern, no totes les comissions rogatòries anuals, estic al cas de totes les comissions rogatòries. Les comissions rogatòries es fan per diversos motius. No es fan únicament per qüestions de delictes fiscals, es poden fer per molts motius. Vostè veig que n'és coneixedor, algú li ha degut dir, en tot cas, a mi si el 2 de febrer van venir, a mi ningú m'ho ha dit i en tot cas, no en tinc des d'un punt de vista oficial cap coneixement.

Gràcies Sr. Gallardo.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo, teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Vist que doncs sí que ha reconegut que hi ha hagut una visita, no té constància de l'altra, almenys no m'ho sap reconèixer i admet que si hi ha hagut, el Govern no està al cas.

Si em pogués donar la data en la qual la comissió rogatòria, que sí que s'ha donat per la visita entenc jo, del 24 de març, es va efectuar?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

No escolti, miri, és que posem pel cas que la tinguéssis, tampoc li donaria. És que no la tinc, no la tinc ni la sé. I més encara no la tinc, no la sé i m'he assabentat en tot cas, fins allà on puc anar, li diré amb tota sinceritat perquè el que deia abans, aquí estem en seu parlamentària i vostè té tot el dret de fer totes les preguntes. I no és que jo no les vulgui contestar, no m'entengui malament, però hi ha algunes coses que penso que per responsabilitat ni tindria de demanar, ni la batlle instructora no en tindria ni de donar. Per tant, la data aquesta no li puc donar perquè no en sóc coneixedor. Ara bé, sé que s'ha vingut perquè vostè em formula aquesta pregunta, per això li deia que he pogut anar fins allà on hem pogut anar, i en tot cas el que sí denuncio és alguns articles malintencionats que pensen que es ve a Andorra com es ve en qualsevol altre país a investigar d'amagatotis, i això sí que m'ha permès la seva pregunta, almenys d'aclarir alguns articles que són molt variats últimament i que parlen amb molta frivolitat de coses que són molt serioses perquè estan regulades per convenis internacionals.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Jo li faig preguntes que no tenen res a veure amb l'article, vostè sempre em posa els articles pel mig Sr. cap de Govern. Però bé és igual, li tornaré a fer una altra repregunta i si vol em posa el tema de l'article pel mig.

Entenc que quan hi ha una comissió rogatòria i sinó contestarà el ministre d'Afers Exteriors, i si m'equivoco, vostè mateix em rectificarà: és obligatori informar a l'ambaixada del país de procedència? M'explico millor: va ser informada l'Ambaixada Espanyola de la visita de la UDEF, es va posar en coneixement l'Ambaixada Espanyola d'aquesta visita?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Miri, perquè el procediment potser l'explicarà molt millor el ministre d'Interior que jo, però jo entenc que el procediment no va per aquí; són les autoritats pertinents que cursen les demandes. A partir d'aquí si vol un complement d'informació i no li estic pas parlant de l'article en aquests moments, li dic sincerament el que conec d'aquest dossier.

A la seva pregunta: hi ha una obligació d'informar a l'ambaixada? En tot cas, una obligació del Govern andorrà si al final hi hagués una comissió rogatòria que vingués també per via diplomàtica del Ministeri d'Exteriors, no tenim cap obligació nosaltres d'avisar a l'Ambaixada Espanyola.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Una última. Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Només per aclariment.

Entenc que pel que m'està dient quan una Policia d'un altre Estat visita la nostra -en aquest cas la Unitat de Delictes Financers- quan es tracta d'una Policia l'ambaixada no ha de ser coneixedora de la visita d'aquesta Unitat? I, en tot cas, ha d'estar informada per si succeís alguna cosa als agents que fan aquesta visita?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Quasi bé és una pregunta trampa.

Escolti, aquí pot venir la Policia espanyola, estar informats que ve la Policia espanyola, però aquest és un cas que passa sota una comissió rogatòria en uns termes que estan molt ben definits al Conveni.

Per tant, no em faci dir una cosa per l'altra. Escolti, va, fem-ho trivial: quan ve la *Vuelta Ciclista a España* ve la Policia espanyola i jo la veig que ve la Policia espanyola...

El que estem dient aquí és que per què vingui un sol d'enllaç a buscar una cosa determinada s'ha de donar per bona la comissió rogatòria que s'ha cursat. I és

això i en tot cas vostè que és conseller general sabrà que aquest conveni marca quins són els procediments, i no són uns procediments vertaderament rebuscats sinó que són uns procediments legalistes i que tot el que es fa està cobert per aspectes judicials i també per qüestions de confidencialitat, també.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passariem a la següent pregunta.

21- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa a la contractació del consultor del Ministeri de Salut Enric Agustí.

Fou registrada amb el número 445 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015 del 5 de maig. Exposa la pregunta la Sra. Carine Montaner.

Teniu la paraula.

La Sra. Carine Montaner:

Pregunto si Govern podria aclarir les condicions de la contractació de l'assessor Enric Agustí i confirmar que ja estava imputat a Espanya en el moment que va començar a prestar servei a Andorra?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon la ministra Sra. Rosa Ferrer. Teniu la paraula.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

El Dr. Enric Agustí va començar a prestar els seus serveis a Andorra al mes d'abril de l'any 2014, -l'1 d'abril del 2014.

Al contracte que se li va formalitzar fou el 4 de setembre del 2014 i finalitzava al desembre del 2014, amb una possible pròrroga de 3 mesos per acabar els treballs.

Per tant, efectivament va acabar de treballar el dia 30 de març... -la relació contractual- va acabar el 30 de març del 2015. Per tant, el període de contractació del Dr. Enric Agustí va de l'1 d'abril del 2014 fins el 30 de març del 2015. L'objecte del contracte era desenvolupar activitats de consultoria

tècnica per a prestacions d'assessorament altament estratègic al Ministeri de Salut i Benestar.

Bàsicament anava adreçat a dos àmbits concrets, per sintetitzar-ho: era realitzar sessions formatives i d'acompanyament als membres que formen la denominada "Comissió de cartera de serveis i productes de salut" tal com fou creada pel Govern en base al Decret del 6 de febrer del 2013 i pel qual s'aprojava el Reglament de creació d'aquesta comissió; i el segon àmbit, i més operatiu i centrat en el procés de desenvolupament i implantació de la prova pilot del MAAS (Model Andorrà d'Atenció Sanitària), basada en la diabetis, que com vostès saben, es troba en curs i normalment a finals d'any tindrem ja el resultat d'aquesta prova pilot.

En tot cas, el preu del contracte era de 3.080 euros més, màxim, i es desglossava en 77 euros per hora a 40 hores per mes.

I bé, bàsicament dir que en el moment en què fou contractat... perdó, en el moment en què va iniciar a prestar els seus serveis l'1 d'abril del 2014, sembla ser que efectivament el Dr. Enric Agustí estava imputat en una peça separada no en el cas pel qual ara hi ha hagut la imputació sinó per una peça separada del Cas INNOVA que ha tingut lloc aquests dies en el Jutjat de Reus.

I aquella imputació va ser... aquella peça separada fou arxivada el mes de setembre del 2014, per tant, no hi havia cap... no es va seguir cap causa judicial en relació a aquell aspecte.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Gràcies Sr. síndic.

Tots recordem que no és la primera vegada que passa.

Més enllà jo entenc de l'experiència i del currículum de la persona que es vol contractar doncs, hem de tenir en compte... Govern hauria de tenir en compte el criteri d'honorabilitat d'aquesta persona que es vol contractar.

Una persona imputada no vol dir, evidentment, no vol dir culpable però tampoc vol dir innocent i jo crec i penso fermament que em sembla fonamental que Govern hauria d'afegir aquest criteri d'honorabilitat en els criteris de reclutament dels

assessors de Govern. Una imatge de serietat de Govern.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

A veure, estem en un Estat de dret on hi ha la presumpció d'innocència, i una persona fins que no ha estat condemnada, continua sent innocent. Per tant, vostè ha afirmat que imputació no vol dir culpable però tampoc vol dir innocent. Una persona fins que no ha estat condemnada per una sentència ferma és innocent, val? És un dels principis bàsics de l'Estat de dret: la presumpció d'innocència.

Dit això i el criteri d'honorabilitat al cap i a la fi pot acabar sent un criteri totalment subjectiu perquè jo no conec en cap codi de procediment i en cap codi on es digui quin és el criteri d'honorabilitat.

Altra cosa és que efectivament per procedir a determinades contractacions, i vist el que... Nosaltres podem saber el que passa a Andorra però el que està passant a fora de les nostres fronteres és molt difícil de poder dir exactament què hi ha, no? Per tant, altra cosa és que diguem que, bé, vist malauradament el que està passant a l'Estat veí en relació a pràctiques que suposadament no serien les correctes en determinades administracions públiques, el que potser com a prevenció estaria bé demanar un certificat d'antecedents penals però això tampoc ens garantiria absolutament res, perquè un certificat d'antecedents penals serà... no hi figuraran antecedents si aquesta persona no ha estat condemnada per una sentència ferma per un tribunal. Per tant, el fet de ser cridat a declarar com a imputat no figurarà en un certificat d'antecedents penals. Per tant, també és cert que és difícil de poder tenir una valoració realment objectiva de quina és la honorabilitat subjectiva també d'aquesta persona. Per tant, podem demanar també una declaració jurada que ens digui que no està perseguit per cap causa, per la comissió de cap il·lícit penal però... la veritat és que és complicat de tenir un document feient que acrediti que aquesta persona no ha comès... que és impecable. Es fa molt complicat.

La veritat també és que són perfils professionals que difícilment els trobem aquí a Andorra; no els tenim. I també l'altra qüestió és que dius que podem anar a buscar aquests perfils professionals no només a l'Estat veí del sud sinó a l'Estat veí del nord però pel model precisament que hi ha a l'Estat veí del nord,

-el model en matèria de salut i de gestió sanitària, etc.-, es fa molt difícil... i a més és un model molt més proper al nostre, però es fa molt difícil trobar persones amb aquest tipus de perfils que vulguin venir a Andorra. No és evident.

Per tant, a més sembla ser ...

El Sr. síndic general:

Hauríeu d'anar acabant, si us plau...

La Sra. Rosa Ferrer:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Doncs, ja està.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Bé, pel torn de...

Perdó, per les preguntes, Sra. consellera.

La Sra. Carine Montaner:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Jo crec que quan hi ha un dubte, un dubte sobre, diguéssim, l'ètica d'una persona doncs es contracta a una altra persona i crec que Espanya es prou gran per trobar professionals que puguin tractar els temes que heu dit anteriorment, no?

Bé, jo tinc una pregunta, diguéssim, si no investigueu sobre les persones que contracteu com a assessors, com ho feu per contractar els assessors de fora? Mireu només el currículum i l'experiència de la persona o hi ha...

El Sr. síndic general:

Gràcies.

La Sra. Carine Montaner:

Mireu d'altres criteris?

El Sr. síndic general:

Esteu Sra. consellera...

Heu acabat...

La Sra. Carine Montaner:

Sí.

El Sr. síndic general:

Sra. ministra teniu la paraula.

La Sra. Rosa Ferrer:

Moltes gràcies Sr. síndic.

Miri, jo el dia que contracti a algú li diré com ho faré.

Normalment hi ha uns bé ... és que, en principi, el normal quan es contracta un assessor d'aquestes característiques, un s'assessora i pregunta quina persona té un perfil més proper o més adequat a les necessitats de l'assessorament, de l'objecte del contracte que s'hagi de signar amb aquesta persona. Ha de primer, evidentment, ha de *primar* la seva actitud personal però ha de *primar* també la seva capacitació professional i l'hi garanteixo també pel que joestic veient aquests dies perquè només fa dies que sóc ministra de Salut, que aconseguir perfils professionals d'aquestes característiques és molt difícil, no hi ha gaires persones que tinguin experiència en gestió en el món de la salut i que a més a més siguin metges i que a més a més hagin tingut experiència en implantar models sanitaris i de gestió sanitària, la veritat, és molt difícil. No hi ha tantes persones que tinguin aquests perfils professionals i el seu currículum és el que ha de *primar* i també que vulguin venir a Andorra, que aquesta és l'altra, perquè possiblement podem trobar algú a la resta del territori, però són persones que difícilment les mourem dels llocs de treball que habitualment ocupen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. Sílvia Eloïsa Bonet...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

No em centraré en el tema de la imputació perquè entenc que es una garantia processal, és una garantia del dret de defensa que té l'imputat perquè estigui més garantit.

En el que sí que em voldria centrar és en el que és el model sanitari. Nosaltres tenim un model sanitari de copagament i a Espanya és un model sanitari de finançament per part de l'Estat. Són models molt diferents, finançats de manera molt diferent i on la funcionalitat que tenen els diferents actors sanitaris és molt diferent.

Jo m'he estat revisant el currículum del doctor i no l'hi he sabut trobar l'experiència en aquest tipus de model que tenim nosaltres que seria... tampoc és un model ben bé francès i, entenem que sí és veritat que la nostra atenció primària està més orientada cap al model espanyol però el tema, com heu comentat abans, la prova pilot de diabetis intervé més el model nostre propi que és aquest de copagament i de relacions dels diferents professionals amb diferents nivells assistencials que és bastant diferent al model espanyol. Aleshores a mi el que m'agradaria saber és si el Dr. Agustí tenia experiència en aquest camp? Perquè, bé, em resulta bastant... jo com a mínim no he sigut capaç de trobar-ho, té experiència en moltes coses però justament en aquest camp, doncs, no he sabut trobar-li l'experiència.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

És que precisament el Dr. Enric Agustí no estava contractat per analitzar aquestes qüestions sinó que era més suport tècnic per implementar la incrementació de l'operativa de la reforma del sistema de salut.

Pel que respecta al sistema més de copagament, entenc que afecta més a la Caixa Andorrana de Seguretat Social i als controls que es puguin fer des de la Caixa Andorrana de Seguretat Social i, en aquest supòsit sí que el ministeri compta amb un equip de formació francesa que el model de copagament és més proper al francès que no a l'espanyol, i aquí sí que hi ha assessors de formació francesa i que a més a més, aquí en aquest cas, perquè és que el model és molt diferent, són persones dirigides pel propi Ministeri de Salut i de la Caixa de Seguretat Social francesa pel que són models de copagament.

L'objecte del contracte amb el Dr. Agustí no és analitzar el sistema de copagament o com s'organitza sinó és més pel model de gestió i crear les carteres de serveis i els productes de salut i també models de contractualització entre les diferents institucions, Ministeri-CASS, Ministeri-SAAS, CASS-SAAS. Però, no quan es tracta més d'analitzar amb el model de copagament hi ha també l'acompanyament aquest d'un assessorament francès.

Gràcies. Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sra. Sílvia Bonet.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, és que quan parlava del model de copagament no em referia única i exclusivament amb el que és el finançament econòmic dels actes sanitaris sinó m'estava referint que el copagament desenvolupa una manera de funcionar diferent, és a dir, nosaltres aquí...

El Sr. síndic general:

Perdoni Sra. consellera, els hi demanaria potser que ens centréssim sobre l'objecte de la pregunta...

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, per això demanava l'experiència del professional sobretot en sistemes organitzatius.

Gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Em sembla que acabarem abans si lleigeixo l'objecte del contracte, diu: "l'objecte és desenvolupar activitats de consultoria tècnica per a prestacions d'assessorament altament estratègic al Ministeri de Salut i Benestar -que era en el seu moment-, a fi d'acompanyar-lo en el procés d'implementació operativa de la reforma del sistema de Salut i Protecció Social d'Andorra d'acord amb els objectius i funcions que tenen atribuïdes respectivament el Ministeri i la Caixa Andorrana de la Seguretat Social en matèria de polítiques sanitàries i socials i altres indicacions que es puguin convenir amb el ministeri encarregat de la salut i en concret suport tècnic per la implementació operativa de la reforma del sistema de Salut i Protecció Social, definició i suport de la creació de la funció de compra estratègica".

Ell feia una tasca d'assessorament, per la implementació no hi era i en cap moment ell ha sigut gestor i, ja li dic, i per analitzar i poder treballar conjuntament no és ell sol, hi havia altres persones que intervenien.

No sé si he donat resposta a això.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passàriem a la pregunta número 22.

22- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a l'agència de comunicació estrangera contractada arran de la crisi BPA.

Fou registrada amb el número 446 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015, del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Jordi Gallardo Fernández.

Teniu la paraula.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Durant les reunions mantingudes amb Govern des de l'inici de la intervenció de la Banca Privada d'Andorra, se'ns va informar que s'havia procedit a la contractació d'una empresa de comunicació estrangera, concretament Llorente-Cuenca, per a gestionar les situacions de crisi que es podrien generar des del punt de vista comunicatiu.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: quin ha estat l'encàrrec realitzat a l'empresa de comunicació?

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

El Govern compta amb un equip de comunicació de mitjans humans força reduït, per cert, que respon a les necessitats ordinàries per comunicar a nivell nacional i internacional. No obstant a això, i em sembla que estarem tots d'acord, davant d'un cas extraordinari, malaurat cas com l'afer BPA, que ha posat a Andorra al punt de mira de mitjans internacionals i de vegades de forma molt injusta, vam considerar imprescindible reforçar aquests recursos interns per vàries missions: atendre les creixents demandes de premsa especialment les internacionals -i atendre vol dir atendre, atendre vol

dir que no es qüestió que et telefonin avui i hakis de contestar en el mateix moment, totes aquestes demandes les tenen de preparar. Cada periodista, cada mitjà de comunicació té les seves particularitats i això evidentment, una empresa de comunicació ho coneix molt millor que nosaltres. Però també rebre assessorament sobre el posicionament i el discurs més adient de cara als mitjans internacionals perquè no tothom es comporta de la mateixa manera. No és el mateix els mitjans internacionals diguéssim espanyols que els anglosaxons, pel fet de dir-ne dos. I també em sembla rellevant tenir accés d'alt nivell a mitjans internacionals especialment en el cas dels mitjans espanyols, que ho dic amb tot el respecte a la premsa escrita i a tota classe de premsa han sigut molt atents amb el que ha passat a Andorra la Vella per no qualificar-ho d'una altra manera en alguns moments, i també establir vies de diàleg amb els principals líders d'opinió.

L'encàrrec es fa a aquesta empresa de comissió que té com a objectius els següents: aïllar la crisi de la BPA de la resta de la plaça financera. Aquí has de tenir discursos molt clars bàsicament amb mitjans de comunicació molt especialitzats en finances, que n'hi ha arreu del món, i per tant, també això es té de saber fer i tenir els contactes adients.

Oferir també que és molt important, lligo una mica amb una pregunta que feia referència a la reputació malmesa, oferir una versió transparent de les decisions preses per les societats competents andorranes no únicament, i s'hi esforça i em sembla que ho fa de forma magistral, no sempre se l'entén o no tothom el vol entendre per dir-ho així, ho fa molt bé el ministre però també es té d'anar més enllà, i ell ho sap, i en tot el Govern ho compartim.

I donar a conèixer també, molt important, que Andorra no és únicament el sistema financer andorrà, avui n'hem tingut ocasió de parlar-ne. Andorra és moltes més altres coses que tot això i doncs fer conèixer els progressos que s'han fet els darrers anys als mitjans internacionals, no únicament que la plaça financera és la que és però tot i molt que hem avançat, i no és pas potestat d'aquest Govern. Jo hi vull associar també d'altres governs. El Govern abans fèiem un comparatiu sobre sous, però sous que s'han guanyat tots i cadascun dels polítics de forma molt honesta amb el treball i el servei públic i aquí i vull associar tant els liberals com el Partit Socialdemòcrata o socialdemòcrata i Progrés. Per tant això és l'objecte i ho tornàriem a fer i podrà bastar. No vol dir que sigui exclusivament gràcies a haver contractat a aquesta empresa però una mica, la pressió internacional sobretot del sud ha baixat. Però s'ha d'estar molt atent i el ministre portaveu i no únicament el ministre portaveu, el ministre

també d'Exteriors gràcies a aquesta empresa hem tingut ocasió de fer molts contactes informals alguns d'ells, altres que han estat recollits als mitjans escrits però no únicament a Espanya, també a Amèrica i també a Anglaterra, perquè més enllà de tot el que és comunicació i comunicació en tota transparència en el cas de la BPA també té un incís d'opinió sobretot econòmic i se'ls hi té d'explicar quina és la realitat també, independent del tema de la BPA, la solvència, la credibilitat i la gran seriositat del sistema financer andorrà.

Moltes gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Miri Sr. cap de Govern, estarem d'acord en què tots els recursos, esforços i diners necessaris que s'hagin d'invertir per reforçar la credibilitat d'Andorra en un moment en el qual ha patit, la veritat és que penso que bona part de la ciutadania andorrana ens hem vist gratament sorpresos en positiu per l'atac virulent que hem patit per part de la premsa estrangera, especialment d'una part de premsa especialitzada, no si hi havia algun o altre interès que no arribem a veure, però és cert que aquest atac l'hem vist d'uns mitjans d'un país veí, en canvi no hem vist aquest atac per part d'altres països veïns. Per tant ja li avanço que la meva preocupació, i no hi ha crítica, en quant a la despesa que s'hagi volgut invertir en netejar o en rescabalar o en defensar l'honorabilitat del país i evidentment del sector financer andorrà que ara amb aquesta crisi, doncs, en algun moment s'ha vist malmès.

No és això, no és això el que em preocupa, i l'import destinat a l'empresa de comunicació que avui en una altra pregunta, doncs, s'ha manifestat, no valoraré si és alt o si és baix perquè al final el preu de les coses s'han de valorar en funció del resultat que es dona, perquè una cosa pot ser d'un preu molt baix però si la feina que finalment es fa doncs no és eficient, el resultat és que és una inversió podríem dir defectuosa o costosa. Per tant no li critico i no entro a valorar l'import de 135.000€ perquè si això és suficient per defensar millor l'honorabilitat doncs perfecta.

Per contra sí que he de donar a entendre o posar en qüestió potser la feina feta per l'empresa vist, com li comentava, aquesta virulència, aquesta no sé aquest interès i aquesta persistència d'alguns mitjans escrits

i televisius per atacar el nom d'Andorra i per atacar l'honorabilitat del nostre país i del nostre sistema financer. I això és una reflexió que vull avui aquí compartir, no només en nom meu i del grup sinó de moltes persones doncs que hem vist tristament aquests dies com el nom d'Andorra s'ha vist atacat bàsicament per uns interessos que pensem no responen.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí gràcies Sr. síndic.

Abans de tot Sr. Gallardo li agraeixo que tingui aquestes paraules i a més em fa un favor d'explicar-se com s'ha explicat.

És veritat i reflexionem junts. És veritat que hem estat atacats durament, no és menys veritat que el fet de tenir una empresa de comunicació evidentment ajuda però no ho soluciona tot. Hi ha avui dia diaris digitals i jo no tindrè la gosadia de citar-ne cap perquè que no sigui que amb el que es diu que resulti que al final el que tingui la querella sigui el cap de Govern per dir segons el que sento i seria el món al revés. No canviarem únicament perquè tinguem una empresa de comunicació que li donaré unes dades, em sembla que la vam triar amb un cert criteri de ser uns grans professionals, però no canviarem algunes línies editorials o algunes línies que tenen marcades alguns diaris. Però reconeixerà amb mi que l'atac va ser molt dur, bàsicament del sud. També reconeixerà que està molt més calmada la imatge que també ens preocupa a tots, la imatge financera d'Andorra, del que és Andorra un país treballador que no pot malmetre aquesta imatge de tots i tants andorrans que ens aixequem i fem més hores que les estipulades, moltes vegades en el codi de relacions laborals ja li asseguro. I pensem que pels països del sud, vull dir en aquests la nostra imatge continua sent bona.

Sortim també amb un missatge positiu. Esperem que la crisi de la BPA tingui finalment una solució satisfactòria. Encara avui dia la credibilitat d'Andorra a nivell internacional per la seriositat i la continuïtat de la seriositat de varis governs i us vull afegir a tots al torn de ser un país transformador que compleix amb els estàndards de transparència més absoluts, la seriositat no està malmesa. I faig aquesta reflexió perquè sé que no està malmesa. No em vull aventurar a dir coses avui al Consell General perquè

no és el moment però properament es veurà que no està malmesa amb visites importants, de gent important que visitarà el Principat d'Andorra però no em vull avançar.

Però, més enllà d'això vam agafar...

Estic acabant Sr. síndic.

...una empresa que per fer-ho senzill és una empresa de primer ordre, evidentment, primera consultora en aquests moments de comunicació a Espanya, Portugal, Amèrica llatina, compta amb 17 socis amb 350 professionals. Assessoren a 6 de les 10 primeres empreses de l'IBEX 35. També l'hem agafat per això, perquè justament assessorant a aquestes empreses estan molt implicats en tot el que són mitjans bàsicament especialitzats en el tema financer i personalment el Govern. Jo no, jo no tinc perquè estar content de res en tot cas és el Govern que té d'estar content de les coses que es facin, n'estem satisfet. Però és veritat que es té de continuar a estar atent. Sóc del parer que aquesta empresa té de continuar uns quants mesos perquè encara queda moltes coses per decidir, que dic passant i aprofito per dir que quan estiguin decidides, l'AREB, per obligació de llei, els hi vindré a explicar al Consell General, i també les tenim de saber explicar entre tots aquí però també fora, també fora, que les coses a Andorra es fan de forma seriosa com sempre ha sigut la nostra tradició.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Gràcies Sr. cap de Govern per les explicacions.

Entenc que, així anava amb l'encàrrec que s'ha fet a l'empresa de comunicació, la defensa del nom del nostre país i de l'honorabilitat no ha de recaure exclusivament sobre aquesta empresa de comunicació sinó que hi ha una part important evidentment doncs que recau sobre el Govern i per tant doncs en aquest sentit la meua pregunta aniria en què em volgués explicar quines han estat les actuacions que ha dut a terme el Govern, aprofitant els canals que li ha ofert aquesta empresa de comunicació, per defensar la honorabilitat d'Andorra?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sí, em sembla que ja li he contestat no segurament amb el detall que li contestaré ara. Em sembla que li contestava a mitges en tot cas quan li deia que el ministre Portaveu, el ministre de Finances, i el ministre d'Exteriors, han tingut moltes entrevistes amb mitjans de comunicació. El mateix ministre potser es més capaç de dir amb tots els mitjans de comunicació que s'ha vist, no únicament escrits, també a nivell de ràdio. I bàsicament ens hem centrat, ens hem centrat allà on se n'ha parlat més, i moltes vegades de forma molt equivocada o diguéssim molt esbiaixada. Ens hem assentat en molts i en quantitat de mitjans de comunicació espanyols, no? De diaris, evidentment, no d'aquí sinó d'altres, que jo considero molt seriosos siguin, de la tendència que siguin, i de diaris que moltes vegades, tot i els esforços que han fet amb aquesta empresa, tampoc hem reeixit des del punt de vista que algunes coses que sento no s'ajusten d'un bon tros. No perquè jo vulgui sentir unes altres coses perquè no s'ajusten de bon tros a la realitat.

Per tant, el màxim o l'esforç màxim, o l'esforç més important que s'ha fet bàsicament, i vostè en feia referència, és sobretot a la premsa espanyola i evidentment, li tinc tot el respecte del món.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna altra repregunta...

Sr. Jordi Gallardo.

El Sr. Jordi Gallardo:

Gràcies Sr. síndic.

Sí, faré la darrera repregunta i és en relació, doncs, entenc que en el marc de la urgència i de la necessitat, doncs, calia contractar, com s'ha explicat aquest gabinet de comunicació, com d'altres professionals de l'àmbit de l'advocacia, i perquè ajudessin en l'elaboració de lleis o per fer, podríem dir, de lobby, doncs, allà on tocava fer. I per tant, doncs, davant de l'excepcionalitat, doncs, l'absència de concurrència. És a dir, a l'hora de contractar, és a dir, el Govern tenia una urgència, va decidir

contractar, doncs, l'empresa que millor va creure oportú. No va per aquí, doncs, per aquí la meua puntualització.

El que sí que voldria saber, almenys jo no ho he sabut trobar, l'absència de concurrència no implica, doncs, que aquestes contractacions estiguin publicades al BOPA, entenc jo. I voldria saber, -jo no ho he sabut trobar- per què no s'han publicitat?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Bé, la veritat si això és veritat, i vist que han dit en seu parlamentària, i si no ho haguessin dit també, jo li puc assegurar que això que ha publicat el BOPA, si és veritat, a hores d'ara tampoc ho sé, no? Avui dia el cap de Govern sap poques coses aquesta nit. Tampoc ho sé, però en tot cas el que sí sé, és que tinc una obligació de publicar-ho al BOPA, i així ho faré.

Moltes gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, passem a la pregunta número 23

23- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa a conèixer qui està exercint d'autoritat financera pública en la qüestió derivada de la intervenció a BPA.

Fou registrada amb el número 447 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015, del 5 de maig.

Exposa la pregunta el Sr. Víctor Naudi Zamora.

El Sr. Víctor Naudi:

Gràcies Sr. síndic.

Entenc que part d'aquesta pregunta se n'ha parlat abans, però parcialment, i tampoc em satisfà del tot, i per tant, mantinc la pregunta.

Diu així:

D'ençà el dia 10 de març, dia en el qual el cap de Govern va fer una roda de premsa solemne en la que

va situar la declaració del FinCEN americà i la intervenció de l'INAF a Banca Privada d'Andorra al més alt nivell institucional, s'han anat succeint els encavalcaments entre l'INAF i el Govern fins a deixar el país davant la incertesa o el dubte de saber qui exerceix realment d'òrgan regulador del sistema financer andorrà, l'INAF o el Govern.

Per això preguntem:

Ens pot aclarir el Govern qui va decidir realment la intervenció i la subsegüent posada sota règim d'administració provisional de BPA: el Govern o l'INAF?

I, alhora qui ha decidit realment encomanar a l'auditora intervencional Pricewaterhouse la revisió de centenars de comptes de clients de la BPA: l'INAF, el Govern d'Andorra o els Estats Units d'Amèrica?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, respon el Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Sembla una pregunta test, Sr. Víctor, a, b, c, no?

Però és bastant més seriós que una pregunta test, perquè les preguntes, a demés, les contestes, són fàcils.

Una ja l'he formulat, o ja l'he contestat a la pregunta del Sr. López, però potser no m'he explicat bé, li tornaré a explicar.

Pel que fa referència a qui va decidir realment la intervenció i la subsegüent posada sota règim d'administració provisional de BPA: el Govern o l'INAF?

La decisió la pren l'INAF, Sr. Naudi, com ja he dit abans a la pregunta del Sr. López. Ara vist com formula la pregunta, aquesta la respondré realment. La resposta que li he donat al Sr. López no era broma, realment, perquè em molesta una mica, però té tot el dret de dir qui ha decidit realment. Vull dir, no m'enganyi sobretot, que si és real el que em diu? Doncs, escolti, el que és real és el que li he contestat a vostè i li he contestat al Sr. López.

I també de la mateixa manera li podria dir que vostè està facultat, això ho sé. He estat conseller com vostè, per l'article 129 el faculto a vostè, Sr. López, en tant que conseller general per formular les preguntes orals al Govern que estimi oportunes.

Jo també li podria demanar qui està fent realment aquesta pregunta? Si vostè com a conseller general o alguna altra persona. Li podria demanar, realment, no? Però no ho faré! No ho faré perquè conec el Reglament i sé que només vostè pot fer aquesta pregunta. I que únicament també, perquè així ho fem una mica distès, perquè ja sé que hem tingut un intercanvi de paraules, últimament, no fa pas tantes hores. Però realment, també a l'assegurar part de la pregunta, Pricewaterhouse l'ha contractat l'INAF.

En fi, gràcies.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la rèplica, Sr. conseller.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, pel que fa a la pregunta, recordaré que li podria contestar, però potser aquí el qui fa les preguntes són els consellers.

Bé, portem bona part de la nit parlant de la qüestió i també dos mesos parlant de la crisi de BPA. Avui és el tema central, i bé, encara és hora que es faci la llum a una part d'aquesta qüestió. Abans el Sr. cap de Govern ens recordava la cronologia dels fets. Bé, podem coincidir. Evidentment no pot ser d'una altra manera. El dia 10 de març el Sr. cap de Govern estant en funcions ens comunica als caps de llista elegits a les passades eleccions, que en aquell mateix moment s'està procedint a intervenir el banc.

De fet, ens explica als presents l'existència de la carta comunicat del FinCEN i de les possibles conseqüències que a partir del dia 10 se'n podrien derivar. El cap de setmana el Sr. Toni Martí es va desplaçar a París fent gestions prop dels ministeris del govern francès, parlant al copríncep francès, i per altra banda, parlant via telefònica, amb el president del govern d'Espanya, per tal que podessin incidir o aturar l'acció de bloqueig dels corresponsals americans envers el banc andorrà. Donat que el resultat va ser infructuós, el Govern d'Andorra decideix intervenir el banc i cito la seva frase: "en aquests moments s'està procedint a la intervenció del banc".

El dia 10 de març, l'INAF en exercici de les seves competències va incoar un procediment sancionador i va procedir a la intervenció preventiva de l'entitat, (cito un dels seus comunicats).

El mateix dia 10 de març el cap de Govern fa una roda de premsa, que tot sigui dit de passada ja no

apareix a la web d'Andorra Televisió, explicant la intervenció. Se n'ha parlat abans.

Per tant i a posteriori de la decisió del cap de Govern en funcions, l'INAF ratifica una decisió que li era pròpia. El decret, també, val a dir que porta la data de l'11 de març.

Mireu, aquest resum que acabo de fer dels fets, ve a significar que l'actuació del cap de Govern va crear més alarma que tranquil·litat, ja que no quedava clar qui actuava l'INAF o el cap de Govern.

Començàvem un seguit d'accions desafortunades que tots coneixem, no totes són dolentes, abans s'explicava els seus procediments per aturar aquesta queixa sistemàtica dels mitjans forans, bé, però sí que hi ha hagut una sèrie d'accions que per a mi han estat desafortunades, com la limitació de retirada de capitals coneguda com el "corralet", l'aprobació d'una llei tot i que necessària, -torno a dir-, al meu entendre és retroactiva, i per acabar d'embolicar la troca algú va decidir realitzar inspeccions a centenars de comptes de clients usuals com si de delinqüents sota sospita es tractés, havent de justificar que el fruit del seu treball era lícit. És el món al revés.

Prendre aquesta decisió és de per si preocupant, però encara ho es més si no se sap qui l'ha presa, l'empresa auditora, l'INAF o el Govern.

Mes enllà de qui ha encomanat la revisió de centenars de comptes de clients honrats, i dic bé de clients honrats, ens hem de fer la pregunta de si realment calia aquesta mesura.

Avui segons es desprèn als mitjans sembla ser que no hi ha comptes dubtosos o que són insignificants. De què haurà servit això?

Per molt que ara vulgui justificar que és una mesura en positiu recomanada i emprada de forma habitual pel sistema americà, la realitat aquí, a casa nostra, és que aquesta actuació només fa que llançar més gasolina al foc, i malmetre la imatge del conjunt del nostre sistema financer.

Tot plegat fa esgarrifança, heu magnificat un problema que certament hi era, i que malgrat estava localitzat, l'heu escampat per finalment acabar generalitzant un risc sistèmic.

Risc que està passant factura per molt que us entesteu a dir el contrari al nostre PIB, està generant desconfiança a la veritable inversió estrangera, i posant en dificultat molts llocs de treball directes i indirectes, aquesta és la realitat.

Podeu pensar que la pregunta no té més transcendència en qui realment ha pres les decisions, el Govern, l'INAF, si finalment aquestes s'han pres.

No obstant, us oblideu un aspecte fonamental en aquest afer tan delicat, que és que realment en tot moment i a partir del primer dia ha mancat claredat i transparència, i potser rigor.

Existeixen masses interrogants en aquesta qüestió, alguns d'ells ens els heu aclarit, i li agraeixo però que no contribueixen a millorar la situació i, per tant, què havia passat abans del dia 10 de març d'enguany? Ja vull creure que vostès no sabien què havia passat però jo continuo pensant que algun organisme en algun mecanisme ha fallat.

També hem de veure que aquella reunió que molt amablement i responsablement ens va fer als caps de llista elegits en aquell moment ens va parlar d'això. Avui ja hem vist que ja ha remuntat fins el dia 4, quasi s'atansa el dia de les eleccions això.

Bé, les vostres actuacions doncs poc explicitades i precipitades jo penso que han fet augmentar el risc del sistema del conjunt del nostre sistema financer, no?

Bé, per nosaltres, per a mi, el seu Govern...

El Sr. síndic general:

Hauria d'anar acabant, si us plau...

El Sr. Víctor Naudi:

... sí, ja estic acabant.

El seu Govern, doncs, és un Govern perillós, és un Govern que presenta un risc sistemàtic.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, Sr. cap de Govern teniu la paraula.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, li agraeixo... li agraeixo a mitges perquè em diu que ja es creu que no ho sabés abans del 10 de març; després diu: bé, però fins el 4 arribem a l'1 i tal com és vostè i els seus assessors segur que d'aquí poc farà un altre article que de tot això que ha dit el cap de Govern és tot mentida. Què ha passat?

L'invito si tant és tot mentida... perquè el veig venir, eh?... el veig venir! Realment, vostè no sé si parla vertaderament per vostè mateix o per altres persones... Aquí, per vostè, però no sé si parlem en

nom d'altres persones. En tot cas, no és el meu problema.

El meu problema és solucionar les coses però no jo, amb els organismes, amb l'INAF...

Miri, l'INAF va fer la seva feina. L'UIF penso que va fer la seva feina i ho penso sincerament.

Vostè té, penso, les ganes... No vull ser mal educat miri Sr. Víctor Naudi. No vull pensar que li agradaria que aquest assumpte acabés malament. Fixi's el que li dic! Perquè la seva intervenció no ajuda gens a què s'acabi bé.

En tot cas jo em quedo amb persones que estan exposades bastant més que vostè, perquè està més protegit perquè no té d'agafar cap decisió, però ells s'aixequen al matí per tirar endavant i tenir les cortines obertes i les persianes obertes de la Banca Privada d'Andorra que són els treballadors de la BPA. Que evidentment que n'hi ha que estan enfadats però que ho diuen públicament i que tenen bastant més lucidesa que vostè i diuen, ells, que són dels primers afectats i que quan es va penjar la nota del FinCEN tots els corresponsals van caure i ho diuen ells perquè estaven allà ver veure-ho, m'entén? No el cap de Govern, independentment de la intervenció, afegeixen. I afegeixen més perquè tenen molta més lucidesa tot i que estan sota pressió, Sr. Víctor Naudi, de veure què és la realitat i què és la responsabilitat, i la responsabilitat és la intervenció que va fer l'INAF.

Però continuo pensant avui com ho vaig dir al Debat d'orientació política... al Debat d'investidura, perdó. Si no haguéssim fet la intervenció, no haguéssim fet, com a Estat, perquè després se'm dirà: "Miri, l'ha fet vostè", l'INAF, avui dia, com estariem? Estariem com a vostè segurament li agradaria que haguéssim estat, vist que no van ni votar la Llei de resolució d'entitats bancàries. I em diu a mi, avui, que està ben content de què aquella llei tirés endavant? Si no la va votar... I estariem avui en dia en un concurs de creditors.

Miri, Sr. síndic, jo no vull entrar-hi perquè al Sr. Víctor Naudi el conec des de fa molt temps, però el conec bé! I entenc que li ha afectat la primera contesta que li he fet a la seva pregunta, la pregunta del Sr. Pere López, però ho mantinc... ho mantinc com mantinc realment que hi ha hagut separació en cada una de les decisions i mantinc avui en seu parlamentària que sempre he dit la veritat a vostè i a tots els seus companys de partit i els altres grups parlamentaris i que vostè durant tots aquests dies, vostè sí que ha ficat oli al foc i, a més, vull pensar que realment no ho ha fet amb mala voluntat... fixi's el que li dic, que realment no ho ha fet amb mala voluntat! Però ho vull pensar perquè estic segur que

no ha fet, tampoc, de ser manipulat per altres persones. Aquest és el sentiment que tinc.

Com pot venir avui en seu parlamentària i dir que aquest Govern és un perill! Aquest Govern, contràriament a altra gent que fa articles com he dit avui molt alineats amb el seu article o amb el seu comentari com el que ha fet avui, molt alineats, no s'esforcen com ens esforcem molts per salvar la situació que està vivint la BPA a hores d'ara.

Dic aquí en seu parlamentària que tot el que he fet i tot amb la màxima transparència ho he explicat. I he explicat avui coses que estava al límit d'haver-les d'explicar i he tingut de demanar autorització per la nostra credibilitat com a Govern, per l'honorabilitat del cap de Govern i de tots els seus ministres que han treballat des de l'honestedat, m'entén? I jo, puc encertar en qualsevol cosa però en aquest assumpte ens podem haver equivocat amb decisions que li pertoqueu al Govern d'Andorra, però jo sempre protegeixo les decisions de les institucions que representen l'Estat andorrà com l'INAF i la UIF i tot el que hem fet ho hem fet sincerament... ho hem fet sincerament, fins el cap. Pot dir el que vulgui, és el seu lliure dret de dir el que vulgui. Ara, jo li puc dir que jo he dit la veritat, en canvi vostè no ha parat de fer insinuacions i encara avui, que hi hauria d'haver en un debat que hem portat tots jo penso amb el rigor necessari, els uns i els altres, amb la contundència que fa falta en alguns moments entre oposició i majoria, no s'ha arribat al nivell de la seva intervenció a la rèplica, que és la seva, i la deixa a la seva bona consciència.

(Se senten aplaudiments)

El Sr. síndic general:

Si us plau, si us plau...

Alguna repregunta...

Sr. conseller, Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, Sr. cap de Govern puc entendre que aquest tema el posi nerviós però no puc acceptar les insinuacions que fa constantment tota la nit.

Mireu, el meu sentit de la responsabilitat... jo li dic abans que aquesta Llei tècnicament era necessària però la segona part, que era retroactiva, l'únic que ha fet és generar encara més risc sistèmic i més desconfiança dels inversors estrangers.

El meu sentit d'Estat és de fer prevaldre el que és la legalitat, respectar la Constitució i respectar la transparència. Jo no sé si vostè està d'acord amb això.

Quant a la pregunta, vostè creu que demanar a desenes de clients de comptes estrangers, a aquest banc afectat, -a la BPA-, dins de l'actuació d'aquesta justificació de moviments de capital en un període determinat d'una setmana o de deu dies, pot ajudar a garantir la seguretat jurídica i a reforçar el sistema financer? Vostè ho creu?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Ho he explicat moltes vegades el Sr. ministre Portaveu.

Això és necessari, són estàndards internacionals perquè vertaderament, malauradament ha estat denunciat amb una nota molt dura per un organisme que no és un organisme menor, que és el Servei d'Intel·ligència Financera americana (el FinCEN) i, per tant, les coses s'han de fer amb un cert ordre. Jo entenc perfectament que això neguitegi a moltíssima gent i, miri, li diré personalment no és una qüestió d'estrangers... d'estrangers i d'andorrans. Jo tinc diners a la BPA Sr. Víctor Naudi, miri, i he anat a donar explicacions sobre els meus diners i jo sé, i sóc el cap de Govern d'Andorra. Hi he anat perquè és la meva obligació perquè tots tenim de participar a fer que això sigui el més de pressa possible i es pugui solucionar. I jo el que li puc assegurar, perquè em fio dels organismes que en saben més que jo, que li feia referència de com han acabat molts bancs sota les notes del FinCEN, que a nosaltres ens han dotat d'una llei per no acabar com molts d'ells, amb l'ajuda, -i ho dic públicament i ho agraeixo públicament-, del Partit Liberal d'Andorra o Liberals d'Andorra i del Partit Socialdemòcrata, amb un NO que no és un NO seu, des d'un punt de vista de retroactivitat, és un NO volgut i decidit. La decisió que es va agafar, -que s'ha agafat-, penso que és una decisió per separar, -ho ha dit moltes vegades i molt millor, i ho articula i ho fonamenta molt millor el ministre Portaveu- el nociu del bo. I el procés dura el que dura. A ningú li agrada, jo n'estic convençut. Jo també sóc andorrà i també conec a molta gent, andorrans o residents, que tenen diners a la BPA i els hi molesta, i m'esforço, contràriament a vostè, a

dir-los-hi que és que hi ha una part de la solució si vostès hi van. Vostè segurament el que fa, i doncs és una part del problema, és dir-los-hi a aquestes persones: "Això vertaderament és una enganyifa". Això és el que penso senzillament, Sr. Víctor Naudi.

I com a cap de Govern m'equivocaré moltíssimes vegades. Però cada vegada que m'equivocaré n'assumiré la meva responsabilitat. Ja fa molts anys que faig política com per no assumir les meves responsabilitats. I a la seva pregunta jo penso que això és necessari.

Que evidentment amoïna a molta gent, ja ho sé. I a un poble, que vostè fa una frase molt meva, que és un Estat i és un poble, doncs evidentment tot s'amplifica. I la pressió que té el Govern és molt intensa, i per alguna cosa som el Govern d'Andorra, i per alguna cosa sóc el cap de Govern, i el ministre de Finances i el ministre d'Exteriors, i hem d'aguantar la pressió perquè és la nostra obligació.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta...

Sr. Víctor Naudi.

El Sr. Víctor Naudi:

Sí, gràcies Sr. síndic.

Bé, aquestes explicacions que ens ha donat tampoc m'ha respòs la pregunta, li tornaré a fer. Vostè creu que aquestes mesures ajuden a reforçar la credibilitat del sistema financer andorrà?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sr. cap de Govern.

El Sr. cap de Govern:

Mira, sí. Doncs, sí, sí.

Està contestat sí. Sí que l'ajuden Sr. Víctor Naudi.

Però que li argumenti no s'ho creurà mai. Però sí que l'ajuden. I m'agradaria que un dia també vostè es donés compte que sí que ajuda.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més repreguntes, passem a la darrera de les preguntes presentades:

23- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa al desenvolupament del Pla Nacional de Salut Mental.

Fou registrada amb el número 448 i s'ha publicat en el Butlletí número 13/2015, del 5 de maig.

Exposa la pregunta la Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot. Teniu la paraula.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

La gestió de la salut mental és un tema recurrent a les diverses reunions de la CONADIS on ja s'ha reclamat diverses vegades que abans de plantejar una infraestructura per atendre de la forma més adequada aquestes patologies, el que cal és determinar prèviament un Pla Nacional de la Salut Mental.

Ens preocupa que, abans de tenir dades fiables sobre el nombre de persones amb malaltia mental i conèixer realment les necessitats de la patologia mental del país, ja es comenci a plantejar les diferents ubicacions per atendre aquestes patologies.

També ens preocupa que els mitjans de comunicació donin la responsabilitat de les infraestructures sanitàries del país al SAAS. Entenem que el desenvolupament de les infraestructures sanitàries en funció de les necessitats del país és responsabilitat del Ministeri de Salut i Benestar. I aquestes han de ser el resultat de l'anàlisi que ha de fer el ministeri en funció de tots els actors que intervenen en el tractament de la salut mental al país i fora del país, tant dintre de l'àmbit públic, concertat o privat.

Atesos aquests antecedents, es pregunta: pot informar Govern, si ha començat a treballar en un Pla Nacional de la Salut Mental?

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per part del Govern, té la paraula la ministra Sra. Rosa Ferrer.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Efectivament, parlar avui de salut mental significa que cal un abordatge ampli de la matèria i una mirada integradora d'una patologia que sovint s'ha tractat de manera més aviat aïllada. I fins i tot, m'atreveria a dir, segregada tot i saber que requereix d'actuacions transversals, tant en l'àmbit sanitari com també en l'àmbit social, ocupacional i d'altres, donades les connotacions inherents a la patologia mental i als efectes que més enllà de la pròpia salut aquestes poden causar a les persones que les pateixen i al seu entorn immediat, tant familiar, laboral, i social en general.

Per això des del ministeri sí que s'ha començat a treballar en una estratègia per desenvolupar un pla nacional o un pla integral de salut mental, que com a instrument de política sanitària li puc assegurar és i serà liderat pel propi ministeri.

I per fer tot això em cal el mitjà d'un equip de treball que per definició ha de ser necessàriament interinstitucional i multidisciplinari, i que ha de tenir per missió i té per missió preparar en base als estudis, dades i evidències disponibles un primer esborrany d'aquest pla.

Posteriorment la intenció és que quan estigui redactat aquest primer esborrany d'aquest Pla integral de salut mental es pugui donar un procés participatiu amb tots els agents implicats, els diferents col·lectius professionals, assistencials, i com no pot ser d'una altra manera, evidentment, a les diferents entitats socials més directament relacionades en aquest àmbit de la salut.

Deixi'm dir-los-hi també que la intenció des del ministeri és la intenció d'integrar la salut mental dins del que ha de ser un pla molt més ambiciós, més ampli que és el Pla nacional de salut. Ha de ser el programa general de la política sanitària al llarg dels propers anys, i evidentment aquest Pla nacional de la salut, que s'hi està treballant, quan hi hagi també el primer esborrany serà objecte de consulta dels diferents agents implicats i de debat, evidentment com no pot ser amb els grups parlamentaris, Govern, però també de tots els col·lectius professionals, o sigui, per ser aprovat haurà de seguir tot un procés participatiu, i que tothom se'l pugui fer al final seu.

Però des del ministeri s'hi està treballant, que s'estigui treballant en un Pla nacional de salut, no vol dir que no s'estiguin fent altres coses ja en paral·lel, i el Pla integral o Pla nacional de la salut és una de les prioritats que hi ha en el ministeri.

I dir-li que pel que respecta a la seva pregunta, que m'imagino és fruit d'una notícia que va sortir als mitjans de comunicació, jo desconec els orígens de la font que va informar d'aquell espai. Li puc dir que avui per avui no hi ha res de decidit, ni de fet, ni

l'emplaçament, a més és que ni és correcte. En la mesura que no es poden decidir aquestes coses si no tenim clar quines són les necessitats i quines són les prestacions assistencials que s'han de donar o no. I això ens ho dirà o ens ho ha d'acabar dient aquest Pla integral de salut mental.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Pel torn de rèplica, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, gràcies Sra. ministra per les seves explicacions. Tot i així en les que puc coincidir amb moltíssimes coses voldria, igualment, i tot i que ja és tard, i espero que tinguin una mica de paciència, els altres consellers i l'equip de Govern, però llegiré la meua rèplica.

Sempre hem entès que les coses calen fer-les respectant un cert ordre i en sanitat és especialment important fer-ho. Que surtin notícies on es determini quina pot se la ubicació d'un recurs tan important com el destinat a atendre els malalts que pateixen una malaltia mental, no ens estranyaria si fóssim coneixedors de quina estratègia es vol aplicar. Però aquesta no és la nostra realitat. La nostra realitat és que actualment no coneixem quin Pla nacional de salut mental disposa o vol disposar el nostre país.

Un pla o estratègia nacional que de forma recurrent ha estat demanat per part de l'Associació de Familiars de la Salut Mental a Andorra en les diferents reunions que ha fet la CONADIS, i on sempre han destacat que era imprescindible tenir desenvolupat abans d'establir la o les infraestructures necessàries per poder atendre aquest tipus de pacient de forma adequada i sense sentiment de marginació, tal com diu l'OMS en totes les seves recomanacions.

Un pla o estratègia nacional que és fonamental que sigui elaborat pel ministeri i me n'alegro que ho hagi dit, perquè considero que el SAAS, i em sap greu dir-ho, però no ha de ser qui determini quines infraestructures s'han de necessitar al país, perquè no deixa de ser un altre element o un prestador dintre del sistema sanitari.

I això per què? Doncs, perquè ha de ser un document on s'integrin a tots els professionals de la salut o no, que tenen competències en el tractament de la salut mental, tant des de l'àmbit públic com concertat o privat, tant a dins com a fora d'Andorra.

També ha d'integrar les accions o activitats desenvolupades pels organismes o associacions provinents de l'àmbit civil que també desenvolupen accions que tenen efectes sobre els pacients amb patologia mental. Ha d'incloure tots els projectes, iniciatives i programes en la matèria que ens ocupa, així com també establir la transversalitat inter ministerial que sigui necessària, com determinar els sectors en els quals cal també establir línies de col·laboració.

A més ha d'incloure com s'ha de desenvolupar l'atenció integral a curt, mig i llarg termini amb el seguiment dels diferents indicadors de salut identificats, com tenir ben determinats els protocols d'actuació en cada situació del pacient, agut, subagut i crònic.

I per això, cal també tenir ben definida la cartera de serveis, cosa que encara no es troba acabada, i em sap greu dir-ho, Sra. ministra, però ja fa temps que la reclamen durant la passada legislatura, i espero que aviat puguem disposar de la cartera de serveis, la qual resulta una eina indispensable per poder establir les necessitats del nostre país, les capacitats que tenim per atendre la patologia mental amb les millors garanties.

I a més he de definir els professionals de les diferents disciplines sanitàries que calen i la formació necessària per poder atendre i desenvolupar una atenció sociosanitària d'alta qualitat. Els països que han volgut esdevenir avançats han fet de la salut mental una prioritat en política sanitària, han establert equips multidisciplinaris per atendre aquestes patologies, i alhora han fet una forta aposta en l'atenció primària i comunitària per a la seva rehabilitació i reinserció en la societat activa. Hauríem de conèixer aspectes com la despesa, el finançament de l'assistència sanitària, de la preventiva en salut mental, l'evolució de l'ús i el cost dels psicofàrmacs, programes, en definitiva tot un seguit d'indicadors, informació que ens permeten una visió global.

No em vull ara allargar però ens preocupa, ens preocupa perquè que hagi sortit una notícia d'aquestes característiques i pel que he estat mirant en les actes de les últimes CONADIS, és un tema que ja s'havia dit de forma recurrent tot i que el ball de llocs anava oscil·lant entre l'antic... residència Solà d'Enclar o si es podia fer un edifici nou però bé, tot això eren coses que s'anaven quedant a l'aire.

El que sí que voldríem demanar és celeritat en el tema i esperem que aquesta celeritat -com ja ens ha confirmat la ministra- sigui aconseguint la col·laboració directe de tots els actors implicats, tan

els directes com els indirectes a través de les associacions.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Per la dúplica, Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

Bé, només dir que em sembla que compartim el que vostè ha dit i pel que fa a la cartera de serveis dir-li també que precisament s'hi està treballant i precisament era aquesta una de les tasques per la qual va assessorar en el seu moment, el cas que ens ha ocupat l'anterior pregunta, amb el Dr. Enric Agustí.

Vostè també ha dit que no és el SAAS el qui ha de decidir totes les infraestructures, totalment d'acord, però és que jo hi afegeixo més, no és el SAAS que ha de decidir la política de salut. La política de salut l'ha de decidir el Ministeri, l'ha de decidir el Govern i l'ha de decidir el Consell General i les infraestructures, al final són les eines que després ells han d'utilitzar per poder tirar endavant amb les polítiques de salut. I la cartera de serveis en el cas de si hi ha un Pla Estratègic Integral en matèria de salut mental és el que s'ha d'acabar de definir però no només això, en tot, i és el que forma part d'aquest Pla Nacional de Salut que també s'hi està treballant i confio que en breu podrem presentar l'esborrany i, iniciar tot un procés participatiu perquè entre tots acaben de tindre un Pla, -i això confio que d'aquí a final d'any ho tindrem, bé, tindrem ja el definitiu, confio. Per tant, espero poder començar abans de l'estiu a presentar-lo i iniciar aquest procés participatiu de manera que es millori amb allò que calgui i que sigui l'eina que ens ha de servir de guia a tots per saber cap allà on anem.

Pel que fa a la notícia del diari, -ja acabo Sr. síndic-, jo no sé qui va donar aquesta informació, ho desconec, ho vaig llegir als mitjans de comunicació també però l'hi asseguro que avui per avui no té cap fonament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Alguna repregunta, Sra. consellera.

La Sra. Sílvia Eloïsa Bonet:

Sí, només faré una repregunta.

El passat hivern va venir un especialista de la psiquiatria a fer una anàlisi de les infraestructures que teníem en salut mental i va visitar el Centre de Salut Mental i va visitar l'Escola de Meritxell, si no recordo malament, també les associacions, etc... M'agradaria saber si vostè ens podria explicar una mica a quines conclusions va arribar de com estaven desenvolupant l'atenció d'aquest tipus de malalts perquè va coincidir que va ser poc abans de què s'obris la Unitat infanto-juvenil a l'hospital, si no recordo malament.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Sra. ministra.

La Sra. M. Rosa Ferrer:

Gràcies Sr. síndic.

No, no he llegit les conclusions d'aquest informe i no l'ha puc informar en aquest moment que es va dir. El que sí l'hi puc dir, insisteixo, que s'està a nivell tècnic amb l'esborrany, el projecte del Pla Integral de Salut Mental i evidentment, tècnicament suposo que si hi han hagut conclusions d'aquesta visita s'hauran tingut en compte. En tot cas, quan sigui el moment ja el presentarem.

Gràcies Sr. síndic.

El Sr. síndic general:

Gràcies.

Bé, si no hi ha més preguntes i no havent-hi més punts a l'ordre del dia, s'aixeca la sessió.

(Són les 00.16h)

Llistat de preguntes al Govern amb resposta oral disponibles per a la sessió del dia 14 de maig del 2015

1- Pregunta urgent amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 13 de maig del 2015, relativa al **període d'aportació de comentaris a la nota del FinCEN**, (Reg. Núm. 481).

2- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **les accions o canvis legislatius que preveu el Govern de cara a anticipar una hipotètica arribada massiva de persones a la borsa de treball**, (Reg. Núm. 417).

3- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **les empreses afectades en la seva operativitat per la crisi de BPA**, (Reg. Núm. 418).

4- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **la situació en què es troben els clients de BPA**, (Reg. Núm. 419).

5- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **la previsió del cost que la crisi Banca Privada d'Andorra (BPA) tindrà per les arques de l'Estat**, (Reg. Núm. 420).

6- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **la intervenció de BPA**, (Reg. Núm. 421).

7- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Gerard Alís Eroles, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **quines mesures pretén adoptar per tal de recuperar la confiança en el sistema financer andorrà**, (Reg. Núm. 422).

8- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al **coneixement de la situació de BPA**, (Reg. Núm. 423).

9- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Pere López Agràs, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig

del 2015, relativa a **l'estructuració del Govern**, (Reg. Núm. 424).

10- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Rosa Gili Casals, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al **posicionament de la ministra de salut sobre diverses declaracions públiques que consideren insuficients les pensions mínimes de jubilació i d'invalidesa**, (Reg. Núm. 425).

11- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al **Centre de Tecnificació d'Ordino**, (Reg. Núm. 434).

12- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 d'abril del 2015, relativa a **la liquidació de comptes d'Andorra Turisme**, (Reg. Núm. 435).

13- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa als **efectius del cos de policia**, (Reg. Núm. 437).

14- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al **cost de la nova organització ministerial**, (Reg. Núm. 438).

15- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **la col·laboració amb el FINCEN per part de les autoritats andorranes**, (Reg. Núm. 439).

16- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Ferran Costa Marimon, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **la distribució del set d'euros andorrans**, (Reg. Núm. 440).

17- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **la contractació de PriceWaterhouse Coopers**, (Reg. Núm. 441).

18- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Josep Majoral Obiols, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **l'obra que s'està duent a terme a la CG1 des del PK 9+460 fins al PK 9+920**, (Reg. Núm. 442).

19- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Carles Naudi d'Areny-Plandolit Balsells, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 28 d'abril del 2015, relativa a **la liquidació pressupostària del 2014 del Servei de Telecomunicacions d'Andorra**, (Reg. Núm. 443).

20- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa al **motiu de la visita de la UDEF, Unidad de Delitos Financieros Espanyola, a Andorra**, (Reg. Núm. 444).

21- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Carine Montaner Raynaud, consellera general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa a **la contractació del consultor del Ministeri de Salut Enric Agustí**, (Reg. Núm. 445).

22- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Jordi Gallardo Fernández, conseller general del Grup Parlamentari Liberal, per escrit de data 4 de maig del 2015, relativa a **l'agència de comunicació estrangera contractada arran de la crisi BPA**, (Reg. Núm. 446).

23- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada pel M. I. Sr. Víctor Naudi Zamora, conseller general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa a **conèixer qui està exercint d'autoritat financera pública en la qüestió derivada de la intervenció a BPA**, (Reg. Núm. 447).

24- Pregunta amb resposta oral del Govern presentada per la M. I. Sra. Sílvia Eloïsa Bonet Perot, consellera general del Grup Parlamentari Mixt, per escrit de data 5 de maig del 2015, relativa al **desenvolupament del Pla Nacional de Salut Mental**, (Reg. Núm. 448).

Diari de Sessions del Consell General

Dipòsit legal: And. 275/94
ISSN 1024-9052

Preu de l'exemplar: 1,20 €
Subscripcions: Tel. 877877